

Promotor

vereniging van genie onderofficieren

Jubileum Promotor 35 jaar!

Genie-infodag 2012

Van compound naar base

Operatie Clean River

Veteranenverhaal in modelbouw, maquette van 'OP Papa'

The story of Genie Taakteam 6

1976-2013
37 jaar

Mobiele Oplaadbare Licht Units

- LED
- Hoge lichtopbrengst (gem. 2000 lumen op volle sterkte)
- Lange brandduur (gem. 3 - 15 uur)
- Verschillende lichtkoppen
- Ook in Infra Rood / ATEX
- Geluidloos / Reukloos
- Mobiel / Oplaadbaar
- Compleet / Snel gebruiksklaar
- Weerbestendig
- Meerdere modellen

9500 Shelter Lighting System – LED's Rood/Wit

9500 - Ingepakt
3 meter valbestendig

9500 – Uitgepakt
3 complete units

9500 - In actie
230 V - Lichtopbrengst 2000 lumen (Wit)

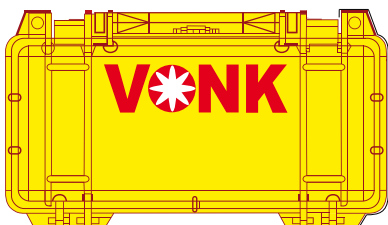
C.D.C.S. 'Custom Defense Case Solutions'

Wij verpakken het bijna onmogelijke!

De afdeling C.D.C.S. van Vonk biedt een uitgebreid scala aan custommade oplossingen voor het vervoer van alle mogelijke (militaire) materialen. Denk hierbij aan eenvoudige customfoam inrichtingen tot zeer complexe interieurs voor Peli en Hardigg koffers en tevens flightcases en innovatieve brightcases.

Hiermee verzekert Defensie zich van het direct functioneren van materieel na transport

Defensie Cartotheek nummer: 18418226

Vonk B.V.

- Website: www.vonkbv.com
- E-mail: info@vonkbv.com
- Telefoon: (+31)-088-0330300
- Telefax: (+31)-088-0330399
- Voorstraat 41
- 3265 BT Piershil

Hedel, 23-11-2012

Jullie weten dat de Vereniging van Genieonderofficieren op 8 december 1976 werd opgericht. We hebben dat vorig jaar gevierd met het USB-geschenk en middels het aanbieden van een VGOO-borrel tijdens de informatiedag 2011. Een jaar na de oprichting van de VGOO werd in 1977 het verenigingsblad Promotor voor het eerst uitgegeven. Dus vieren we ook dit jaar weer een jubileum. Nu is de Promotor immers 35 jaar oud geworden.

In die eerste jaren werd de Promotor door een aantal enthousiaste onderofficieren met veel plak- en knipwerk en een aftands stencilapparaat in elkaar gezet. Dat kostte veel vrije tijd en inzet. Iedere Promotor moest met de hand in elkaar gezet worden en verzonden worden. Inmiddels zijn we 35 jaar verder en zien we dat de Promotor is uitgegroeid tot een uiterst professioneel vakblad. Een verenigingsblad dat iedere keer weer vol staat met boeiende artikelen, die het werkveld van de genieonderofficier raken. De Promotor wordt gelezen door onze leden, (opper)officieren en (bd) onderofficieren. En dat zijn zeker niet alleen genisten. De Promotor wordt immers breed binnen en buiten Defensie verspreid en gelezen.

Ook nu nog wordt de Promotor door een zeer klein groepje enthousiaste genieonderofficieren gerealiseerd. Zonder hun vrijwillige inzet geen Promotor! De redactieleden hoeven weliswaar na werktijd niet meer met een stencilapparaat aan de slag, maar ze zijn wel vele privé-uren bezig met het organiseren, schrijven, het redigeren van stukken, het zoeken naar en het enthousiasmeren van potentiële schrijvers, het opmaken van de lay-out en het drukgereed maken van de Promotor. En dat is echt veel meer werk dan de lezers zich vaak realiseren.

Wij zijn zo trots op het 35-jarig jubileum van de Promotor dat we dit niet ongemerkt voorbij wilden laten gaan en het willen viëren. Daarom hebben we dit speciale jubileumnummer uitgebracht. Deze jubileumuitgave is, naast alle fraaie artikelen, doorspekt met vele felicitaties en gelukwensen die gericht zijn aan de redactieleden. Felicitaties die bedoeld zijn voor de huidige redactieleden en natuurlijk ook voor de redactieleden die in het verleden hun aandeel hebben gehad in het tot stand komen van de Promotor. De felicitaties zijn afkomstig van officieren en (ex) onderofficieren. Genisten en niet-genisten. Een indrukwekkend gezelschap als je het mij vraagt! Hun felicitaties zijn hartverwarmend en heel erg persoonlijk. En met al die foto's van de schrijvers er bij is het een zeer feestelijk nummer geworden. En veel belangrijker nog, het feit dat zij de moeite hebben genomen om ons te schrijven en te mailen dient door iedere lezer gezien te worden als hun persoonlijke steunbetuiging aan dit uniek groepje genieonderofficieren, en de VGOO als geheel. Ik weet zeker dat ik namens de redactie spreek wanneer ik zeg, dat zij net zo vereerd zijn met de felicitaties als het bestuur dat is.

In deze Promotor staan weer veel boeiende bijdragen die geschreven zijn door genieonderofficieren. Het mag dan ook voor iedereen duidelijk zijn dat de felicitaties ook bedoeld zijn voor alle schrijvers van de artikelen die in de afgelopen decennia in de Promotor zijn verschenen! Want net zoals dat voor de redactie geldt, zonder schrijvende onderofficieren geen Promotor. Sterker nog, het is juist de kwaliteit van hun artikelen die de Promotor zo waardevol en uniek maakt. Hierdoor wordt de Promotor een uniek medium waarin alle genieonderofficieren zonder enige terughoudendheid hun belevenissen, vakkennis, hun eigen inzichten of meningen kunnen publiceren. En van zo'n blad is er echt maar één. Jullie bijdragen waarderen wij en de lezers enorm. Dus, schrijvende collega's, ENORM BEDANKT in hoofdletters! Vooral doorgaan met schrijven.

Tot slot feliciteer ik namens het gehele VGOO-bestuur de redactie en alle voorgaande redactieleden. We zijn apetrots op jullie en op onze Promotor. PROFICIAT !

aooi Joep Beljaars
Voorzitter VGOO

(.)

Met deze uitgave van de Promotor vieren we het 35 jarig bestaan van ons lijfblad. 35 Jaar lang hebben veel collega's in hun vrije tijd hard gewerkt om er elke keer weer iets moois van te maken. Verrassend voor de redactie zijn dan ook de vele felicitaties. Niet alleen van oud-redacteuren maar ook van actiefdienende collega's. Bijzonder zijn de felicitaties van bekende officieren. Goed om te weten dat ook zij de Promotor lezen. De redactie publiceert alle felicitaties dan ook met trots.

De regimentscommandant heeft, naast een felicitatie, de pen ter hand genomen om ons eens goed te informeren. Neemt u hier de tijd voor!

Vanuit het Kenniscentrum gaat majoor De Haan in op de "Compounddoctrine". In de loop der jaren is er veel gewijzigd in de bouw van compounds. De wat ouderen onder u zullen met de getoonde foto's ongetwijfeld herinneringen ophalen. Dhr. Sonnemans van het Geniemuseum sluit hier naadloos op aan met zijn bijdrage over 'OP-Pappa'. Het betreft een artikel over een maquette, gemaakt door de collega's Groeneveld en Gouweleeuw.

Afgelopen jaar is bij de officieren het project BRUG gestart. Wij als onderofficieren hebben collega Evert Dalemans als aanspreekpunt. Zeker de moeite om in deze onzekere tijden eens goed te lezen.

Sgt1 Wedman stuurt ons recent nieuws van Taakteam 6 uit het missiegebied. Voorzien van mooie foto's een fraai artikel. Tonio van Rhee praat ons bij over de ondersteuning van de Vessel Protection Detachementen van de Mariniers. Dichter bij huis heeft 41Pagnbat een oefening gehad met Belgische collega's. De redactie is blij dat sgt1 Folsche van 412 Pagnacie ons van een mooi artikel met wel hele bijzondere foto's heeft voorzien.

11 Pagnbat heeft in Zuid-Duitsland deelgenomen aan de oefening Peregrine Sword. Gedurende deze oefening is onder meer 11 AMB getoetst waarbij 111 Pagnacie als OPFOR moest optreden. In twee artikelen een verslag.

De bijdrage van de collega's van 11 Gncie LMB verschuift als gevolg van het slechte weer naar de volgende Promotor. Beloofd spannend te worden!

Majoor De Haan van het Kenniscentrum heeft ook de pen ter hand genomen om de rol van de onderofficier / vakofficier en de projecten binnen het bureau Force Support Engineering van het Kenniscentrum toe te lichten. Wij dagen u, als onderofficieren, uit om hier op te reageren.

Natuurlijk ontbreekt ook het verenigingsnieuws niet.

Tot slot nog even dit: In Promotor 137 heeft u een uitgebreid artikel over scherp-springen in Noorwegen kunnen lezen. Helaas was daar de naam van de auteur, elnt Timmers weggefallen. Bij deze alsnog een eervolle vermelding.

Wij wensen u veel leesplezier en gaan op naar het 40-jarig jubileum.

Namens de redactie,

Erik Slingerland,
Hoofdredacteur.

(.)

Colofon

De Promotor is het contactorgaan van de vereniging van genie-onderofficieren. De Promotor verschijnt eenmaal per kwartaal.

Doel

De vereniging stelt zich ten doel:

- de band onder de onderofficieren van de Genie bevorderen;
- de belangstelling van de leden voor elkaars taken binnen het wapen bevorderen;
- de leden in te lichten over de personele en organisatorische veranderingen, over oefeningen en andere gebeurtenissen bij het wapen;
- de kennis verhogen over de geschiedenis van het wapen der Genie
- en het levendig houden van de tradities in het wapen.

Lidmaatschap

De jaarlijkse contributie bedraagt €20,00 door een automatische incasso of middels telebankieren te voldoen bij de aanvang van het kalenderjaar c.q. na ingang van het lidmaatschap door overschrijving op postgiro 37.26.500 ten name van de penningmeester van de VG00.

Bestuur

Voorzitter: aooi J.R.G. Beljaars
Secretaris: aooi A.T.H. van Ooijen
Smaragd 22, 5345 TM Oss. tel: 0412 - 643574
Penningmeester: aooi M. Curfs

Leden

aooi H.G. Jogems	smi J.W. Timmermans
aooi A.M.M. van Rhee	smi R. de Vries
aooi N. Stip	smi W. Karrenbeld
aooi L de Vos	sgt1 D. de Groot

Ereleden

J.J. de Wolf	J.H. Smit
P.M.A. van Dijk	K.K. Thijssens
G.M.N. Beerkens	C.J. Hamers
B.P.M. Oude Nijhuis	

Redactie

aooi E. Slingerland, hoofdredacteur
aooi N. Stip, redacteur en lay-out
aooi A. Wever, redacteur
sgt1 D. Jansen, redacteur
maj b.d. G.M.N. Beerkens, redacteur
sgt b.d. B. Steenema, redacteur

Redactie-adres

Redactie Promotor
Stoelenmatter 38, 5683 NS Best
intranet: n.stip@mindef.nl
internet: nstip@onsbrabantnet.nl

Internet

Webmaster: Aooi b.d. Bernhard Oude Nijhuis
Url: <http://www.vg00.nl>

Realisatie en Commerciële Exploitatie

GREEN PAPER
ASSOCIATION

Email: john.akkerman@greenpaper-association.com
Tel: 06 - 53569550

Member of the European Military Press Association

Niets in deze uitgave mag worden overgenomen, vermenigvuldigd of gereproduceerd worden zonder schriftelijke toestemming van de redactie of andere auteursrechtbehouders.

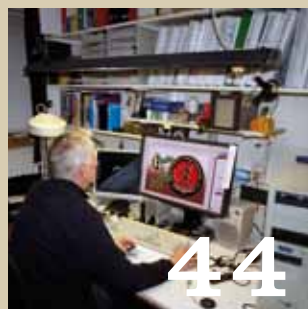
De VG00 en Green Paper kunnen geen aansprakelijkheid aangaan voor de juistheid en volledigheid van alle in deze uitgave opgenomen teksten en beelden.

Profilieren in de vorm van publiceren en participeren, kan niet automatisch de voorkeur bij verwerking inhouden.

1976-2013
37 jaar

INHOUD

8	Het regiment, met elkaar en voor elk	40	BRUG: Begeleiding en Raadgeving Uittredende Genie-(onder)officieren
11	Van compound naar base	42	De VG00 was present:
19	Operatie Clean River	44	“Het waren 13.393 fantastische dagen!”
23	Oefening ‘Peregrine Sword’	50	De Promotor, van stencil machine, naar formaat A5, A4 en een 35 jarig jubileum.
25	111 Pagnpel laat zich zien tijdens Peregrine Sword	52	Genie-infodag 2012
29	The story of Genie Taakteam 6	64	Veteranenverhaal in modelbouw
34	Uitbreiding VPD-locaties in volle gang	66	101 Geniebataljon op BFT in Ieper, België
37	Force Support Engineering	67	Goud voor de VG00!

(.)

DE PROMOTOR

Tijdens de eerste bestuursvergadering van de VGOO op 20 december 1976 werd besloten om een verenigingsorgaan uit te geven. Theo van Eekeren (+) wierp zich op als eerste redactiecoördinator en was tevens de bedenker van de naam PROMOTOR. Het zou echter nog negen maanden duren eer wij de eerste Promotor konden laten verschijnen. Het waren dubbelgevouwen A-viertjes in een dikkere gele kaft. Wij stencilden alles om het door alle bestuursleden te laten lezen en eventueel van commentaar te voorzien. Daarna ging het naar Jetty Caarls van de sectie Plannen, die in bezit was van een elektrische typemachine en bereid was onze teksten daarop te verwerken. Vervolgens ging het geheel naar de tekenkamer van het GOC om te vermenigvuldigen. En tot slot werd bij tourbeurt bij een van de bestuursleden thuis, de kaft en bladen gevouwen, van nietjes voorzien, een banderol er omheen met het adres en daarna afgeleverd bij de postkamer van het GOC. Want computers of printers waren er niet en geld om de Promotor te laten drukken hadden wij niet. Zonder de hulp van het GOC en de sectie Plannen hadden wij dat nooit kunnen verwezenlijken. Ook van de toenmalige redactiesecretaris van de VOG, majoor B.W. Nagel, hebben wij enorm veel steun gehad bij het opzetten van ons blad. Met iedere uitgave van de Promotor zag je verbetering, maar eind jaren tachtig kwam de grote omslag.

Anton Touw, de toenmalige hoofdredacteur, ging de commerciële toer op en maakte een blad dat zonder contributieverhoging, qua vormgeving en inhoud kon wedijveren met professionele bladen.

De ANWB was zelfs zo onder de indruk van ons verenigingsorgaan dat ze in 1991 ook een PROMOTOR gingen uitgeven voor hun motorrijders. Maar ook de navolgende redactieleden maakten geen pas op de plaats, want je zag de Promotor steeds bij de tijd blijven en vernieuwen.

En nu, 35 jaar na het verschijnen van de eerste Promotor, heb ik het laatst verschenen exemplaar in mijn hand. Een product van hoofdredacteur Eric Slingerland, een juweeltje zowel wat inhoud als vormgeving betreft. Het is smullen van het "Voorwoord van Joep" tot en met "We missen een man".

Genieten van prachtige foto's en mooie verhalen en vooral "up to date" blijven m.b.t. het Regiment Genietroepen.

In een woord, Sodeju !

Sjef Hamers

Voorzitter van 08-12-1976 t/m 31-10-1980 en trots erelid van de VGOO

Wat een fantastisch blad! Vaktechnisch, instructief en leidend, conform de kernkwaliteiten van de onderofficier. Een professioneel blad, de Genie waardig. Dat hebben we allemaal te danken aan de vele vrijwilligers die zich door de jaren hebben ingezet

om hier vorm aan te geven. Van improviseren met een stencil machine tot het uitbesteden van een schitterende Glossy. De Promotor is inmiddels meer dan een blad voor alleen onderofficieren van de Genie. Het is leeswaardig voor iedere zichzelf respecterende militair. Heren, bedankt!en 'keep making it happen'!!

Bgen JFAM van Griensven

Als genist en hoofdredacteur van de 'Landmacht' kijk ik ieder kwartaal met veel plezier en professionele bewondering naar het prachtige blad de 'Promotor'. Ik weet hoeveel tijd en moeite gaat zitten in het maken van een magazine. Dat genie-onderofficieren al 35 jaar lang vrijwillig veel tijd en creativiteit in ons blad steken is heel bijzonder. Het geeft de kracht aan van ons regiment. Het geeft de kracht aan van onze onderofficieren. Redactieleden en oud-redactieleden, ik ben trots op jullie. Op naar de volgende 35 jaar!

Joland Dubbeldam
Kolonel der genie
Hoofdredacteur van de
Landmacht

Beste redactie(s)

Het zal begin 1978 geweest zijn dat Sjef Hamers, destijds bestuurslid van de VGOO, onze ABOO-klas opdracht gaf lid te worden van de VGOO. Hij gebruikte toen al de Promotor als lokmiddel om lid te worden. Dat hij daarnaast aangaf, dat als we lid werden van de VGOO, we in ieder geval een voldoende zouden krijgen voor de opleiding mijnen heeft wellicht ook een rol gespeeld. Vanaf het begin was ik een trouw lezer van de Promotor, artikelen van de werkvloer met veel foto's. Collega's schreven over de oefeningen waaraan ze deelnamen en anderen schreven over materiaal van de genie. Je had er in die tijd nog niet veel zicht op hoeveel werk het kostte om de Promotor vorm te geven. Dat veranderde toen ik Anton Touw kreeg als collega. Die ging regelmatig richting Vught om als hoofdredacteur mee te werken aan de uitgifte van de Promotor. Op de werkplek was hij vaak in de weer om collega's te "bewerken" om artikelen te schrijven. Als voorzitter van de VGOO kreeg ik nog meer zicht op de hoeveelheid werk die er was om de volgende Promotor weer vol te krijgen met kwalitatief hoogwaardige artikelen en, samen met John Akkerman, hem bij de leden op de mat te krijgen. De respectievelijke redacties leunden niet achterover als de Promotor weer "vol" was, om de paar jaar was er wel een verbeteringslag, andere lay-out, andere drukker etc. Kortom, heel veel werk dat zeker niet alleen in de baas zijn tijd is verzet. Ik wil de voormalige en huidige redacties dan ook van harte feliciteren met deze mijlpaal en wens jullie als redactie het allerbeste beste voor de toekomst.

Daan Janse

Redactie en bestuur van de Vereniging Genie Onderofficieren, hartelijk gefeliciteerd met het 35-jarig jubileum van het verenigingsblad 'Promotor'.

De Promotor is voor mij een blad waar op een niet mis te verstane, duidelijke en praktische wijze genieonderwerpen aan de man worden gebracht. Soms heb ik mij er op betrappt dat ik na het lezen van een artikel in de Promotor dacht: "O, zit dat zo in elkaar. Nooit geweten, ondanks alle inspanningen van instructeurs in mijn omgeving".

Ooit als redacteur van GENIE (het kaasblaadje), als actief dienend en nu als hoofdredacteur van GENIST als bd'er, weet ik als geen ander wat het 'kost' om een lezenswaardig periodiek op de deurmat bij je collega's regimentsleden te laten ploffen. De boer op gaan om collega's te vragen iets te willen schrijven over bepaalde onderwerpen, zoals ervaringen in missies, nieuwe uitrustingsstukken, toekomstplannen etc. Collega's die met de waan van de dag bezig zijn en derhalve niet staan te springen om een artikel aan te leveren, uitzonderingen daar gelaten. Promoten, verzamelen, selecteren, redigeren, spelling controleren, lay-out verzorgen, tegen de deadline aanlopen etc. etc.

De kwaliteit van de Promotor heeft me hierin altijd bijzonder aangesproken en ik vond het ook leuk als mensen van andere wapens en dienstvakken hierover hun waardering uitspraken. Hoe doen jullie dat toch elke keer weer bij de genie? Hard werken, veel tijd in steken en je altijd realiseren dat je het voor collega's schrijft en dus gaan voor het beste! Proficiat met jullie 35 jaar.

Hoofdredacteur GENIST

Lkol b.d. ing. C.P.M.R. Schrover

Geacht bestuur van de Vereniging van Genie Onderofficieren,

Als hoofdredacteur van GENIE ontvang ik alweer ongeveer 10 jaar het blad Promotor van uw vereniging. De eerste zeven jaar heb ik de Promotor met een mate van jaloersheid verslonden. Waar mijn redactieleden en ik het 'kaasblad' in zwart/wit moesten uitgeven slaagde uw redactie er telkens weer in een 'glossy' van hoge kwaliteit over het voetlicht te brengen. Nog steeds heb ik een momentopname van een algemene ledenvergadering van de Vereniging Officieren der Genie (VOG) helder op het netvlies: een al wat oudere vakofficier stond op, nam het woord en gaf de voorzitter onomfloerst zijn consumentenmening over de kwaliteit van de opmaak van de beide bladen. Deze kwaliteit is voor een deel toe te schrijven aan de uitgever waarmee u zaken doet. Meer nog echter is het verdienste van alle redactieleden die, net als bij GENIE, belangenloos, in hun vrije tijd en onder de voortdurende stress van een deadline hun bijdragen leveren. Sinds drie jaar heeft GENIE onderdak gevonden bij dezelfde uitgever evenals GENIST. Het resultaat van de drie bladen mag er zijn. Belangrijker vind ik dat de redacties meer naar elkaar toe zijn gegroeid. Wellicht komt mijn droom nog een keer uit: een 'paraplu genie-glossy' van en voor alle genisten. Tot die tijd hoop ik dat de goede samenwerking tussen de redacties van PROMOTOR en GENIE nog lange tijd mag standhouden. Ik feliciteer u, mede namens mijn redactieleden, met 35 jaar PROMOTOR.

Hoofdredacteur GENIE

Theo van Kauwen

Het regiment, met elkaar en voor elkaar

Ik ben trots uw regimentscommandant te mogen zijn. U hebt daar het een en ander over kunnen lezen in de Genist en via deze Promotor richt ik mij tot u als onderofficier genie of onderofficier dienend bij de Genie. Een groep mensen, actiefdienend of buiten dienst, met dezelfde kenmerken; een can do-mentaliteit, vakmanschap, kameraadschap, saamhorigheidsgevoel, klankbord, gedeelde waarden en normen en steun voor elkaar. Allemaal kenmerken die we de komende turbulente jaren keihard nodig zullen hebben om elkaar te steunen. Daarom de titel, 'met elkaar en voor elkaar'.

Om dit inhoud te geven kan ik niet zonder de onderofficier. Instructeur, vakman en leider; jullie zijn de ruggengraat van onze organisatie en we kunnen als officieren van alles bedenken maar jullie maken het werkbaar en passen het toe. Daar is jullie pragmatisme keihard bij nodig. In dat kader weet ik mij als het om regimentszaken gaat gesteund door u allen en natuurlijk speciaal door de RA, de onderofficier naast de RC. Mijn oog en oor en uitdrager van de tradities. Ik zou 'm niet willen missen en ik kan hem niet missen. Zeker ook omdat het meer is dan een ceremoniële functie. En hoewel ik formeel geen commandant in de lijn ben, heb ik de ervaring dat de RC veelal wel degelijk als functioneel commandant wordt geaccepteerd en aangesproken, van hoog tot laag. De regimenten krijgen officieel steeds meer erkenning en inhoud als eerst verantwoordelijke voor de zogenaamde nulde-lijns veteranensteun, namens C-LAS. De veteranenwet is inmiddels gewijzigd en ook actief dienende militairen met uitzendervaring krijgen de veteranenstatus. Volgend jaar worden de bijbehorende spelden en passen persoonlijk uitgereikt. Naast de RA heb ik ook nog de OTCGenie-adjutant, net zo belangrijk voor mij. Hij houdt mij op het rechte pad op het gebied van mijn verantwoordelijkheden als OTCGenie-commandant en kennisadviseur genie en CBRN.

Ik wil dit artikel gebruiken om de ontwikkelingen voor ons Wapen der Genie te bespreken. Ik kijk daarbij naar het heden en naar de toekomst. Ik heb geen glazen bol dus ik kan best verkeerd zitten. Neemt niet weg dat ik deze kans niet wil laten liggen om mijn gedachten te delen.

Ik gaf zojuist al aan dat ik als RC een belangrijke rol moet, kan en wil spelen om de Genie door de turbulente tijd van bezui-

nigen en reorganisaties heen te leiden. Natuurlijk kan en doe ik dat niet alleen. Vele actiefdienende regimentsleden ondersteunen mij bij het vorm geven aan de operationele kant van ons wapen.

Ook al weet iedereen wel 'iets' van de aankomende ontwikkelingen en veranderingen, toch ben ik me ervan bewust dat velen onder u niet overal mee bekend zijn. Gelukkig kunt u allen in de Genist de ontwikkelingen volgen. Dat er veel speelt, wordt wel bewezen met een Genist van 100 pagina's.

De Genie is momenteel betrokken in 2 grote reorganisatieprojecten, die ons Wapen der Genie voor de nabije toekomst vorm zullen geven.

Het eerste project is "Herinrichting van de Genie", de reorganisatie van de parate genie-eenheden, waarvan ik officieel projectmanager ben. Al onze eenheden worden in meerdere of mindere mate gereorganiseerd. Deze reorganisatie moet inhoud geven aan de opgelegde maatregelen uit de bezuinigingen. De opgelegde randvoorwaarden (140 vte'n minder; NF) waren leidend, maar daarbinnen hebben we het maximale eruit gehaald. Voor eind dit jaar is deze reorganisatie afgerond. Ik verwacht geen of anders maar heel beperkte overtolligheid. Als we naar manschappen en kpl's kijken denk ik dat we nog 20% vacatures overhouden. De komende jaren zal werving dus onze grootste uitdaging zijn. En dat gaat alleen lukken als aan de onzekerheid over Defensie een einde komt, een stabiel nieuw kabinet en een nieuwe Defensienota medio 2013 is daarvoor een vereiste.

Een ander en veel complexer traject, is de verandering in het Opleidings- en Trainingsveld. We moeten 100 miljoen, 1000 vte'n en 2000 leerlingenplaatsen bezuinigen. Dat is enorm en vraagt dus om een grote omwenteling. We zullen oude concepten en processen moeten durven loslaten en helemaal anders tegen O&T aan gaan kijken. U, als onderofficier, als leider, vakman en met name ook instructeur, zult hier een belangrijke rol in moeten spelen. Niet omdat we het in het verleden fout hebben gedaan, maar omdat we in de toekomst niet meer de ruimte krijgen het te doen zoals we gewend waren.

De reorganisatie zelf zal per maart volgend jaar gereed zijn. Dan staat de nieuwe organisatie van het OTCO klaar met onder andere een Land Training Center (LTC) en een Land Warfare Center (LWC) als nieuwe elementen. Deze zijn respectievelijk verantwoordelijk voor de trainingsondersteuning van het geïntegreerd trainen en de kennisproductie voor het geïntegreerde landoptreden. Vanaf maart 2013 zal de omwenteling pas echt zijn beslag krijgen en ik verwacht dat we t/m 2015 bezig zullen zijn om de nieuwe Opleidings- en Trainingstrajecten uit te werken en in te voeren. Elk jaar zullen we dat een beetje beter doen en de kinderziekten wegwerken. Daar moeten we niet gefrustreerd van raken maar er met elkaar het beste van maken. De tijd van praten is binnenkort voorbij en we gaan het gewoon doen. Ik heb al aangegeven, er zal veel afhangen van u als onderofficier (en de PC en CC), u zult het inhoud moeten geven. Laat ik helder zijn, het wordt er niet beter op, zo'n bezuiniging heeft zijn effect. Wel ben ik er van overtuigd dat het VeVa-traject waarmee we toekomstige militairen al vanaf hun 16-17de binden en beginnen op te leiden de enige manier is om in de toekomst nog voldoende technisch personeel binnen te halen.

Daarnaast weet ik ook dat mensen het snelste leren in hun werkomgeving, hands-on, dus minder opleiden en meer ervaring opbouwen via goede trainingstrajecten bij de eenheden. Daar geloof ik in. En nee, het wordt nooit meer zo als vroeger.

Toch staat er straks weer een genieorganisatie waar het prettig werken is. Een genieorganisatie waar de samenwerking tussen de parate eenheden en het OTCGenie veel intensiever zal zijn. Niet alleen om de regimentstradities en zorg maar ook omdat we gezamenlijk voor gereedstelling van eenheden en personeel verantwoordelijk zijn.

De eerste 10-15 jaar verwachten we geen overtolligheid, wel zal de duur in functie en in rang langer worden. Verder zal het anders zijn door functionalisatie, opleidingen just in time, langer op functie, later FLO, enz.

We zijn nog steeds aan het vernieuwen in onze organisatie. Verankering in de maatschappij door nationale inzet is daarbij een speerpunt. Daarmee bewijzen we onze waarde als Defensie en als genie in het bijzonder. Met search en advanced search timmeren we dagelijks aan de weg. Of concreter, we werken mee aan de nationale veiligheid. Hetzelfde gebeurt met CBRN, in december zetten we onze nieuwe capaciteiten klaar voor politie, brandweer en GHOR, en t/m 2014 breiden we dat verder uit. Met 105 Brugcie gaan we intensiveren op het gebied van waterbouw voor de nationale veiligheid met de waterschappen en Rijkswaterstaat. Ik verwacht dat we in de toekomst in Reek, Hedel en hier in Vught mensen van politie, brandweer, GHOR, waterschappen en RWS en nog vele anderen gaan opleiden. Daarmee maken we ons onmisbaar, dragen

we ons steentje bij aan nationale veiligheid en stellen we onze toekomst veilig (en laten anderen meebetalen). Ook streven we er naar om ons in de toekomst meer civiel te verankeren met brancheorganisaties. Dat om opleidingen slimmer te organiseren maar ook om personeel beter te kunnen uitwisselen. Ook dat is weer om te kunnen blijven werven en gevuld te blijven.

Dat geeft mij ook een opstapje naar het initiatief BRUG; het begeleiden van militairen die door de huidige reorganisatie over willen of moeten stappen naar een civiele baan. Een initiatief van de VOG waar ook de VGOO zich bij aansluit. We verwachten weinig of geen overtolligheid maar toch regelen deze verenigingen voor ons extra begeleiding voor zover nodig. Dat maakt ons regiment sterk en geeft inhoud aan ons motto "met elkaar en voor elkaar". Overigens ook weer een goede reden om naast regimentslid ook lid van de VGOO te willen zijn.

Naast alle initiatieven om ons een onmisbare partner voor nationale veiligheid te maken en ons daarmee steviger te verankeren zoeken we ook naar mogelijkheden voor internationale verankering. BE/LUX en Duitsland zijn daar de partners waar we ons op gaan richten. Met BE/LUX zijn we al volop in gesprek op gebied van genie, C-IED, CBRN en duiken. Op korte termijn richt dat zich op Kennis, Trainen en mogelijk ook Opleiden. Op langere termijn, als we onze werkwijze meer gesynchroniseerd hebben, zijn multinationale eenheden een mogelijkheid. Dan denk ik aan een tijdschijf van minimaal 3-5 jaar.

Samenvattend:

- We hebben een bruisend regiment dat we moeten blijven koesteren.
- Jullie als onderofficier zijn onze ruggengraat en dat is geen loze kreet maar iets waar ik absoluut van overtuigd ben.
- De reorganisatie wordt op korte termijn afgerond en dan kunnen we het nieuwe O&T inhoud gaan geven. Dat zal nog wel 2-3 jaar kosten om alles weer goed voor elkaar te krijgen. Daar moeten we onze schouders onder zetten.
- De komende tijd richten we ons meer op nationale inzet en dus verankering binnen de nationale veiligheidssector en op internationale verankering. Dit om in de toekomst sterk te staan en onze verantwoordelijkheid als genie nationaal en internationaal waar te kunnen maken.

(.)

VIDEO-OBSERVATIE

Video-observatie is niet meer weg te denken uit onze samenleving. Er is steeds meer behoefte aan video-observatie oplossingen zowel in tijdelijke als permanente situaties. Video-observatie als ondersteuning voor de handhaving van openbare orde en veiligheid.

Heijmans heeft een aantal oplossingen, die uitermate geschikt zijn voor de inzet bij evenementen, openbare orde vraagstukken, en wegwerkzaamheden. Deze oplossingen zijn voornamelijk gebaseerd op draadloze video overdracht en zijn geschikt voor inbouw in voertuigen en motoren. Voor de Inframarkt heeft Heijmans een camera ontwikkeld die onder alle omstandigheden maximale prestaties kan leveren. De camera is een samenstelling van een professionele videocamera ondergebracht in een zeer hoogwaardige buitenbehuizing. Deze Infracamera is uitermate geschikt om toe te passen zowel als observatie camera (bv. bij spits of plusstroken) en als incident management camera. Deze oplossing leent zich ook uitstekend voor de observatie van bedrijventerreinen en binnensteden.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met:
Anthony Elbers 06-54982293

Heijmans Communicatie & Beveiliging, Postbus 498, 5600 AL Eindhoven
Kijk op www.heijmans.nl of bel 040 295 7100

High End Security:

Voor de High End Security markt heeft Heijmans diverse Security oplossingen zoals een volledig stand Alone Thermische camera geschikt voor onder andere Defensie doeleinden.

Deze totaaloplossing bestaat uit een bestuurbare thermische camera op een kantelbare mast van minimaal 6 meter en heeft een interne stroomvoorziening goed voor tenminste 25 dagen. De mast is ook voorzien van de laatste technische ontwikkelingen op het gebied van draadloze video overdracht. UMTS (Universal Mobile Telecommunications System) COFDM (Coded Orthogonal Frequency Division Multiplexing) en Satellietverbindingen of een combinatie hiervan behoren tot de mogelijkheden. De video streams zijn encrypted zodat meekijken onmogelijk wordt gemaakt.

Door deze verschillende technieken te combineren ontstaat een hightech Security oplossing die uitermate geschikt is voor de beveiliging van uitgestrekte gebieden en/of grote periferieën van risico-objecten.

heijmans

Van compound naar base

Voordat ik iets ga schrijven over zo'n 20 jaar bases, wil ik eerst de PROMOTOR feliciteren met het 35 jarig jubileum. Als genisten mogen we trots zijn op ons werk, maar ook trots op het feit dat we zo'n eenheid zijn, wat voor de onderofficieren o.a. tot uitdrukking komt in het blad "Promotor".

In dit artikel zal ik proberen iets te schrijven over de koortsachtige ontwikkelingen die plaatsvinden met betrekking tot bases. Om een beter beeld te krijgen van wat er tot nu toe allemaal veranderd is, zal ik starten met een terugblik naar een van de eerste recente missies (Bosnië). Om vervolgens via Irak naar Uruzghan in Afghanistan te gaan. En daarna zal ik stilstaan bij de ontwikkelingen die nu plaatsvinden en die eigenlijk zijn gestart met de missie in Kunduz en Mazar-e Sharif (GPM, geïntegreerde politiemissie). Natuurlijk zal ik schrijven over de technische installaties en behuizing, ook komt zijdelings de genieorganisatie t.b.v. ontwerp en planning aan bod. Om een zo volledig

mogelijk beeld te krijgen zal ik regelmatig iets schrijven over de veranderende omgeving waarin we optreden.

DE VN-COMPOUND

De eerste missies in Bosnie (UNPROFOR 1992 e.v.) kunnen we, denk ik, wel omschrijven als de eerste expeditoonaire missies.¹ Onder de vlag van de VN vormden Nederlandse eenheden een soort buffer tussen strijdende partijen. De militairen waren licht bewapend en mochten alleen vuren als er persoonlijk gevaar dreigde.

In de omgeving van oude fabrieken werden locaties ingericht waar de militairen verbleven. De genisten ter plaatse maakten de indeling en bouwden met de materialen die ze ter beschikking hadden. Mooie voorbeelden zijn Luovac en Santici.

De eerste compounds waren een feit. En als we kijken naar de foto's van die tijd, dan is het haast niet voor te stellen

¹ De periode in de '50 er jaren laat ik buiten beschouwing.

dat dit nog geen 20 jaar geleden is. Het lijkt veel langer! De militairen sliepen in boogtenten, met een dieselmotor in de tent. Als het koud was stond ook de diesel binnen, omdat deze anders begon te vlokken en niet bruikbaar was. De aggregaten waren groot en verbruikten bijna meer olie dan ze energie opwekten. De CP bestond veelal uit klaptafels met veel papier erop en enkele enorm trage computers die het begaven bij te koud weer. De beveiliging bestond uit concertina's met een in elkaar getimmerd wachthokje. Vaak was er ook wel een wachtpost van hout met veel zandzakken op het dak. En ja, in Santici is zelfs een bar/bunker gebouwd, maar of de constructie veilig was is nu nog steeds een discussie. Telefoon met Nederland was niet mogelijk en het versturen van een brief duurde weken voordat hij aankwam. Daarnaast werd er op een van de locaties wel een zwembad gebouwd. De vraag of dit medisch verantwoord was speelde helemaal niet, evenals milieuvervuiling door lekkende motoren of

verspilling van diesel bij het vullen van aggregaten of kachels.

Nadat de VN missie in Bosnië ten einde is gekomen zijn de compounds ontmanteld en is de grond weer teruggedaan naar de eigen bevolking.

En toch waren deze eerste missies enorm spannend en uitdagend, waarbij de genie al enorm gewaardeerd werd om het vele werk wat gedaan moest worden.

DE NATO-COMPOUNDS IN BOSNIË

Na de VN periode in Bosnië kwam de NATO-periode in dezelfde omgeving. In deze periode werden de eenheden met meer wapens uitgerust en was het de traditionele slagkracht die orde moest brengen in het verwoeste Bosnië.² Er werden betere compounds gemaakt. Er werden locaties gezocht waar ruimte was voor de Nederlandse compounds. De ontwerpen werden in Nederland uitgewerkt en het materiaal besteld en naar het gebied getransporteerd. Zo kon er worden gewerkt vanuit prefab con-

tainers en grote onderhoudstenten. De medische voorzieningen waren prima op orde en men kreeg steeds betere 'welfare' voorzieningen. Er werden telefooncellen geplaatst waar iedereen, weliswaar met een zelfgekochte telefoonkaart, naar huis kon bellen. De CP was goed ingericht met allerlei communicatieapparatuur: men kon zelfs de voertuigen volgen (ook vanuit Nederland). De CP was gebouwd in een bunker, waardoor er altijd doorgewerkt kon worden.

Voor het eerst werden er standaard wachtposten gemaakt, die in Nederland waren doorgerekend. En bunkers werden op die plaatsen gemaakt waar de meeste mensen woonden en werkten. Ook werden beschermende muren gemaakt van Hesco's. Sanitair werd gecentraliseerd, wat de aanleg eenvoudiger maakte, en het uitvoeren van onderhoud werd beheersbaarder. Maar ja, je moest dan nog naar buiten om bij het toilet of douche te komen..

Er werd nog geen aandacht besteed aan milieuverontreinigingen of brandveiligheid, waardoor er wel rare en gevaarlijke situaties zijn ontstaan (denk aan de brand op Novi Travnik waarbij veel legeringstenten in vlammen zijn opgegaan. Bij de gebouwen, sanitaire groepen en onderhoudstenten kwamen

aggregaten te staan. Het was een enorm karwei om alles af te tanken. Wel was het een eerste aanzet tot clusteren van aggregaten.

Tijdens deze missie is, bij mijn weten, voor het eerst gebruik gemaakt van CIMIC-officieren (reservisten) die projecten opstartten en begeleidden om de economie weer op te starten. En daardoor actief participeerden in 'harts and minds' operaties. Bij de verkleining van de Nederlandse deelname in Bosnië verdwenen ook de compounds. Een voor een werden ze ontmanteld. Veel materiaal is geschonken aan de bevolking.

Binnen 5 à 6 jaar heeft de genie enorm veel geleerd, waarbij zeker heeft meegeleefd dat er inmiddels constructiecompagnieën waren opgericht. Nationaal kreeg de genie nog meer waardering.

DE NATO-COMPOUNDS IN IRAK

Na de Bosnië periode kregen we direct te maken met een periode in Irak. De dreiging was daar groter, we werden zelf aangevallen. We hadden meer slagkracht nodig en de militairen die daadwerkelijk de poort uitgingen kregen te maken met risico's die behoren bij gewapende acties.

Het ontwerpen en de bouw van compounds werd uitgevoerd door geniewerken samen met de constructiecompagnieën. Eigenlijk werd alles op ongeveer dezelfde manier uitgevoerd als de NATO-compounds in Bosnië, alleen doordat de dreiging groter was, is er meer aandacht besteed aan de ruimte rondom de base. Er werd een binnen en een buitenring gebouwd die extra bescherming moest bieden tegen invloeden van buitenaf (voertuigen etc). Maar al werd de dreiging, en dus het gevaar groter, de legeringchalets werden nog steeds niet beschermd. De CP moest permanent bezet blijven, onder iedere

² In Kosovo zijn ook compounds gemaakt, echter deze waren voor een korte periode, waardoor er alleen maar gebruik is gemaakt van bestaande bebouwing en tenten.

situatie. Dus werd de CP wel ingericht in een beschermd onderkomen. En ook in deze periode is CIMIC van de partij geweest, in zelfs grotere aantallen dan in Bosnië, waaruit blijkt dat de '3D approach' is omarmd. De genie nam ook actief deel aan het opbouwen van het land, bijvoorbeeld door het bouwen van diverse bruggen.

Waren de compounds in Bosnie vooral voor de landmacht en erg nationaal gebonden, in Irak werden de compounds ook door de mariniers gebruikt en waren de Britten onder de indruk van de Nederlandse compounds. De genie heeft weer een stap gemaakt.

DE NATO-BASE IN AFGHANISTAN (TOT 2010)

Na de IRAKperiode ging de Nederlandse krijgsmacht deelnemen aan de internationale NATOmissie in Afghanistan, waarbij Nederland een grote rol kreeg in Uruzghan. De toenmalige CDS vertelde dat het de tijd was dat Nederland in de 'championsleague' meespeelde. Dat hield onder andere in dat er regelmatig grof geweld nodig was en dat er een behoorlijke dreiging was op diverse locaties. De pantsersgenie heeft haar handen vol gehad aan het searchen met alle gevaren die daarbij hoorden, waar-

door de constructie vrijwel geen beroep kon doen op de technische kennis die bij deze eenheden zit.

De dreiging, het optreden en het operationeel tempo hebben ook gevolgen gehad voor de ontwikkeling van de base. Een aandachtige lezer ziet dat ik hier voor het eerst het woord base gebruik. Dit is bewust omdat een base een militaire installatie is waar, naast woon- en werklocaties voor de landmacht, ook ruimte is voor special forces, luchtmacht (incl. vliegtuigen), civiele organisaties, (N)GO's etc., alles in een internationale setting.

Het bureau Geniewerken moest een ontwerp maken, maar ook de bouw begeleiden. Door de grootte, gebruikers van de base (oa. Australiërs), de dreiging en het operationeel optreden was het een enorme uitdaging geworden. Gewone prefab containers moesten plaats maken voor gepantserde containers. Op beschermingsgebied een grote vooruitgang. En hierdoor waren geen bunkers meer nodig. Echter, om bij de toiletgroepen te komen moest men nog steeds door de buitenlucht. En dat was 's nachts zeker geen pretje. Het was pikdonker en al het grind maakte dat er best veel blessures zijn ontstaan aan enkels en knieën.

De aggregaten werden geclusterd, wat

grote voordelen had. Er werd behoorlijk wat bespaard op energie, al weten we nu (in 2012) dat het nog veel beter kan. De base werd gebouwd op een locatie waar men dacht voldoende groeimogelijkheden te hebben, echter in 2010 bleek er geen ruimte meer te zijn. Voor het eerst was het nodig dat er een vliegstrip gebruikt moest worden, wat nieuwe kennis vereiste van de genisten. Deze hadden we onvoldoende, dus is er kennis ingekocht. Duidelijk werd, dat het onmogelijk is alle kennis in het geniehuis te hebben, waardoor uitbesteden een feit werd.

Het aantal bewoners op de base was zo groot (in 2010 is er een piek geweest van 6500 personen op de base), dat het nieuwe uitdagingen met zich meebracht als: afvalverwerking, wateropvoer en -afvoer, brandstofopslag, munitieopslag en schietbanen. De vraag wie alles ging ontwerpen was niet moeilijk: het bureau Geniewerken. Maar wat complexer bleek is, wie gaat het bouwen en instandhouden. De uitbreidingen van de base leidden echter niet tot uitbreidingen in het personeel wat de installaties moest onderhouden. En tot overmaat van ramp bleek er ook onvoldoende capaciteit te zijn bij het basecommando, waardoor er grote uitdagingen zijn geweest voor de constructiegenisten³. Uiteindelijk bleek dat het bureau Geniewerken het zo druk heeft gehad, dat wijzigingen in het ontwerp of tijdens uitbreidingen niet zijn bijgehouden, wat heeft geleid tot extra werk, irritaties en extra tijd en geld.

En dan wordt het augustus 2010. De missie eindigt en de base wordt verkocht. Dit houdt in dat er enorm veel moet worden overgedragen aan de Australiërs en Amerikanen. Dit was ook nieuw. Milieurapportages waren nodig om de base keurig over te dragen, hand-

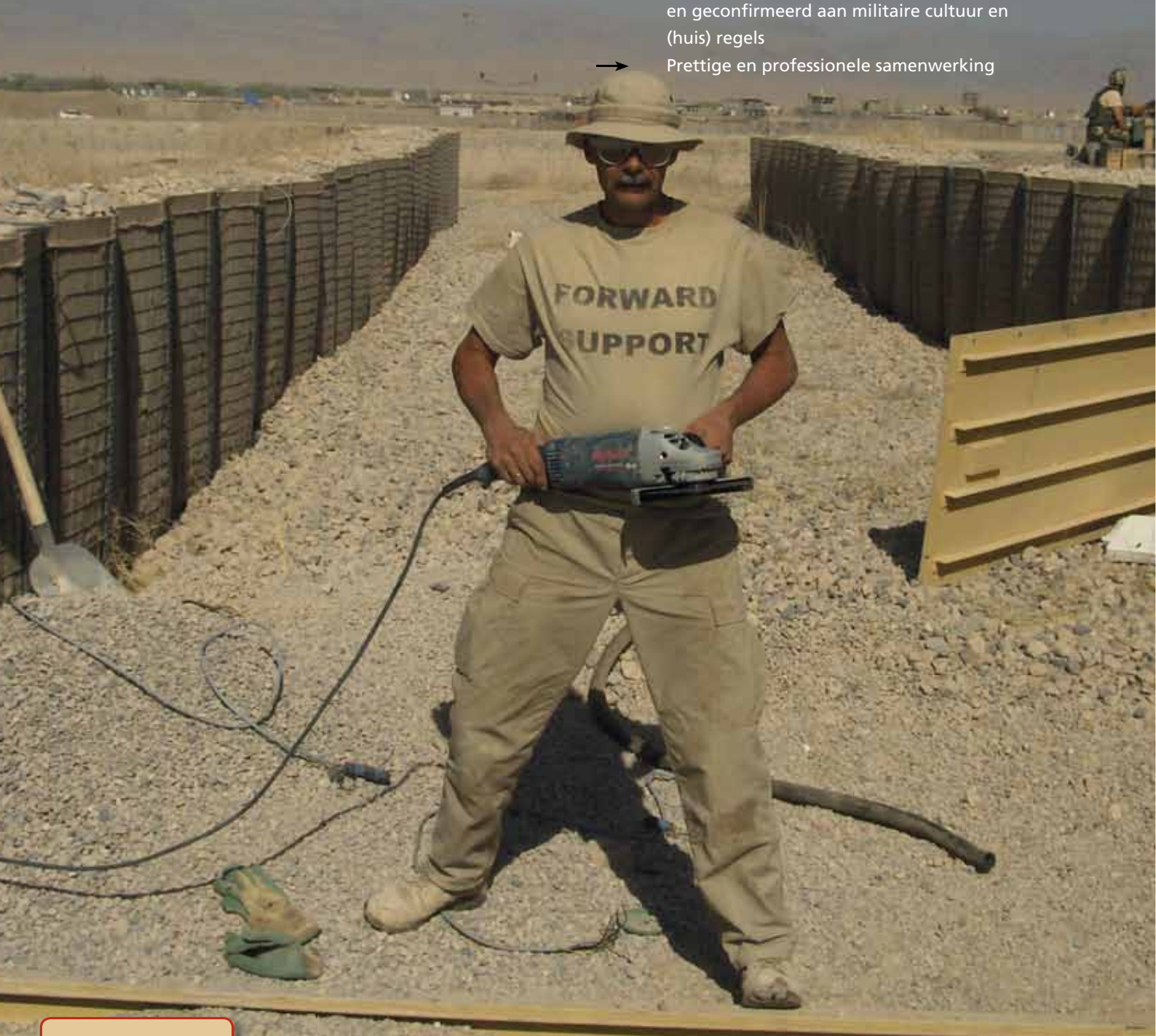
³ De pantsersgenie had met search zijn eigen uitdagingen, en daar is veel respect voor, maar de constructie-uitdagingen zijn behoorlijk onderbelicht gebleven.

Een gerichte proef bij ISAF met **UITSTEKENDE RESULTATEN** heeft ertoe geleid dat;

FORWARD SUPPORT

op basis van een intensieve civiel – militaire samenwerking, aanvullende capaciteit levert tijdens deployment - instandhouding - re-deployment op compounds in uitzendgebieden wereldwijd.

- Ervaren en kundige technici van allerlei disciplines
- Oude broer concept met coachende werking (kennisoverdracht on the job)
- Tijdelijke capaciteit valt buiten het personeel plafond van de missie
- Volledig embedded onder militair kader en geconfirmeerd aan militaire cultuur en (huis) regels
- Prettige en professionele samenwerking

**FORWARD
SUPPORT**

FORWARD SUPPORT TRADING BV
Geerweg 6 – 3241 LC Middelharnis

Tel. +31-187-601556
Fax +31-187-601577

E-mail info@Forwardsupport.nl
Website www.Forwardsupport.nl

leidingen van elektrische installaties moesten worden gemaakt in het Engels en er zijn zelfs gebruikershandleidingen voor de Afghanen gemaakt in de vorm van tekeningen en plaatjes (bijv. voor de afvalverwerkingsinstallatie).

De genie heeft hier zijn mannetje gestaan, maar het kraakte aan alle kanten. De genisten hebben hun waarde bewezen. Maar we moeten toegeven dat er veel lessen zijn geleerd en de eerste lessen zijn in de GPM-missie al toegepast.

Dit leidt voor het bureau Geniewerken tot nieuwe inzichten: wat moet beveiligd worden, hoe moet er beveiligd worden, waartegen moet beschermd worden etc. en dan zijn er zoveel spelers bij betrokken en is zoveel kennis nodig, dat dit tot de nodige hoofdbrekens heeft geleid.

Daarnaast heeft men geconstateerd dat de vereiste kwaliteit niet door genisten geleverd kon worden. Met als gevolg dat er veel is uitbesteed. Via NAMSA zijn er specialisten aan het werk gegaan en is

er een mooi complex inclusief opstelplaatsen voor de F16's neergezet. Genisten hebben misschien minder gebouwd, maar moeten wel meer in de rol gaan fungeren van aansturen, begeleiden en controleren.

Voor de base in Kunduz waren er andere nieuwigheden. De Duitsers, *lead nation*, hadden op deze base gebouwen neergezet met een visie: zodra de Duitsers weggaan blijven de gebouwen achter voor de lokale bevolking. Na enig overleg heeft Nederland deze insteek

DE NATO-BASE IN AFGHANISTAN (NA 2010)

De GPM-missie is een nieuw soort missie. Zowel voor de operationele eenheden (ze moeten politiemensen opleiden) als voor de genisten. Ze bouwen een eigen locatie op bestaande bases. Weer zijn er nieuwe uitdagingen. Zo moet er op Masar-e Sharif (MeS) een locatie worden ingericht voor wonen en werken en moeten op het vliegveld aanpassingen worden gedaan voor F 16's.⁴

⁴ Totdat de Nederlanders kwamen waren er geen gevechtsvliegtuigen op dit veld gestationeerd.

over genomen, wat heeft geleid tot de prachtige betonbouw die nu fungeert als woon- en werklocatie.

Het is hier (en ook in MeS) dat er voor het eerst sanitair in de gebouwen aanwezig is, waardoor de bescherming voor het personeel weer beter is. In Uruzghan was er een grote dreiging, dus waren gepantserde containers noodzakelijk. In MeS is de dreiging aanzienlijk lager, dus je zou zeggen: dan is de bescherming ook navenant minder. Het blijkt inmiddels dat het een enorme uitleg vereist om aanpassingen aan de bouw naar beneden bij stellen omdat de dreiging dit toestaat. De mentale component is moeilijk te bewerken.

Wat in de GPM (geïntegreerde politie-missie) nadrukkelijk speelt is uitbesteden. Uitbesteden omdat we de kennis niet hebben is goed, uitbesteden omdat het op de civiele markt ook te krijgen is vergt een permanente afweging. Uitbesteden omdat dit een besparing oplevert in de personeelskosten bij genisten (er is een constructie-eenheid opgeheven) is een ongelukkige, temeer daar in deze missie blijkt dat uitbesteden regelmatig leidt tot ondeskundig herstel door de diverse civiele firma's.

De genie is een nieuwe weg ingeslagen waar veel aandacht moet blijven voor techniek en uitvoering, daarnaast moet veel energie worden gestoken in begeleiding en controle bij uitbesteden. De discussie moet ook gevoerd worden tot waar en wat we gaan opleiden. Moeten de genisten waterleidingen aanleggen en moeten we het hemelwater kunnen leiden op de base?

DE ONTWIKKELINGEN VOOR DE TOEKOMST

Ja, en waar gaan we dan heen met de base in de toekomst?

Binnen het kenniscentrum zijn er diverse ontwikkelingen gaande. Er loopt een studie over het benaderen van een

base als één geheel, een soort platform. Hierin komen ontwerp, verwerving, bouw, bestuur en overdracht of ontmanteling bij elkaar. Enkele belangrijke zaken uit de studie zijn:

- De base wordt ontworpen samen met een basecommando.
- Voordat men begint met het ontwerp moet er al een besluit zijn over de vraag: wat gaat er met de base gebeuren na de missie?
- De operationele commandant moet kenbaar maken wat voor een effect de base heeft op het operatieplan.
- In de organisatie van een basecommando komt een eigen onderhouds- en instandhoudingselement.
- Uitgifte van locaties voor nieuwe gebruikers zal plaats vinden vanuit het basecommando.
- De rol van het bureau Geniewerken is de lange termijnplanner in Nederland en het basecommando de uitvoerende ter plaatse.
- Verwerving vindt plaats vanuit vooropgestelde raamcontracten, zodat we snel de modernste middelen hebben.
- Energie en water worden zo aangelegd dat uitbreidingen (of inkrimpingen) eenvoudiger zijn uit te voeren.
- En er zal nagedacht moeten worden over anders opleiden en trainen.

Daarnaast wordt er serieus nagedacht over bescherming. Kunnen we bescherming flexibel maken: m.a.w. bescherming eenvoudig verhogen bij een grotere dreiging of verlagen bij minder dreiging. Moet bescherming nog wel bestaan uit HESCO's of kunnen we volstaan met (nieuwe) sensoren.

Daarnaast zijn er ideeën die moeten leiden tot nieuwe bewustwording van een base. Mogelijk moet een base worden opgedeeld in een zwaarbeveiligd

gebied tot een vrijwel open gebied (met onzichtbare beveiliging).

Defensie moet meer samenwerken met het bedrijfsleven. Het kenniscentrum is in overleg met diverse bedrijven over middelen en materialen en zelfs ontwerpcapaciteit voor bases. We zullen in de toekomst samen met bedrijven de base ontwerpen. Hun technieken, middelen en materialen ontwikkelen zo snel, dit kunnen wij niet bijhouden. Door samen te werken krijgen we een goed product met de nieuwste kennis.

SLOT

Ik wilde u in dit artikel meenemen door de tijd vanaf het ontstaan van de eerste compounds in 1992 tot de ontwikkelingen die plaatsvinden voor missies na de GPM. Natuurlijk beseft ik dat sommige zaken onderbelicht zijn. Ook weet ik, dat ik wel erg gemakkelijk over sommige problemen heen gestapt en ik realiseer me dat ik een oppervlakkige inkijk in de toekomst heb laten zien. Het is een impressie van het verleden tot het heden en een inkijk in de verwachte toekomst. En als u beseft wat dit inhoudt dan moet u trots zijn op de genie. Wat een ontwikkelingen maken we door en we maken het iedere keer weer mogelijk om de juiste bases te realiseren.

Als u vragen of opmerkingen heeft, dan ben ik altijd bereid u te woord te staan.

(.)

Namens de Vereniging Officiëren der Genie (VOG) feliciteer ik de Vereniging van Genie Onderofficiëren (VGOO) met 35 jaar 'Promotor'. Jullie Promotor is een bijzonder lezenswaardig blad dat een veel bredere belangstelling geniet dan alleen VGOO leden. Vakwerk! Ik complimenteer de redactie van Promotor met de continue hoge kwaliteit en wens zowel de VGOO als de redactie een mooie toekomst.

De Genie is een sterk wapen met een hoge onderlinge verbondenheid. Mijn persoonlijke ervaring is dat manschappen, onderofficiëren en officieren dicht bij elkaar staan. De kracht hiervan komt onder andere tot uiting door de bijzonder goede prestaties bij onze uitzendingen. We krijgen daarvoor altijd veel waardering van anderen. Ook de hechte samenwerking tussen VGOO en VOG is een goed voorbeeld van de nauwe banden binnen ons wapen. Sodeju!

Huib van Lent

Brigadegeneraal b.d. der Genie

Voorzitter VOG

Geachte redactie en bestuur van de Promotor,

Namens de bataljonscommandant, luitenant-kolonel E. Caelen en al het personeel van 101 Geniebataljon, van harte proficiat met het bereiken van deze mijlpaal.

Ook voor 101 Geniebataljon is een medium, zoals de Promotor, van groot belang. De Promotor biedt een podium aan onderofficiëren van het hele regiment om hun ideeën, meningen en ervaringen te delen met een groot publiek. Hierdoor kunnen wij als regiment en dus ook als 101 Geniebataljon groeien en de toekomstige uitdagingen aangaan. In een steeds complexer wordende omgeving die het uiterste van ons personeel en hun familie vraagt, is het dan ook zeer bijzonder dat er nog steeds een beroep gedaan kan worden op een groep geweldige vrijwilligers die de prachtig vormgegeven Promotor al jaren ondersteunen. Zoals zo vaak zijn het sterke schouders die de meeste lasten dragen.

Respect en dank aan jullie adres en succes in jullie endavour om ook in de toekomst vernieuwend en inspirerend nieuws op de deurmat te laten belanden.

101 Geniebataljon

A.J. Leenderts (Bataljonsadjutant)

Geachte redactie van de Promotor,

Glk wil u feliciteren met uw lustrum. 35 jaar lang een blad maken dat veel gelezen en waar naar uitgekeken wordt is een enorme prestatie. Die prestatie wint nog aan respect als we bedenken dat niet alleen uw doelgroep, de genieonderofficiëren, de Promotor lezen, maar ook anderen, waaronder de genieofficiëren. Ik ben er daar één van. Om bij te blijven op geniegebied, maar ook om bij te blijven met de mensen binnen de genie. We hebben immers één genieregiment, dus strekt logischerwijs mijn belangstelling verder dan slechts de genieofficiëren. Redactie, u doet fantastisch werk en ik zou u willen zeggen: "Keep up the good work!"

Met vriendelijke groet,

Brigadegeneraal M.H. (Martin) Wijnen

Plaatsvervangend Directeur

Directie Operationeel Beleid, Behoeftestellingen & Plannen

Als oud-voorzitter feliciteer ik de VGOO met dit geweldige jubileum. Ik realiseer me dat ik straks tot de categorie onderofficieren behoor, die terwijl hij op de ABOO zat, lid geworden is van de vereniging. Over twee maanden ga ik als onderofficier én lid van de VGOO met FLO en daar ben ik trots op. Ik ben met name trots omdat we een vereniging hebben die al zolang bestaat. De VGOO is in staat om op een zeer persoonlijke manier de club onderofficieren (met partners) bij elkaar betrokken te houden.

Tijdens mijn voorzitterschap was ik omringd door een fijn bestuur. We hebben destijds de huisstijl van de VGOO vernieuwd. Het is goed om te zien dat dit nog steeds iets is om van te genieten, ook al dacht toen een aantal mensen er totaal anders over. Destijds zijn we als vereniging het internet opgegaan met een professionele site die er nog steeds mag zijn. Al zijn we wel van naam veranderd, omdat we de originele naam toen voor een leuk bedrag konden verkopen. De vereniging plukt daar gelukkig nog steeds de vruchten van, we zijn in deze moeilijke tijd nog steeds een financieel gezonde vereniging.

Ik wens de vereniging nog heel veel goede en gezellige jaren toe.

Ed Steiger
Oud-voorzitter VGOO

Reactie van de Promotor,

Namens de officieren en onderofficieren van 11 Pagnbat heel hartelijk gefeliciteerd met het 35-jarig jubileum van "onze" Promotor. De vakinhoudelijke artikelen van en voor de onderofficier zijn zeer lezenswaardig. Bedankt voor uw inspanningen om steeds weer tot een nieuw kwaliteitsnummer te komen.

Pertinaciter Eluctandum, op naar de volgende 35 jaar!

Met vriendelijke groet,
Luitenant-kolonel E.A.E. (Ernst) Dobbenberg
Commandant 11 Pantsergeniebataljon

Beste redactieleden,

Allereerst wil ik u van harte geluk wensen met het 35-jarig jubileum van uw blad "Promotor".

Een prachtig blad dat enerzijds vaktechnische zaken belicht en anderzijds ruimte biedt aan en stilstaat bij de mens in de organisatie. Een mooie balans. U heeft in de loop van de jaren niet stilgezeten en aangetoond van vele markten thuis te zijn. Het construeren, op welke manier dan ook, zit bij u als genist als het ware in uw bloed. U heeft uw blad doorontwikkeld tot wat het nu is. Het resultaat mag er zijn, 35 jaar lang. Een prestatie van formaat.

Ik wens u veel inspiratie, succes en plezier met het blijven uitgeven van de "Promotor". Op naar de volgende 35 jaar. Sodeju!

Hartelijke groeten,
Marinus Dunnewind
Krijgsmachtadjudant

Beste VGOO leden,

Hierbij wil ik de redactie van het blad 'Promotor' van harte feliciteren met dit jubileum. Terecht dat hier bij stilgestaan wordt. Een inhoudelijk goed blad, gericht op de onderofficier van de genie hoe uniek is dat? Iets wat wij absoluut moeten koesteren. De 'Promotor' is sinds jaar en dag een blad van en voor onderofficieren, altijd actueel en ook nog eens prima verpakt! Ook hier zijn "engineers leading the way". Laat het ook voor de jongere onderofficieren een uitdaging zijn het blad in stand te houden en door te ontwikkelen, zodat het ook de toekomst met alles wat er op ons afkomt met glans kan doorstaan. Het motto moet mijns inziens zijn: "Beter willen worden is een kwestie van attitude." Met name het beter willen worden en van elkaar leren is een eigenschap die ten grondslag ligt aan ons blad 'Promotor'.

Ik dank de vele voormalige en huidige redactieleden voor hun inzet, doorzettingsvermogen en creativiteit om iedere keer weer het blad voor ons op een presenteerblaadje neer te leggen.

Dank jullie wel!
Aooi A.J.G.M. (André) Odenkirchen
Landmachtadjudant

Operatie Clean River

Foto's: Gerrit van de Streek

België, 24 Oktober 2012

Tussen twee fictieve landen, Amberes (provincie Antwerpen) en Wallonia (provincie Oost-Vlaanderen) is een hevig conflict ontstaan. De oorzaak van dit conflict ligt in het opeisen van het historisch erfgoed Waasland door Amberes, wat nu tot Wallonia behoort. De rivier de Schelde vormt de grens tussen beide landen. Deze rivier wordt vaak gebruikt voor de illegale wapensmokkel. Beide landen bereiden zich voor op een winteroffensief en de wapensmokkel is cruciaal voor beide partijen.

MULTINATIONALE INZET VAN BEL/NLD GENIE

De Belgische en Nederlandse regering hebben hun akkoord gegeven om een Multi-Role Engineer Battalion (MREB) in te zetten. Dit bataljon bestaat uit delen van: 11 Bataljon Genie (BEL), 11 Geniecompagnie LMB (AASLT) (NLD) en 41 Pagnbat (NLD).

Hun missie luidt:

- Met constructiecapaciteit horizontale en verticale constructiewerken uitvoeren voor de opbouw en verbetering van de compound;
- De gevechtsgenie moet zich gereed houden voor het uitvoeren van NEO (Non-combatant Evacuations Operations);
- Ontmijning, force-protection en inzet Bailey materiaal;
- Met amfibische capaciteit support leveren voor NEO, boarding en search operations.

SMOKKELSCHIP

Informatie, verkregen uit eerdere vondsten van wapens, heeft de aandacht gevestigd op een kleine haven op de linkeroever van de Schelde. Hier bevindt zich het Fort Saint-Marie, dat zijn eigen dok bezit. In dit dok bevindt zich het opleidingsschip 'AZYMUT'. Voorheen kwam dit schip de haven niet uit maar de laatste maanden vaart het wekelijks

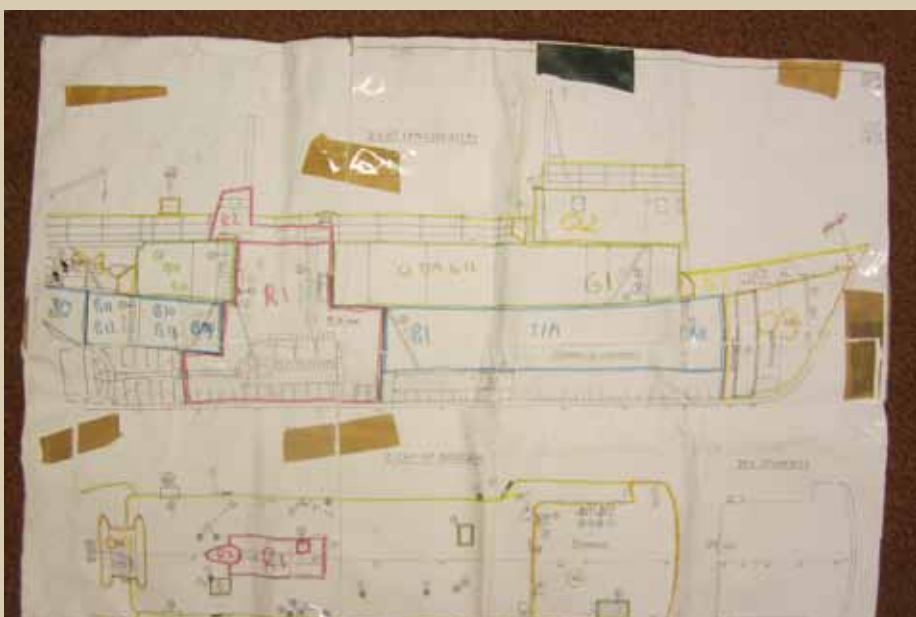
de Schelde af waarbij op verschillende plaatsen wordt aangemeerd. Observaties laten vermoeden dat het schip gebruikt wordt als mobiel verdeelpunt van illegale wapens.

JFC-J2 heeft informatie ontvangen dat het schip opnieuw beladen zal worden met smokkelwaar tussen 240100 en 240700. Tijd dus voor het MREB om in actie te komen.

OPDRACHT

De 1 Cie GevGn, onderdeel van 11 BnGn (BEL), zal samen met een pagngp van 41 Pagnbat, een vessel-search uitvoeren op het schip de AZIMUTH. EOD en EDD (BEL) zullen ook ondersteunen. Dit zal gebeuren nadat het ART (Amfibisch Recce Team (BEL)), samen met het EARS-pel van 11 GnCie, een boarding ops hebben uitgevoerd en het schip vrij van pers hebben verklaard, met als doel, een wapenopslag te vinden en deze op een veilige wijze over te brengen naar het MREB.

OATDOEM

Tegen deze achtergrond zijn wij aan de slag gegaan. Op dinsdag 23 oktober hebben wij ons gemeld bij onze Belgische collega's. Na kort overleg is er voor gekozen dat de Belgen het tactische deel voor hun rekening zullen nemen en wij het technische gedeelte. De Belgen waren nog niet bekend met het OATDOEM-proces maar het heeft hun interesse zeker gewekt.

Vooraf het gebruik van de operatieschets werd goed ontvangen. Ze zagen in dat bij het gebruik van het OATDOEM-proces en de juiste inzet van de gouden driehoek (gpc –plava –mineur) dit veel tijdswinst oplevert. Deze tijdswinst kan dus gebruikt worden voor het 'fijnslijpen' van de opdracht, tape-drills / dry-run enz.

VESSEL SEARCH

Op 240230 zijn we naar ons afwachtingsgebied verplaatst (op circa 1 km van ons doel) om daar stand-by te staan en als QRF op te treden indien er problemen zouden ontstaan tijdens de boarding. Om 0700 zijn we uiteindelijk vertrokken richting het dok, waar de Belgen een cordon hadden ingericht en wij gewacht hebben totdat het ART en EARS-peloton klaar waren met hun opdracht. Toen we ook hier groen licht hadden, zijn we in shifts aan boord gegaan. Na eerst een HOTO op het schip gehad te hebben kon de daadwerkelijke vessel search beginnen.

Bij een vessel search moet je een aantal dingen in je achterhoofd houden:

- Bij een metalen schip, is het effect van gebruik van metaaldetectors minimaal (handmetaaldetectors kunnen wel voor het scannen van o.a. meubilair);
- Wat heeft het schip vervoerd? Dit ivm gevaarlijke stoffen/gassen;
- Op een boot (vessel) is maximaal gebruik gemaakt van de ruimte,

omdat deze beperkt is. Dit houdt dus in dat geen enkele plaats onbenut is en je te maken hebt met vele, niet direct zichtbare, opbergplaatsen;

- Onbekend terrein voor personeel;
- Hoe te verplaatsen op een boot;
- Inzet EDD beperkt (denk aan machinekamers).

Dat maakt echter voor het in te zetten personeel niets uit, mits er voordat ze aan boord gaan, juiste instructies gegeven zijn. Denk daarbij vooral aan een stukje maritiem / technisch onderricht.

VRUCHTBARE SAMENWERKING MET BELGISCHE GENIE

Voor de rest is een vessel search hetzelfde als een building search, zolang je een goed plan hebt. Als je als gpc het overzicht behoudt, ga je geen ruimtes missen en kan iedereen veilig werken.

Zo ook bij deze vessel search. Na een quick scan van ons personeel hebben we, daar waar het kon, eerst de honden de ruimtes laten doen voor wij met de uitgebreide search startten.

De samenwerking met de Belgische EOD en EDD was prima en we hebben dus ook gevonden wat we moesten

vinden. Er was sowieso goed samen te werken met het personeel van 11 BnGn (BEL). Hopelijk leidt zo'n actie tot een nauwere samenwerking tussen beide genie-eenheden.

Dit heeft voor 41 Pagnbat en haar personeel meerdere voordelen:

- Verandering van omgeving. Voor de meeste oefengebieden in Nederland heb je bijna geen kaart meer nodig, iedereen kent wel het sigarenbosje, het radarbosje of een koffiebosje;
- Omgang met mensen van een andere nationaliteit;
- Leopoldsburg is vanuit Oirschot dichterbij dan de meeste Nederlandse kazernes;
- Lijsbeek, in Den Haag wordt al veel gesproken over meer internationale samenwerking;
- Uitwisselen van kennis en kunde. Zo zitten de Belgen veel beter in *de-mining* en lopen wij weer voor op search.

11 Gnie LMB en 41 Pagnbat hebben zich goed verkocht in België.

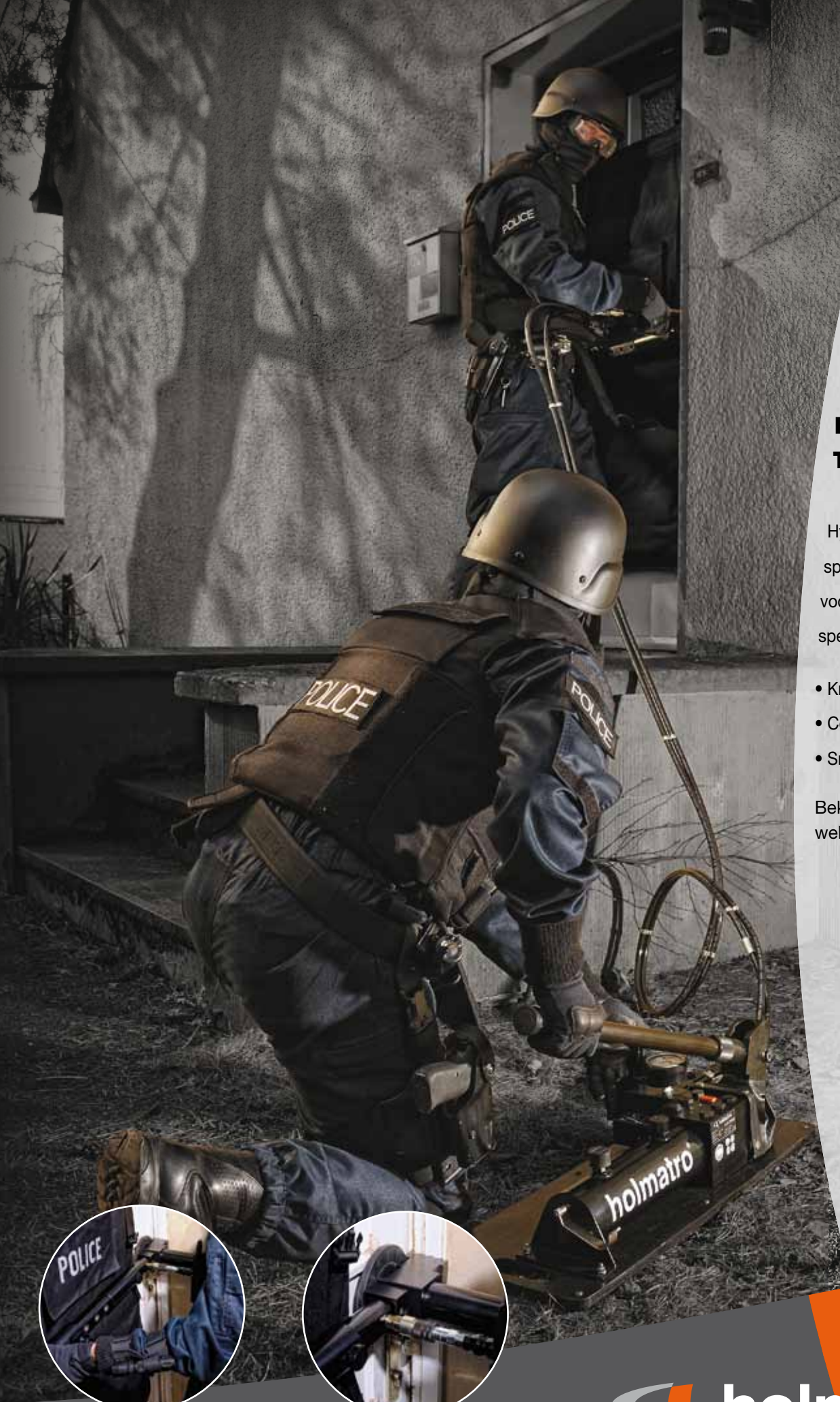
Hopelijk leidt dit tot meer, onze mannen zijn er klaar voor!

(.)

De "vondsten"

Holmatro Special Tactics gereedschap

Hydraulische breek-, knip-,
spreid- en hef gereedschappen
voor uw tactische en
specialistische operaties.

- Krachtig
- Compact & draagbaar
- Snelle & stille bediening

Bekijk de video's op onze
website:

Oefening 'Peregrine Sword'

Een oefening is een moment van trainen en opleiden. Om dit goed te kunnen doen heb je daarbij als eenheid ook OPFOR nodig. Tijdens 'Peregrine Sword' werd 11 AMB getoetst, waarbij 44 B-Painfcie als OPFOR was aangewezen. En wat is de infanterie zonder goede ondersteuning van de genie. Voor de Genie-OPFOR was een samengestelde groep gecreëerd vanuit 111 Pagnacie en het EARS-peloton van 11 Pagnbat. De groep bestond uit 2 soldaten, 3 korporaals-mineur/explosievenverkenner, 2 korporaals Werklust en Scania opgeleid, met 1 sergeant als groepscommandant. Later in de oefening kwam er vanuit 105 Brugcie ondersteuning van 2 korporaals met een FKM. Een zeer gemixte groep met kennis en ervaring op bijna alle genietechnische vlakken. En dit was ook nodig om aan de behoeftes te kunnen voldoen die aan ons gesteld werden om 11 AMB te ondersteunen bij het behalen van de gestelde leerdoelen.

HINDERNISSEN EN IED'S

Op woensdag 12 september zijn wij met ons pakket verplaatst richting het Duitse Wildflecken. Op de kazerne aangekomen, zijn wij richting Baan 13, onze uitvalbasis, gegaan. In het gebied waren nog meer schietbanen voor de oefening als basis in gebruik. Na het, samen met de infanterie, omtoveren van de baan

in een 'dorp', zijn wij begonnen met voorbereidingen voor de verschillende scenario's. Er stonden voor maandag 17 september twee grote scenario's gepland. Een *Air Assault* en een *Ground Attack Convoy* (GAC) aanval. Het GAC bestond uit 13 Infbat RSPB met o.a. Bushmasters, aangevuld met de BCie 45 Painfbat RIOG, ondersteund door een pagnpel van 111 Pagnacie. Beide aanvalsdoelen zijn gedurende de dagen in aanloop tot de start van de aanval, verder ter verdediging ingericht met zowel meer OPFOR en wapens als met hindernissen. Zodoende was het voor de verkennende eenheden duidelijk dat dit voor ons twee belangrijke gebieden waren, met als doel een actie op de aanvalsdoelen te laten uitvoeren met de Intel, verzameld door de verkennende eenheden. Op de *Air Assault* locatie hadden wij voornamelijk versperringen met concertina's en een ap-mijnenveld gecreëerd om verplaatsingen te voet te bemoeilijken. Voor het GAC is er een aantal grote voertuigremmende hindernissen gemaakt zoals puincontainers gevuld met steenslag en zand, mijnenvelden en een hindernis van boomstammen variërend van 30 tot 50 cm. Het enige nadeel was, dat in de aanvalslijn, collega's van de DMO bezig waren met uitvoeren van testen met een zeppelin.

'HIT AND RUN'

Op de maandag hadden wij op de route van het GAC, richting de aanvalslatie, een IED geplaatst. Op het moment dat het GAC de IED passeerde, ging deze

af, met enkele gewonden tot gevolg, waardoor de AMV'er en de afvoerketen ook getraind werden. Na de IED-strike, verplaatste het GAC verder richting het aanvaldoel om de aanval in te zetten. Na het afslaan van een aantal bereden en uitgestegen acties, was het voor ons gedaan. Enkele OPFOR-leden die wisten te ontvluchten, hebben het de infanterie met *hit and run* acties nog geprobeerd zo moeilijk mogelijk te maken. Nadat echter de beveiliging was ingenomen, gaven wij ons gewonnen.

UXO'S EN WAPENSMOKKEL

Gedurende de daaropvolgende dagen volgden er kleine scenario's. Het als burger brengen van UXO's naar de kampen van 11 AMB, als aannemer aanbieden om bouwwerkzaamheden uit te voeren en wapensmokkel richting de 'dorpen'. Zaken die hier naar boven kwamen werden uiteindelijk goed opgepakt. In de laatste week is de groep opgesplitst. De ene helft bleef achter op Wildflecken om daar te blijven ondersteunen in de kleine scenario's. De andere helft verplaatste zich richting Ohrdruf in voormalig Oost Duitsland. Hier zou de laatste grote actie plaats vinden waarbij zowel over de grond als vanuit de lucht de aanval ingezet zou worden. Op het oefenterrein werden twee locaties ingericht. Tijdens de actie moesten wij op deze locaties minimaal een dag stand houden. Op de ene locatie werd een CP opgebouwd waar de hoge legerleiding van de OPFOR zich bevond. De hoogste commandant zou later door

Foto: militaryphotos.net

Het welbekende handwerk met Bailey. Foto: Michel van Putten

Militairen bewapend met Colt-standaardgeweer, Minimi-machinegeweer en Panzerfaust-antitankwapen. Foto: Ministerie van Defensie

een Duitse generaal gespeeld worden tijdens de vredesbesprekingen. De hoge legerleiding was, in het scenario, op het punt gekomen dat er nagedacht werd over overgave. Het directe gebied om de CP bestond uit dicht bos, dat vol gelegd was met concertina's en draden om voetoptreden moeilijk te maken. Daarbuiten was het open terrein met veel wegen. Buiten de wegen om was het terrein echter wel vertragend. Vandaar dat de wegen zoveel mogelijk versperd waren. Op de tweede locatie bevond zich het QRF-deel dat zich nog niet wilde overgeven en strijdvaardig bleef. In dit beboste gebied werden ap-mijnenvelden met draadversperringen gelegd in ringen om de locatie heen, zodat er verdedigd kon worden van linie naar linie. In het gehele gebied werden op mogelijke verplaatsingsroutes IED's geplaatst. Deze waren onder waarneming en konden door mortieren onder vuur genomen worden. Daarnaast waren er '12 minuten' rookpotten geplaatst in de buurt van de mogelijke dropzone van de para's. Dit om chaos te creëren. Mede geholpen door het weer kon er maar één wave met chinooks mensen dropen.

LEERZAAM VOOR ALLE PARTIJEN

In het geheel gezien was 'Peregrine Sword' voor ons als OPFOR Genie een geslaagde oefening. Wij hebben mogen improviseren met de middelen die voorhanden waren, om op deze manier samen met 44 B-Painfcie voor 11 AMB goede leerdoelen weg te kunnen zetten. Vanuit OPFOR-kant gezien was het zeer leerzaam te zien, hoe hier door 11 AMB op gereageerd werd. Dit kan ons helpen, als wij regulier optreden tegen irreguliere vijanden. Daarnaast hebben wij aan de infanterie kunnen laten zien waar wij, de genie, voor staan en waarom wij 'MATS' zijn.

(.)

111 Pagnpel laat zich zien tijdens Peregrine Sword

Tijdens de LFX Peregrine Sword, de grote multinationale oefening waarbij de Operationele Gereedheidstatus (OGS) van 11 Air Manoeuvre Brigade (AMB) opnieuw werd vastgesteld, leverde ook 43 Mechbrig zijn bijdrage. Deze bijdrage bestond, naast de B(Leeuwen)compagnie 45 Painfbat RIOG, uit een pantsergeniepeloton van 111 Pagncie. Zoals de titel van dit artikel al doet vermoeden, betrof het hier geen organiek, maar een samengesteld pagnpel. Met 2 pagngpn van het 1e pel, 1 pagngp van het 3e pel, een gecombineerde commandogroep van het 1e en 2e pel, een gpc die de functie van OPC waarnam en de PC van het 2e pel werd deze oefening aangelopen. Tijdens de oefening hoorde het peloton organiek bij 11 Gncie Luchtmobiele Brigade Air Assault (LMB AASLT). Al vóór het zomerverlof werd de commandovoering opgestart met een waar-

schuwingsbevel van C-11 Gncie LMB. Op 17 augustus volgde de brigadebevelsuitgifte, waarna heel week 34 in het teken stond van het TBM. Na deze week was de BCie niet meer alleen brigadereserve, maar zat een pel, incl een deel van de staf, in het zwaartepunt van de aanval onder bevel van 13 Infbat RSPB.

FORCE SUPPORT, COMBAT SUPPORT EN SEARCH

Hoewel er al veel eenheden in het gebied waren, vertrokken de chauffeurs op 12 september en de hoofdmacht op 14 september. Na een weekend in een TAA (Tactical Assembling Area) was 17 september 14.00 uur L-hour. Vanaf dat moment begon de aanval van 12 Infbat op object Aluminium, en van 13 Infbat op object Bronze. Tijdens deze aanval waren 2 pagngpn(A en C) aan een infanteriepeloton gekoppeld. De B-gp stond

samen met de OPC onder bevel van de brigadereserve. In de opmars was een aantal events verwerkt, waarbij ook de genie aan de bak kon. Zo lag er een IED op de route en was het aanvalsdoel afgeschermd door een mijnenveld. Omdat later op deze locatie onze COP (Combat OutPost) moest komen, leverde dit nog wel wat extra werk op.

Na de aanvalsfase ging men over naar de stabilisatie-operatie. Hierin kwam onze constructiecapaciteit goed naar voren. De A en C groep werden samen met de PC verantwoordelijk voor COP LION. Ingangspartij COP LION

Doordat de COP LION binnen het oefenterrein Wildflecken lag, mocht hier nog relatief veel gebouwd worden. Dit in tegenstelling tot de locaties van de luchtmobiele compagnieën van 13 Infbat waarbij de COP's waren gesitueerd op civiele locaties. Tijdens patrouilles van de BCie had met name de C-gp een belangrijke inbreng met searchcapaciteit.

De B-gp werd samen met de OPC aan het werk gezet op MOB (Main Operating Base) FERRARI. Zo heeft het peloton diverse constructies gebouwd, o.a. OP-hoog, OP-laag, geïmproviseerde wachtposten/ingangspartij tbv search/waslocatie/egels/asperges.

BAILEY, NOG STEEDS EFFICIËNT

Aan het einde van de 1e week volgde een grote opdracht voor het gehele peloton. Er moest brugslag gepleegd worden tbv de eigen mobiliteit, maar ook voor de lokale bevolking. Waar het

Ingangspartij MOB FERRARI (in aanbouw)

3e pel van 11 Gncie LMB een geïmproviseerde brug bouwde, heeft het pagnpel een Baileybrug (8 velden 1-1) gebouwd. Op een alles behalve ideale bouwplaats (ondergrond klei met steenslag/een oplopende bouwplaats van 5 - 15%) was er gelukkig wel de beschikking over een Uni BM voor de hele periode en een FKM tijdens de ochtend van de bouw. Om de FKM optimaal te gebruiken, werd het grondwerk 's avonds afgerond. Tevens werden de velden al op een vlakke bouwplaats samengesteld. 's Ochtends vanaf 06.00 was de FKM op locatie. Door optimale inzet van de 2 machines lag de brug om iets na 10 uur op zijn eindoplegging.

Overigens was het maken van de opritte ook een goede leerschool voor de groepscommandanten, aangezien Bailey

geen deel uitmaakte van hun opleiding. Rond 13.15 uur was de brug uiteindelijk gereed. Toevallig was net de CC van 11 Gncie LMB op locatie, om getuige te zijn van de 'doop' van al het personeel (incl de PC), dat voor de eerste keer een 'parate' brug gebouwd had.

BBQ EN KAMPVUUR ALS AFSLUITING

Na het voltooien van deze brug was de oefening qua scenario wel voorbij voor het pagnpel. Wat volgde was het weer afbreken van de brug, het terugverplaatsen naar COP LION en aansluitend het weer afbreken van alle bouwwerken op deze locatie. Omdat ook voor de BCie de oefening grotendeels ten einde was, werd er afgesloten met een BBQ. Hierbij was ook de genie-inbreng weer voor

elkaar middels het verzorgen van het kampvuur. Na het opleveren van de verschillende locaties, volgde het afwickelen en de diverse terugverplaatsingen naar Nederland (trein-/wieldetachment en bus).

Achteraf kan het samengestelde pantsersgeniepeloton van 111 Pagnacie terugkijken op een goede oefening, waarbij het peloton veel complimenten gekregen heeft. Tijdens deze oefening hebben we laten zien dat de pantsersgenie van veel markten thuis is, in korte tijd veel gedaan kan krijgen en hard werken niet wordt geschuwd. Tevens hebben de groepscommandanten, binnen een paar weken na hun start bij de parate club, meteen veel van het geleerde in de praktijk kunnen brengen.

(.)

GROTE MOOIE BOMEN ZIJN MET EEN KLEIN ZAADJE BEGONNEN.

Zo ook de Promotor. Begonnen als een gestencild boekje op A5 formaat en met de hand gevouwen en geniet, is het al groeiend geworden tot het prachtige blad dat het nu is.

Het idee voor een verenigingsblad is, als ik mij goed herinner, ontsproten aan de plotseling jong overleden Theo van Eekeren. Hij plantte het zaadje en met medewerking van enkele gedreven collegae ontstond ons verenigingsperiodiek.

Dat was in de tijd van de opbouw van onze vereniging geen sinecure. Het was ook de tijd dat door enkele officieren denigrerend werd gesproken over de club van Sjef en Piet, verwijzend naar het toen ongewone gebruik van de voornamen.

Met het groeien van de VGGO en de acceptatie van de vereniging op diverse niveaus groeide ook de Promotor. Vele collegae hebben door de jaren heen met enthousiasme, doorzettingsvermogen en bestrijding van financiële problemen het blad laten uitgroeien tot wat het nu is.

Ik realiseer mij nu, dat ik in mijn tijd als voorzitter de toenmalige redactieleden waarschijnlijk te weinig openlijk gewaardeerd heb. Dat wil ik hierbij dan alsnog doen. Iets nieuws opzetten en uitbouwen is een moeilijke taak, die door de pioniers, hun opvolgers al die jaren en de huidige redactie fantastisch is gedaan!

VGGO-bestuur en leden, gefeliciteerd met zo'n verenigingsblad en de inzet van zulke fijne collegae! Hou beiden in ere, Sodeju!

Karel K. Thijssens
Oud-voorzitter en erelid VGGO

Wat fijn dat er nog steeds mensen zijn die zich inzetten voor het 'wij-gevoel' onder de onderofficieren Genie. Dat was, is en zal altijd de kracht blijven van ons wapen. Hartelijk dank en gefeliciteerd!

*Bgen Kees van den Heuvel
Chief of Staff 1 GNC*

Met de kans dat ik twee keer aan het woord kom, wil ik toch alle leden van de VGGO van harte feliciteren met het 35-jarig jubileum van de vereniging. In het verleden heb ik enige tijd mee mogen helpen met het samenstellen van de Promotor. Inmiddels is dit uitgegroeid tot een blad, dat gezien mag worden.

Tja, wat wens je een jubilaris? Als pelgrim/wandelaar heb ik ooit een mooie Ierse wens van James E. Moore gelezen, die mij altijd is bijgebleven en ik geregeld mijn medewandelaars toewens. Ik denk dat bij dit jubileum deze wens ook van toepassing is. Niet alleen gaat de vereniging verder op weg, ook diverse jonge leden zullen de komende jaren op pad gaan voor een uitzending.

"Voor de reis wens ik je dat de weg je tegemoet komt, de wind steeds in je rug is, de zon je gezicht verwarmt en milde regen je lichaam verfrist. En tot we elkaar weerzien: moge God je bewaren in de palm van zijn hand."

Het gaat u allen als vereniging - maar ook als persoon - goed, op weg naar 2013.

Bernard Oude Nijhuis

Oud-redactielid
en erelid VGGO

High Mobility Machines Protection

Mobility

Flexibility

Optimising the logistic footprint

When you're facing constantly changing operational challenges, you need machines with maximum troop protection and maximum mobility. Designed with the highest levels of protection, the unique JCB HMEE (High Mobility Engineer Excavator) is self-deployable, has a top speed of 90kph and is air-transportable by Hercules C-130. In service with British and US Armies, the HMEE minimises deployed troop numbers and decreases cycle times, by maximising flexibility and efficiency.

Tel: 0418-654654 www.jcb.com/defence

The story of Genie Taakteam 6

“We construct, where others quit”

Ongeveer 12 weken voor de uitzending moesten de pelotonscommandanten van 103 Constructiecompagnie zich melden bij de staf. Na enige tijd ging de telefoon in de loods van het 1ste Constructiepeloton en kregen we te horen dat een aantal collega's zich moest melden in de vergaderruimte van 103. De vraag was kort en simpel: “De compagnie moet in augustus 2012 een taakteam op de mat brengen om constructiewerkzaamheden te verrichten in KUNDUZ en MAZAR-e SHARIF.” De mannen aanwezig in de vergaderruimte hadden de keuze om hiervan deelgenoot te zijn en kregen een paar dagen bedenktijd.

DE VOORBEREIDING VAN GNTT-6

Na een paar dagen was het duidelijk, we gaan met 1 VCG'er, (Verdeel Centrum Genie), 3 elektriciens, 1 GWW'er (Grond-, Weg- en Waterbouw), 4 bouwkundigen, 1 installatietechnicus, 3 adviseurs van GNW (Geniewerken) en een commandant naar Afghanistan als Genie Taakteam 6 (GNTT-6). Daarnaast werd hieraan ook een CISgroep (Communicatie Informatie Systemen) van 7 man gekoppeld om de verbindingen aan te leggen in de gebouwen. Zij zijn voornamelijk gespecialiseerd in het leggen van netwerken en hebben recent voor de uitzending training gehad in het lassen van glasvezelkabels. Na het samenstellen van het team zijn we begonnen aan de planning voor het opwerktraject. Wat moet er nog allemaal gebeuren voordat we weg kunnen en mogen? De vaccinaties moeten op orde, iedereen moet dentalfit zijn (tandarts), is de

screening nog geldig, enz enz.

Ook praktische zaken moesten worden ingepland, kleden bij de KPU, MGI in Harskamp en teambuildingsdagen. Het team bestond immers uit leden die van 4 verschillende eenheden afkomstig waren. En tot slot 2 weken constructietraining op het CTC (Constructie Training Centrum) waarbij we ook beeld kregen bij de werkzaamheden die ons te wachten stonden. Na aankomst zou echter het tegendeel blijken...

Na het zomerverlof, zijn we gaan verplaatsen naar Eindhoven om daar, na een borrel en het Mineurslied, te beginnen aan de vliegreis naar KDZ. Onderweg zijn we nog even geland in Hongarije om wat reserveonderdelen van het vliegtuig op te halen. Aangekomen in MeS kregen we te horen dat we, diezelfde dag nog, doorvlogen naar KUNDUZ. Voor vertrek hebben we eerst even een korte rondleiding gedaan over het kamp in MeS wat de Duitsers kamp 'Marmal' noemen.

PLANNING BIJSTELLEN

Aangekomen in KUNDUZ kregen we onze legering, waszakken e.d. en een korte rondleiding over het kamp. Na een dagje acclimatiseren en gereedschap tellen konden we aan de slag. Het stafelement had echter nog heel wat te doen, want er was meer werk voor handen, dan dat men had doen blijken in Nederland. De gehele planning moest dus herzien worden. Na een paar lange dagen en nachten plannen, konden we de echte werkzaamheden van start gaan.

VEEL MOOIE PROJECTEN

In de loop der weken hebben we veel gedaan. We zijn nu 6 weken in het gebied en we hebben al veel werk verzet. We hebben o.a.:

- Kantoorstraat verhuisd en een dak erop gebouwd en alle elektro deels vervangen en aangesloten.
- Meerdere beschermingswallen geplaatst.
- Een grote tent verplaatst van de hersteleenheid incl alle airco's, verlichting e.d.
- ECPcontainer (Entry Control Point) geplaatst, opnieuw ingericht en aangesloten.
- Voertuigoverkapping van staal verhuisd
- Verschillende daken afgebroken.
- Tientallen meters kabel aangelegd en berm-kasten aangesloten.
- Kabels en buizen in de grond gegraven.
- Sanitaire units verplaatst en opnieuw aangesloten.

LOKALE KRAANINHUUR.... HOEZO VEILIGHEIDSEISEN?

En zo kan ik nog wel even doorgaan. Het sluit ook vaak op elkaar aan, als er een container moet worden verhuisd moet er ook een kabel los worden gekoppeld en op de nieuwe locatie weer aangesloten. Zo vliegen de dagen voorbij. We werken ook regelmatig met lokale kranen en transportwagentjes. En dat levert wel eens aparte situaties op. Soms komen ze gewoon niet opdagen of is er na 5 minuten hijsen iets kapot en staan we weer stil. En de veiligheidseisen met hijsen die we in NLD kennen, ja.... die kennen ze hier niet. Aanpikken en hijsen maar.

We gaan morgen beginnen met een nieuw project, we gaan afwateringsgoten bekleden met 'Concrete canvas'. Dat is een zeil waar beton in zit. We zijn erg benieuwd hoe dat eruit gaat zien.

Verder hebben we nog een aantal grote projecten staan voor de komende weken o.a:

- Een overkapping voor de powerplant;
- Zonnepanelen monteren in MES;
- Ondersteunen van de verhuizing van de staf;
- Veel opruim- en afbreekwerkzaamheden;
- Nog veel kleine zaken afronden.

We hebben nog een paar weken te gaan en als we dit lezen hebben we alle projecten af en zitten we lekker thuis.

Ik laat het hierbij, de commandant van Taakteam gaat het nog even nalezen en dan zie ik vanzelf wel wat er uiteindelijk in het boek komt te staan. Ik ben benieuwd, misschien zijn het wel alleen de laatste regels die ik nu aan het typen ben.

Met Geniegroet,

Sergeant der eerste klasse J. Wedman.

Groepscommandant Bouwkunde 103 Constructiecompagnie.

Personen op titelfoto, van links naar rechts:

Jan Wedman, Dennis de Jong, Albert Jan Breukelman, Danny van Kooten, Mike van Heusden, Robert Jan Safarlou, Henry Schippers, Raul Pardo Pos, Sander Veldhoen, Jurjen Vriesema, Jeffrey Emmink, Peter de Vogel, Gijs Romijn, Lambert Blom, Joaquim Monteiro Neto, Marnix Luijters, Yori Koops, Robert Dijkman, Oscar Aarnink, Bas Leusink, Michel Vissers en Jeffrey Mooiweer.

(.)

Geacht bestuur VGGO,
Beste redactie PROMOTOR,

Als oud-bestuurslid en voorzitter van de VGGO heb ik in de jaren 80 en 90 de ontwikkeling van de Promotor van zeer dichtbij mogen meemaken. En ja, ik herinner mij de tijd van het knip- en plakwerk nog al te goed. In de tijd dat ik de ledenadministratie van de VGGO deed, was een van mijn taken het tijdig produceren van de adreslabels voor de Promotor. Ook dat was handwerk, de banderollen een voor een middels een soort van ponskaartsysteem met de adressen bedrukken en vervolgens om de Promotor vouwen, vastplakken en per postcode gesorteerd aanleveren voor verzending.

Ik heb onder mijn voorzitterschap de Promotor ook zien groeien en veranderen. Zo is het formaat en de cover enkele malen aangepast en hebben we op enig moment ook de VGGO-agenda op de mat gebracht. Deze agenda was, vanwege de vele informatie die er in stond, al een vademecum op zich. De Promotor groeide mee met zijn tijd en het digitale tijdperk opende ongekende mogelijkheden om de uitstraling en de kwaliteit van het blad op een steeds hoger niveau te brengen. Dit dankzij de tomeloze inzet van de vele vrijwilligers die de Promotor in al die jaren een warm hart hebben toe gedragen. Als mede-redacteur van de Promotor en bladredacteur van ons regimentsblad Genist weet ik als geen ander hoeveel energie het kost om telkens weer een blad van deze hoge kwaliteit te produceren. Daarom 'chapeau' voor de redactie, maar zeker ook voor alle voorgangers die de Promotor gedurende 35 jaar gedragen hebben.

Van harte gefeliciteerd met het 35-jarig bestaan van 'onze' Promotor
Gerrit Beerkens
Erelid VGGO

Bij deze wil ik eenieder die betrokken is bij de Promotor, redactie/ bestuur/schrijvers/vele vrijwilligers etc, feliciteren met het vele goede werk dat ze de afgelopen 35 jaar hebben gedaan. Zoals velen onder ons verheugen we

ons steeds weer op een nieuwe uitgave. Een blad wat we moeten koesteren, want mocht het er om welke reden dan ook niet meer zijn, dan beseffen we pas wat we missen. Tevens wil ik het voltallige bestuur en de voorzitter danken voor datgene wat ze betekenen voor ons als onderofficier der Genie. Veel vrije tijd en menig overleg vergt veel van alle betrokkenen. Daarom hoop ik dat de huidige mensen het nog lang zullen volhouden en dat de jonge garde het gaat overnemen.

Groet,
Ger Thijssen, BA 11 Pantsergenieebataljon

Ik feliciteer de VGGO met het 7^e lustrum van jullie lijfblad.

De PROMOTOR is niet alleen een interessant blad voor de onderofficier, maar ook ik lees het met interesse. Bovendien bereikt de PROMOTOR een brede doelgroep: van de jonge sergeant tot aan de hoogste stafadjutant. Daarmee heeft de PROMOTOR een belangrijke rol in de opinievorming over ontwikkelingen in en rond het vakgebied van de Genie. De PROMOTOR heeft voor zover ik weet altijd een enthousiaste, betrokken en kundige redactie gekend, die nog steeds zorgt voor een hoge kwaliteit.

Houd dit vast!

Majoor Johan Kranenburg
Commandant 11 Gncie AASLT

Uitbreiding VPD-locaties in volle gang

Sinds 2011 levert CZSK 'Vessel Protection Detachments' (VPD) om uitvoering te geven aan het beveiligen van zeer kwetsbare zeetransporten tegen piraterij. Grondslag voor deze inzet is te vinden in artikel 97 van de grondwet. Deze bescherming van koopvaardij schepen wordt uitgevoerd in het kader van de bestrijding van het universele delict van piraterij, waartoe het internationale recht van de zee staten machtigt.

De aanhoudende dreiging van piraterij heeft de regering er toe gebracht regelmatig eenheden van de krijgsmacht in te zetten voor diverse EU operaties. Maritieme eenheden patrouilleren in het operatiegebied, escorteren zeetransporten en voeren gerichte acties uit om piraten zo veel mogelijk te hinderen in hun piraterij-activiteiten. De Nederlandse VPD's zijn onder nationale leiding ingezet. Tijdens de uitvoering is er geen sprake van internationale samenwerking. Bij de uit- en thuisreis van de VPD's is er wel sprake van samenwerking met de 'Host Nation' voor gebruik van de inschepings- en onschepingshavens.

VPD-OPSLAGLOCATIE MIRAGE (VAE)

Bureau Geniewerken van 101 Gnbat is voor alle Krijgsmachtdelen verantwoordelijk voor de operationele infra

in missiegebieden. Het gehele proces van ontwerp tot oplevering en instandhouding maakt hier onderdeel van uit. Begin januari 2012 komt via DOPS J4 bij Geniewerken het verzoek binnen om rekening te houden met het voorbereiden van opslaglocaties voor VPD-pakketten. Een tijdelijke locatie in Singapore is inmiddels al operationeel. Het plan is om op korte termijn een opslaglocatie te realiseren op de bestaande APOD in Mirage (VAE). Vanuit bureau Geniewerken is ondergetekende, als projectleider, al enkele jaren belast met de operationele infra op APOD Mirage. Na analyse van de opdracht zijn in Nederland met de mariniers, de gebruikers van de VPD-pakketten, gesprekken gevoerd over technische eisen en wensen aan de opslaglocaties. Hierna zijn 3 mogelijke opties compleet uitgewerkt. Het wachten was op de definitieve opdracht tot aanbesteding van de opslaglocatie op de Apod Mirage. Medio juni 2012 is

de definitieve opdracht door DirDOPS verstrekt. Na overleg met DOPS J4 en C-APOD is een uiteindelijke keuze gemaakt en is door zorg van bureau Verwerving van CLAS/sie G4, contact gezocht met lokale aannemers.

LOKALE AANNEMERS

Eind juni zijn de ontvangen offertes beoordeeld en ter goedkeuring aangeboden aan de opdrachtgever, waarna de definitieve bestelorder geplaatst is. In een periode van 8 weken heeft de aannemer alle werkzaamheden uitgevoerd.

Gedurende het bouwproces is er vanuit GNW veelvuldig contact geweest met de aannemer en het personeel ter plaatse van APOD Mirage. In september 2012 is tijdens een werkbezoek aan APOD Mirage de technische oplevering van de opslaglocatie uitgevoerd. Op een aantal punten was de uitvoering niet geheel

Vooraanzicht VPD-opslag APOD Mirage

Zijaanzicht VPD-opslag APOD Mirage

Locatie Fort MOSTA te Malta

conform opdracht. In een afgesproken periode van twee weken heeft de aannemer enkele tekortkomingen hersteld, waarna de oplevering is geïmplementeerd. Begin oktober is de VPD-opslaglocatie functioneel overgedragen aan de VPD-cel van het CZSK in Den Helder.

GECONDITIONEERDE OPSLAGLOCATIE MALTA

Synchroon aan het proces in Dubai is een verzoek tot plaatsing van een VPD-locatie in Malta bij Geniewerken binnen gekomen. Samen met majoor C. Bosman (DOPS J4) is een aantal schriftelijke vragen opgesteld en naar onze POC in Malta gezonden. Na terugkoppeling op deze vragen was er voor mij een aangenomen startsituatie waarmee een eerste ontwerpproces in gang gezet is. Door zorg van bureau verwerving van CLAS/sie G4 is contact gezocht met lokale aannemers.

Tijdens een verkenningsbezoek aan Malta hebben wij daadwerkelijk beeld gekregen van de locatie ter plaatse en

hebben we op locatie onze wensen besproken met mogelijke kandidaat-contractors. Samenwerking met personeel van Headquarters Armed Forces of Malta ter plaatse was uitstekend. Inmiddels is het gehele aanbestedings-traject doorlopen en is een bestelorder geplaatst bij een local contractor.

Een geconditioneerde opslaglocatie in een vijftal 20 ft opslagcontainers is de basis van de opslag van goederen voor de VPD. In het voorjaar van 2013 zal door zorg van Geniewerken de tweede fase van het project verder worden uitgevoerd.

‘SOLAR POWERPLANT’ BIEDT UITKOMST

De aanwezige stroomvoorziening op het fort is onvoldoende en het zelfstandig aanleggen van een geheel nieuwe stroomvoorziening is vanuit kostenoverweging niet wenselijk. In het kader van innovatie en het gebruik van duurzame energie, heeft de vakgroep Energie-

techniek van Geniewerken een concept geschreven voor het toepassen van een ‘Solar Powerplant’. Momenteel zit dit project in het ontwikkel- en verwervingstraject. De verwachting is dat personeel van 101 Geniebataljon in het voorjaar van 2013 de uitvoering van de installatie van de Solar Powerplant gaat realiseren.

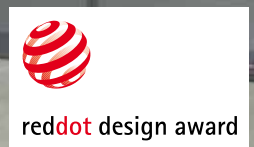
GNW VOOR ALLE MILITAIRE INFRA, WAAR OOK TER WERELD!

Met bovenstaand artikel heb ik geprobeerd om de lezer inzicht te geven in een van de projecten die uitgevoerd worden binnen 101 Gnbat en in het bijzonder door personeel van Geniewerken. De gehele keten van ontwerp, aanbesteding, oplevering en instandhouding kan door GNW in opdracht van DirDOPS voor de gehele krijgsmacht, waar ook ter wereld, worden gerealiseerd.

(.)

Industrie-sectionaaldeur ALR Vitraplan

Functie ontmoet aspect. Hörmann deuren met onderscheiding.

ASR 40: aluminiumdeur
in fijn profielaspect

Industriedeuren en design: Bij Hörmann is dat geen tegenstrijdigheid. De industrie-sectionaaldeur ALR Vitraplan werkt door de nieuwe, in hetzelfde vlak liggende beglazing, echt hoogwaardig. En dat blijft ook zo. Daarvoor zorgt de krasvaste DURATEC kunststofbeglazing. Bekroond met de reddot Award.

Force Support Engineering

Werkzaam binnen de afdeling Force Support Engineering (FSE) van het kenniscentrum (KC) heb ik dagelijks te maken met studies, onderzoeken, materieelprojecten en het aanpassen van voorschriften en documenten. Prachtig werk met een prachtig team. Aan mij is gevraagd om iets te schrijven over de activiteiten die de FSE onderneemt. Dit wil ik natuurlijk doen, maar het is nuttig om eerst iets te schrijven over de structuur van het kenniscentrum, waarna ik enkele kritische noten plaats over kennisopbouw en -borging om tot slot aandacht te besteden aan de belangrijkste onderwerpen en projecten van de FSE.

DE STRUCTUUR

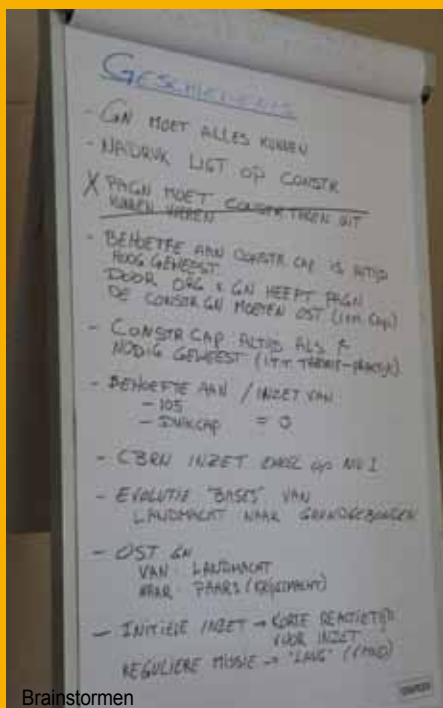
De defensiereorganisatie heeft ook zijn weerslag gekregen bij het kenniscentrum, waardoor er functies verdwijnen maar ook andere functies bijkomen. Hierna volgt de indeling van het KC zoals het bedoeld is vanaf maart 2013. Het kenniscentrum zal bestaan uit een staf, bestaande uit 2 overstes, een majoor en een adjudant. Dit is behoorlijk zwaar. Dit komt echter door een nieuwe taak die is ondergebracht bij het kenniscentrum: een genie-adviesfunctie richting CLAS en BS.

Naast de staf zal het KC bestaan uit 2 "werkgroepen" namelijk: de *Combat Support Engineering* (CSE) en de *Force Support Engineering* (FSE). De CSE houdt zich vooral bezig met de pantsersgerie-zaken en zal bemand worden door 2 majoors en 2 kapiteins. Ook is er een burger werkzaam, die echter in 2014 zal uitfaseren. De FSE is vooral gericht op de constructiegenieaspecten. Zij gaat werken met 2 majoors en 3 kapiteins. Daarnaast zal de adjudant in 2014 uitfaseren. Er was een majoor tbv *lessons learned* werkzaam bij het KC. Deze keert in de nieuwe organisatie niet meer terug.

veel gespiegeld tussen oudere onderofficieren en vakofficieren (ervaringsdeskundigen en specialisten), en de jongere kapiteins. Dit zal veranderen omdat deze specialisten niet meer beschikbaar zijn. Maar ook merken we dat ervaring en kennis bij o.a. DMO, TNO verdwijnt als gevolg van reducties in personeel ten gevolge van financiële beperkingen. Er wordt gesteld dat defensie meer moet samenwerken met internationale organisaties en civiele bedrijven. Het samenwerken met internationale organisaties (defensies, NATO etc.) is goed mogelijk, maar dat kan alleen slagen als er capaciteiten voor worden vrijgemaakt. En dat is nu eenmaal moeilijk bij een krimpende organisatie. Het samenwerken met civiele bedrijven is, zo mogelijk, nog moeilijker. De ontwikkelingen gaan daar erg snel, waardoor we het niet kunnen bijhouden. En de civiele branche mist vaak de specifieke kennis om onze behoeften in te vullen. Er ligt een uitdaging om kennis over en weer in te vullen, maar zonder specifieke databases en capaciteiten is dat vrijwel niet uitvoerbaar. De kennis van reservisten is dan een goede aanvulling, waar we zeker meer gebruik van moeten maken. Alleen denk ik, dat die inbreng niet voldoende is.

KRITISCHE NOTEN

Van een kenniscentrum wordt verwacht dat zij de kennis hebben of weten te vinden, om na te denken over (nieuw) optreden, doctrine, technieken en technologieën. De kennis wordt uiteindelijk geborgd in handboeken en allerlei andere documenten. Kennis zit veel meer in mensen dan in de organisatie, waarbij de oudere militairen meer ervaring en kennis hebben dan de jongere. Maar juist deze oudere militairen worden door de reorganisatie hard getroffen, waardoor er dus erg veel ervaring en kennis verloren dreigt te gaan. Een kenniscentrum merkt dat als een van de eersten. Er wordt nu binnen het KC

Brainstormen

BELANGRIJKSTE ONDERWERPEN EN PROJECTEN

Binnen de FSE zijn de werkzaamheden gegroepeerd in Algemene zaken, Constructie, GWW en Duiken. Onder algemene zaken vallen op dit moment ARBO, werken op hoogte, materieelprojecten en het compendium. Bij constructie horen zaken als de ontwikkeling van de base, constructie-opleidingen, *force protection* en camouflage. Het vakgebied GWW richt zich momenteel vooral op bruggen en varen en de samenwerking met de waterschappen. Tenslotte is duiken het vakgebied wat enorme inspanningen levert om de samenwerking met de Marine soepel te laten verlopen. Van de hierboven genoemde onderwerpen zullen er een aantal iets uitgebreider aandacht krijgen.

WERKEN OP HOOGTE

Als gevolg van nieuwe regelgeving is het nodig dat onze werkzaamheden goed in kaart worden gebracht. Deze inventarisatie moet zorgvuldig gebeuren en worden gedocumenteerd, anders mogen we niet meer werken op hoogte. Daarnaast heeft de genie enorm veel variaties in klimsetjes die allemaal moeten worden gekeurd. Dit wordt vereenvoudigd, waardoor er een grote besparing kan plaatsvinden. Diverse eenheden hebben al gemerkt dat we hier aandacht aan besteden.

MATERIEELPROJECTEN

Er zijn veel materieelprojecten die momenteel directe aandacht krijgen. Ik zal ze niet uitgebreid behandelen, maar noem er wel een aantal. We zijn bezig met de vervanging van de brugleggende tank, de vervanging van de bouwmachines voor zowel de pantsergenie als de constructiegenie. Naast de bouwmachines hebben we het ook over de graafmachine, waterboorinstallatie en de hijskranen. Ook loopt er een traject voor uitbreiding van het aantal constructiecontainers en het bijbehorende gereedschap.

HET COMPENDIUM

Het wat? Ja, het 'compendium'. Dit heette tot voor kort de PTE-lijst. Het betreft een systeem waar we de taken van de genie in plaatsen. Het compendium zal gebruikt worden voor opleiden en trainen, maar zal ook een basisdocument zijn om schaarse middelen (o.a. oefenterreinen) toe te wijzen aan eenheden. Het vullen van dit document vergt veel tijd en energie van het hele KC.

DE BASE

Er lopen diverse projecten die onder deze noemer zijn geschaard. Zo is er een CLAS-studie, "de innovatieve base", die zich richt op het in kaart brengen van de belangrijkste onderwerpen die een directe relatie hebben met een

base, om van daaruit op een innovatieve wijze een base te ontwerpen, bouwen en te beheren. Het bevat aspecten als doctrine, base-commandotaken, energie, afval, water en *force protection*. Daarnaast wordt er gewerkt aan het schrijven van een contour. Dit moet er toe leiden dat TNO onderzoeken uitvoert naar modellen om een base anders te benaderen dan nu het geval is. Een voorbeeld daarvan kan zijn dat bij het ontwerp van een base al wordt meegenomen dat de base na gebruik door militairen, wordt gebruikt door de lokale bevolking.

FORCE PROTECTION

Het is een deelaspect in de base, maar het is veel meer dan dat. Was vroeger bescherming een van de pijlers van de genie en was dat redelijk behapbaar, nu is het genie overstijgend en zeer complex, met allerlei technieken, verbindingsmiddelen, infraroodsensoren etc. Bescherming wordt steeds meer in één adem genoemd met beveiliging. De genie wordt daar voortdurend bij betrokken, alleen al om de beveiligingsmiddelen in te passen in een base. Het krijgt ook internationaal veel aandacht. De FSE participeert in diverse fora en werkgroepen.

CAMOUFLAGE

Er zijn initiatieven ontplooid om camou-

hij niet alleen de belangen van de genievaarders behartigd, maar ook die van het KCT. De verschillende taken moeten vervolgens goed worden weggezet in de diverse voorschriften, zodat op termijn iedereen zijn rol kent. Kortgeleden is door CLAS geopperd dat de genie ook een vaarcoördinatorrol kan invullen. Er wordt nu onderzocht hoe we die rol moeten invullen.

INTERNATIONALE GENIESAMENWERKING

De Belgische genie heeft onlangs contact gezocht om de samenwerking met hen te intensiveren. Dit kan mogelijk leiden tot het gezamenlijk verwerven van graafmachines en gezamenlijk trainen. Op de wat langere termijn kan het misschien zelfs leiden tot uitwisseling van kennis en instructeurs. Daarnaast hopen we in 2013 de samenwerking met Duitsland actiever in te vullen.

Ik hoop dat u door deze update een klein beetje meer inzicht hebt gekregen in de werkzaamheden van de FSE van het KC en de uitdagingen die er zijn.

(.)

flage weer meer aandacht te geven. Dat heeft er toe geleid dat eind oktober een defensiebreed overleg plaats vindt met als doel: hoe zien we de toekomst van camouflage en welke aandacht verdient het?

BRUGGEN EN VAREN

De bruggen, Bailey, MGB en de vouwbrug, zijn behoorlijk verouderd en vertonen veel gebreken. Eigenlijk moet veel worden vervangen, maar dat kan alleen als er uitspraken worden gedaan over het landoptreden. Hoe groot moet de voorraad zijn en wat hebben we nodig voor oefenen en trainen? Het komen tot deze uitspraken blijkt erg complex te zijn, vandaar dat er een start is gemaakt met een studie 'Overgangen'. Daarnaast worden wel initiatieven ontplooid om de boten van de vouwbrug te vervangen, waarbij we hopen dat er nog dit jaar besluiten kunnen worden genomen.

WATERSCHAPPEN.

De waterschappen willen graag met de defensie samenwerken, waarbij de genie dan een logische partner is. Er wordt

onderzocht wat de mogelijkheden zijn. Dit kan resulteren in oefenen en het uitwisselen van kennis. De inbreng van reserveofficieren is hier meer dan welkom en zal in de toekomst verder uitgebouwd kunnen worden.

DUIKEN

De duikcoördinator heeft de ondankbare taak om continue de rol van de duikers in het grondgebonden optreden te verdedigen bij de Marine (DDG), waarbij

BRUG: Begeleiding en Raadgeving Uittredende Genie-(onder) officieren

Bovenstaande titel geeft de intentie weer van een werkgroep die is ontstaan uit de mogelijke gevolgen van de bezuinigingen die momenteel over ons worden uitgestort.

Ik wil mij graag eerst even introduceren aan diegenen die mij niet kennen. Ik ben Adjudant Evert Dalemans. Opgevoed als genist maar sinds enige jaren ben ik werkzaam in het werkveld P&O. Momenteel ben ik als loopbaanbegeleider werkzaam bij het cluster Havelte. Mijn werkzaamheden voer ik uit in Wezep, waar 101 Gnbat en 11 Pagnbat mijn “klanten” zijn.

Nu even terug naar “BRUG”.

Waarom is deze werkgroep opgericht? Het antwoord is kort gezegd te vinden in de gevolgen van de voorgenomen bezuinigingen. Voor veel mensen breekt er een onzekere tijd aan. Kan ik hier nog wel blijven werken? Is er voldoende toekomstperspectief? Kan ik mij blijven ontwikkelen in die dingen die mij nu zo aanspreken?

Dit zijn allemaal overwegingen en twijfels bij het personeel. Natuurlijk kun je deze zaken bespreken met je commandant, jouw P&O functionaris en loopbaanbegeleider. Maar naast deze gesprekspartners kun je ook aankloppen bij BRUG. In eerste instantie bestond de doelgroep uit alle officieren aangesloten bij de Vereniging Officieren Genie (VOG). Maar na overleg met de VGOO is besloten dat ook onderofficieren gebruik mogen maken van de diensten van BRUG. De doelgroep is de

oudere onderofficier (SM/AOO). Met name adjudanten maken een kans getroffen te worden door de reorganisatie. Dit is natuurlijk ook de categorie die qua ervaring wat te bieden heeft aan de civiele sector.

DE FUNCTIE EN DOELSTELLING VAN BRUG:

BRUG is bedoeld voor officieren en onderofficieren van de Genie die *ten gevolge van de reorganisaties* geen toekomst meer hebben/zien bij de krijgsmacht. BRUG heeft een uitgebreid landelijk dekkend netwerk waarin bedrijven en branches verenigd zijn. BRUG heeft een aantal coaches die kandidaten coachen in de meest ruime zin van het woord, onder andere met specifieke informatie over civiele branches, advies bij sollicitatie en zo mogelijk contactbemiddeling.

HOE KOM JE IN CONTACT MET BRUG?

Onderofficieren kunnen zich bij mij melden. Tijdens een inventariserend gesprek wordt vastgesteld welke behoefte er is en of BRUG hierin kan bemiddelen. Mocht de kandidaat geschikt zijn voor verdere coaching/bemiddeling dan zal ik zorgen voor de contacten met de vaste commissie die BRUG aanstuurt. Vervolgens wordt u benaderd en in contact gebracht met een coach.

Geïnteresseerden kunnen een mail sturen aan, of even langs gaan bij:

Adj Evert Dalemans

EJ.Dalemans.01@mindef.nl

Beste PROMOTOR.

De tijd vliegt voorbij. Als genist sinds 1993 spreek ik mijn waardering en felicitaties uit in de wijze waarop u allen het mogelijk heeft gemaakt de PROMOTOR als stukje herkenbaarheid binnen het regiment genietroepen te ontplooiën.

De ontwikkeling, volharding en het geloof in het blad heeft ons op vele wijze dichterbij elkaar gebracht. Niet alleen nationaal maar ook internationaal (bij uitzendingen) wordt er aandacht geschonken aan de genisten.

Daarbij hebben ook de partners een goed beeld gekregen waar wij als genisten allemaal mee bezig zijn en hierbij onze verbondenheid weergeven.

De PROMOTOR;

Engineers with no limits

Mvg

Craig Amade
CSM 11 Gncie "AASLT"
QUIESTUBI

Vereeniging van GenieOnderofficieren, Namens de KMS-onderofficieren feliciteer ik de VGGO met het 35-jarig jubileum van het VGGO-verenigingsblad Promotor.

Ik feliciteer de redactie en ook de redactieleden die in het verleden hun aandeel hebben gehad in het tot stand komen van de Promotor.

Namens de KMS,
Met vriendelijke groet,

Aooi J.L (Louis) Breijer
Adjutant der Infanterie (KCT)

Van harte gefeliciteerd, redactie, bestuur en leden van de VGGO met jullie Promotor! Een zeer

terechte naam want in de afgelopen jaren heeft ook het Geniemuseum / Huis van het Regiment Genietroepen zich in het blad kunnen promoten en presenteren! Fijn dat hiervoor altijd ruimte en aandacht was en is. Alle vrijwilligers van het "Huis" wensen jullie veel succes en plezier met jullie geweldige vrijwilligerswerk, want dat is het maken van het blad tenslotte ook. Keep up the good work!

Hans Sonnemans
Geniemuseum

Bestuur van onze VGGO en redactie van onze PROMOTOR,

Geweldig dit jubileum, 36 jaar VGGO en 35 jaar PROMOTOR.

Voor een onderofficier zijn dit aansprekende getallen. Na 35 jaar krijg je de financiën uitgekeerd die horen bij de gouden medaille welke je na 36 jaar eerlijke en trouwe dienst wordt uitgereikt.

Zowel de VGGO als de PROMOTOR zijn voor ons onderofficieren al jaren GOUD. Als kanttekening moet ik meegeven dat een onderofficier na 36 jaar dienst al behoorlijk richting zijn FLO gaat, maar bij de VGGO en de PROMOTOR, met hun nog zeer jeugdige elan, is hiervan gelukkig nog absoluut geen sprake.

Adjutant Dirk Brouwer
Legerkorpsadjutant
1(GE/NL) Corps

Beste redactie,

Al 35 jaar heeft de VGGO een fantastisch blad uitgegeven. Het was niet altijd eenvoudig, maar jullie hebben het toch gefikst! Al die jaren streven naar verbetering, dat zit ons in het bloed. Ga zo door, ik ben trots op jullie! Gefeliciteerd!

Toon Sprangers
OTCGenie Adjutant

ZILVEREN MEDAILLE VOOR PETER MARTENS

Op 22 nov heeft onze secretaris Toine v Ooijen de VGGO vertegenwoordigd bij de 24j medaille van de Aoo Peter Martens in het Huis van het Regiment. Hij feliciteerde de jubilaris, namens alle leden van de VGGO voor deze mijlpaal in zijn carrière.

Voor Peter en Suzan een prachtige dag en avond om op terug te kijken.

Peter, de VGGO wenst jou en diegene die je lief zijn nog vele fantastische en vooral gezonde jaren toe!

FUNCTIONEEL LEEFTIJDSONTSLAG (FLO) VOOR ADJUDANT ED STEIGER

Na 38 dienstjaren was op 16 november voor onze oud-voorzitter adjudant Ed Steiger het functioneel leeftijdsontslag een feit. Hij nam in het 'Huis van het Regiment' met stijl afscheid. Regimentscommandant kolonel Gerrit van Cooten en Landmachtadjudant André Odenkirchen roemden zijn succesvolle onderofficiersloopbaan en stonden met name stil bij wat hij allemaal voor de ontwikkeling van het onderofficierskorps heeft gedaan. Mede daarom heeft hij al veel eerder de Regimentslegpenning ontvangen. En tot vandaag was hij zelfs de enige nog actief dienende onderofficier die deze hoogste Regimentswaardering ooit heeft gekregen! Het was een gezellige bijeenkomst met veel familie en vooral ook heel erg veel onderofficieren. De VGGO werd vertegenwoordigd door aoi Joep Beljaars, aoi Twan van Ooijen en smi Timmermans. De voorzitter heeft namens de leden de traditionele geschenken aangeboden. Ed en Linda, het ga jullie goed!

Dit was mijn kans om in deze extra uitgave van de jubileum- promotor mijn bewondering, maar vooral mijn respect op schrift te stellen voor al diegenen die bereid waren en zich dienstbaar maakten om ons lijfblad te bestendigen en enig aanzien te geven. Daarnaast hebben zij blijk gegeven en het bewijs geleverd van hun kennen en kunnen, middels het eindresultaat wat met de beschikbare financiële middelen redactioneel en qua uitvoering van de Promotor in de afgelopen jaren tot op heden bereikt is. Als inleiding van mijn bevindingen leek het mij gepast om te beginnen bij het begin, en de lezer te doordringen van het gegeven dat de Promotor in deze uitvoering en met de huidige redactie niet zo maar geboren werd, maar een groeiproces van 35 jaar heeft doorgemaakt tijdens het actief zijn van de VGOO. Vanaf het begin heeft het toenmalige bestuur, maar ook hun opvolgers, er de noodzaak en het nut van ingezien om met de leden te kunnen communiceren en hen te informeren over het doen en laten van de vereniging en met een verenigingsblad “bruggen te slaan” tussen de collega’s en tevens verslag te doen van taken en werkzaamheden van de genieonderofficier.

Alle begin is moeilijk maar de grootste handicap was in de beginfase het gemis aan financiële middelen. Zo moest er, zoals het echte genisten betaamt, geïmproviseerd worden door de mensen die aan de basis stonden van de Promotor in zijn huidige vorm. Zonder anderen, die ook meedachten en hun steentje bijdroegen, tekort te doen, wil ik toch enkele mensen van het eerste uur vernoemen, die ondertussen in de vergetelheid zijn geraakt en waarvan er enkelen hierbij postuum herdacht en bedankt dienen te worden.

Dat waren onze collega’s Theo van Eekeren, Jan van Mackelenberg, Nol van de Wal, en niet te vergeten Freek Jacobs. Voor mij en ook voor vele anderen zijn ze slechts nog een herinnering, maar blijven zij in de geleerden voortleven als de maten die aan de basis stonden en de grondleggers waren van ons onaantastbare verenigingsblad. Over de tenaamstelling van ons lijfblad is in het begin langdurig en uitgebreid gediscussieerd en heeft het heel wat voeten in aarde gehad, alvorens de naam ‘Promotor’ op de voorpagina van het gestencilde exemplaar prijkte.

De Promotor (hoogleraar) stak in de beginperiode in een schamel jasje, maar ook toen was de inhoud een promovendus waardig. In de loop der jaren volgde het ene (proef)geschrift na het andere waarbij de kwaliteit en kwantiteit steeds meer inhoud en gestalte kregen. Ik kan dan ook niet alleen volstaan met mijn bewondering en respect te betuigen maar wil bij deze mijn felicitaties, en ook die van alle andere lezers, overbrengen naar alle (amateur) redacteuren die ons lijfblad gemaakt hebben tot wat het nu is en dat niet alleen gelezen, maar ook gezien mag worden.

Mijn felicitaties gaan ook uit naar het huidige bestuur, want dat is en blijft de steun en toeverlaat voor iedere redactie.

Piet van Dijk

Oud-voorzitter en erelid VGOO

Geachte oud- en huidige redactieleden,

Via uw verenigingsblad Promotor wil ik u van harte feliciteren als redactie, met uw 35 jarig jubileum. In deze felicitatie wil ik natuurlijk ook het bestuur betrekken. Het is uniek, dat u in deze lange periode er steeds weer in slaagt het verenigingsblad op zeer professionele wijze samen te stellen. Dankzij uw vrijwillige inzet, die veel van uw privé-uren in beslag neemt, heeft de VGOO de Promotor. Eén van de doelstellingen van de VGOO is: De onderlinge band tussen de leden binnen het Wapen der Genie te bevorderen. Deze pijler heeft u hoog in het vaandel staan. Waardoor de overige doelstellingen zeer positief worden beïnvloed. Overigens lezen niet alleen genisten de Promotor, maar wordt hij ook gelezen binnen en buiten Defensie vanwege de professionele inhoud. Daarnaast ben ik ervan overtuigd, dat het dienen in het jaar 2012 bij de Genie heel anders is dan b.v. in de vorige eeuw, nu met de vele vredesmissies, reorganisaties, bezuinigingen, afhankelijkheid van de politiek, enz. Maar vergeet niet, dat collegialiteit nog hetzelfde is en niet aan tijd gebonden. Behoud het goede en probeer steeds weer uitdagingen te zoeken binnen ons Wapen der Genie maar ook vooral in de toekomst binnen de VGOO. Daarbij allen veel sterkte, wijsheid en gezondheid toegewenst. Oud- en huidige redactieleden en bestuur, allen mijn hartelijke gelukwensen met dit 35 jarig jubileum van de VGOO.

Met een collegiale geniegroet,

H. (Hendrie) E. van Beek kap v vakd b.d.

Voorzitter van 6 nov. 1987 tot 27 okt. 1989

“Het waren 13.393 fantastische dagen!”

In gesprek met erelid VG00, adjudant b.d. Bernard Oude Nijhuis

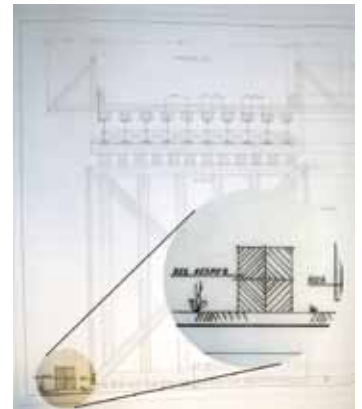
Het is er dan eindelijk toch van gekomen. Ondanks dat hij zegt er niet zo van gecharmeerd te zijn om op de voorgrond te staan, heb ik toch een afspraak kunnen maken voor een interview met oud-redactielid PROMOTOR en erelid van de VG00, adjudant b.d. Bernard Oude Nijhuis. Want ondanks dat we hem bij veel gelegenheden en evenementen van zowel het regiment als de VG00 vaak aan het werk kunnen zien als fotograaf, is en blijft hij bescheiden en werkt het liefst op de achtergrond. Onderweg naar zijn woonplaats Vlijmen overpeins ik alvast hoe ik het interview wil gaan aanpakken en wat ik van hem wil weten. Alhoewel, veel weet ik eigenlijk al van Bernard want ik ken hem al sinds 1971 toen ik zelf als sgt titulair op het GOC in klas ABOO 49 aan mijn WTV begon. Bernard zat er toen al drie maanden en was van klas 48. Hoewel nooit gezamenlijk bij eenzelfde onderdeel gediend te hebben, kom je elkaar tijdens je loopbaan natuurlijk wel regelmatig tegen en werk je uiteraard ook wel eens samen.

RESERVE KESPEN

In 1984 zaten we in dezelfde klas tijdens de WTV-SMI. M.n. tijdens die cursus kwam de creativiteit en humor van Bernard regelmatig naar voren. Ik herinner mij dat onze instructeur (adj Wil W.) helemaal uit zijn pan ging toen Bernard de opdracht geïmproviseerd had ingeleverd. Elke genieonderofficier kan het zich beslist nog wel herinneren tijdens de examens: 's morgens de opdracht krijgen om een brug te ontwerpen en deze de volgende ochtend, compleet met tekeningen en detailtekeningen in te leveren. Alleen het berekenen en doorrekenen kostte al een groot deel van de dag, waarna het geheel op de tekentafel op de voorgeschreven wijze visueel gemaakt moest worden. Voor de meeste mannen betekende dat nachtwerk,

waarbij op het laatst de vermoeidheid begon toe te slaan. Zo had Bernard een detailtekening van de houten schraag gemaakt en daarin i.p.v. de berekende 16 kespen, er maar 12 getekend. Aangezien het al laat was en hij zeker niet van plan was de hele tekening te gaan aanpassen, werd een creatieve oplossing bedacht die weinig tijd kostte. Hij tekende naast de schraag een hoopje van 4 kespen met de omschrijving 'RES. KESPEN'.

Bij de bespreking van de ingeleverde ontwerpen heerste alom hilariteit in de klas, ondanks het feit dat de instructeur, zoals gezegd, *not amused* was.

Bernard is geboren in 1950 in Maastricht en in 1970 getrouwd met Marjan. Na de KMS-opleiding zijn ze in 1972 in Vlijmen gaan wonen en daar nooit meer vandaan gegaan. Ze hebben samen twee zoons en inmiddels vier kleinkinderen. “Ik had graag terug willen gaan naar het zuiden”, aldus Bernard, “maar ja, de kinderen en kleinkinderen wonen hier in de omgeving en dan spreekt het moederhart. Marjan is gehecht geraakt aan deze omgeving en o.a. vanwege de kinderen hebben we besloten om in Vlijmen te blijven wonen”.

WEGENS “GOED GEDRAG”

Je bent dus geboren en getogen in Maastricht?

“Geboren ja, getogen is in dat opzicht een groot woord. Laat ik zo zeggen: ik was niet de gemakkelijkste als kind, eigenlijk een beetje de raddraaier van de familie. Een vrijgevochten jaren '60 puber. Ik was de op een na jongste van vijf kinderen en vanwege mijn 'goed gedrag' vonden mijn ouders dat ik maar naar kostschool moest. Ik heb de lagere schoolperiode in het pensioonaat St. Louis in Weert doorgebracht. Na de zesde klas kon ik weer terug naar Maastricht om daar de MULO te gaan volgen. Maar in jan 1963 stierf mijn vader en kwam de rebelse puber weer boven. Omdat mijn moeder voor de klas stond, zat er voor haar niets anders op om mij weer naar kostschool te sturen. Er heen gaan stond vast, ik mocht zelf nog wel kiezen waar. Het werd De Westerhelling in Nijmegen. En daar kwamen mijn toekomstige hobby's al stilletjes bovendrijven: met

medeleerlingen werd druk gewerkt aan de schoolkrant 'SOF8' en in de weekenden werd er onder leiding driftig gewandeld in de wijde omgeving. Deze laatste schoolperiode heeft veel indruk op mij gemaakt en ik heb het er erg goed naar mijn zin gehad. Het was een mooie tijd en de omgang met het lerarenteam heeft zeker een positieve uitwerking op mij gehad. Ik koester nog steeds mooie herinneringen aan die tijd."

Het is inmiddels 1969 en teruggekeerd in Maastricht is het zijn wens en die van zijn moeder dat hij aansluitend de HAVO gaat doen om onderwijzer te worden. Na drie maanden houdt hij het echter voor gezien omdat de sfeer en de omgang met de leraren zó anders is dan in Nijmegen en hij daar niet aan kan wennen.

Hoe ben je uiteindelijk op de KMS terecht gekomen?

"Hoewel mijn gootvader ook beroepsmilitair was geweest, is dat nooit een beweegreden voor mij geweest om ook beroeps te worden.

Mijn interesse werd gewekt door een bon in de radiogids. Daarmee kon je, als je een MULO-diploma had, je aanmelden voor een opleiding tot beroepsonderofficier en ook 'onderwijzer' worden, maar dan in een groen pak. Die bon heb ik ingevuld en na het doorlopen van de keuringen kwam het moment dat ik aangenomen kon worden. Daarvoor had ik echter wel de handtekening van mijn moeder nodig en die had ik al die tijd niet ingelicht over mijn sollicitatie. Ze was dan ook allerm minst blij met mijn keuze, maar heeft uiteindelijk wel ingestemd. En nadat ik nog een half jaartje bij de Maastrichtse Spaarbank gewerkt had, werd ik in juni 1970, na ampele overwegingen en bij hoge uitzondering, tot de KMS toegelaten. Vanaf dat moment is het eigenlijk alleen maar beter gegaan met mij. Blijkbaar had ik behoefte aan discipline, orde en regelmaat."

Van juni 1970 tot juni 1971 volgt hij de AMO op de KMS in Weert en maakt zijn drie voorkeuren voor een vervolgoopleiding kenbaar. Op nr 1 Genie, nr 2 Genie en nr 3 Genie. En zoals het meestal binnen de KL gebeurt, wordt hij ingedeeld bij de Geneeskundige Dienst. Er moet uiteindelijk een rekest aan te pas komen om dispensatie voor zijn O-3 te krijgen om alsnog aan de WTV Genie te kunnen beginnen. Deze rondt hij

in september 1972 met goed gevolg af. Na een plaatsing als instructeur bij het TSOC-Zuid (Technisch Specialisten Opleidingscentrum) in Roermond, wordt hij in maart 1973 geplaatst bij de A-BCie van de SAGO (School Algemene Genieopleiding) op het GOC in Vught als instructeur bij de dienstplichtige soldatenopleiding.

Datzelfde jaar nog verkast hij naar Oirschot om bij 13 Pagnie achtereenvolgens de functie van gpc, sgt verk en opc te vervullen. "Hier heb ik mooie tijden beleefd maar ook tactische blunders gemaakt. Zo was ik als opc van het 2e peloton met de mannen op oefening op de Rechte Heide, ergens onder Breda. Het zou een soort 'kleine oorlog' oefening worden: ontwijken, ontsnappen en overleven. Op de eerste dag in de avonduren tijdens het verblijf in het pelotonsbivak, sprongen op zeker moment vele parachutisten uit een overkomend KLu-vliegtuig.

OPC tijd

Springpunt MSS

“Waarschijnlijk commando’s die ook op oefening zijn,” dacht ik. Eenieder stond dit gebeuren met open mond te aanschouwen, totdat de oefenleiding woest het bivak binnenviel: “Dat is de vijand!! Jullie worden overvallen! Verdwijnt!” Enfin, een toevalligerwijs indrukwekkender begin van een oefening kon ik me niet voorstellen.”

In 1978 keert hij terug in Vught bij de SIOG (School Initiële Opleidingen Genie) als instructeur.

KLASSEN VAN 30 À 40 MAN

“In de eerste maand kregen de soldaten de AMO. Met een drietal instructeurs per peloton werden de lessen verzorgd. Na de AMO gingen de mannen naar de buitenscholen voor de vervolg (functie-) opleiding. Vanaf dat moment was je in je eentje verantwoordelijk voor een klas van 30 à 40 man, voor de begeleiding en het mede lesgeven op de buitenscholen. In die periode had ik als voorkeur voor een vervolgplaatsing opgegeven dat ik graag naar de Bruggenschool wilde maar zeker niet naar de Mineurs- en Sappeursschool. Gevolg was uiteraard dat ik geplaatst werd op de MSS in Reek!!! Achteraf gezien was dat niet zo erg, want ik heb daar vier jaar lang een grandioze tijd gehad als instructeur mijnen en vernielingen aan alle soorten klassen en op allerlei niveaus, van dpl soldaten en

- onderofficieren tot ABOO- en KMA-klassen.”

Het is inmiddels 1984 en na het volgen van de HOOV volgt de WTV SMI Genie. Overigens was het toen nog niet vanzelfsprekend dat je automatisch de aan de functie verbonden rang kreeg bij plaatsing vanwege de z.g. blokbevorderingen waarbij men pas na een vastgestelde looptijd in rang bevorderd werd. Overigens ook bevorderd indien er geen functies in de naast hogere rang beschikbaar waren. Zo werd Bernard als sgt-1 op de smo-functie geplaatst bij 111 PSO (Peloton Speciale Opdrachten) in Wezep. Pas in maart 1985, toen de regelgeving m.b.t. bevorderingen aangepast was, volgde ook de bevordering tot sergeant-majoor.

ZEER GEHEIM

“Twee jaar ben ik smo geweest van 111 PSO, hetgeen overigens wel inhield dat ik een weekendhuwelijk had. Desondanks was het een hele mooie tijd. Tijdens de HOOV had ik kennis gemaakt met een kleine homecomputer, de ‘ZX Spectrum’ met een – voor die tijd – verbluffend groot geheugen van 48kb. In de avonduren heb ik daarmee veel kennis opgedaan op het gebied van de IT.

De taak van het peloton bestond daaruit dat het verantwoor-

Oefenen met de ME

Instructeur op de MSS

delijk was voor de genietechnische voorbereiding van de inzet van kleine kernwapens, de z.g. MADM's en SADM's. Je moet dan denken aan een flinke oliedrum – de Medium Atomic Demolition Mine, tot een forse ruzzaklading – de Small Atomic Demolition Mine, ook wel de SADM genoemd. Deze nucleaire ladingen, waarvan een US eenheid de eigenaar was, dienden voor de vernieling van extreem grote objecten die met conventionele springstof niet vernietigd konden worden. Te denken valt aan verkeersknooppunten, spoorwegemplacements, luchthavens etc. Vanwege het werken met nucleaire middelen was de inzet van het peloton met grote geheimhouding omgeven. Aangezien het peloton, behalve twee konvooien, een eigen administratie, bevo- en onderhoudsgroep had, was

Boven: De SMOO bereidt het bevel voor
Onder: de MADM

de organieke sterkte 1/6/40. Behalve het geniepeloton en de US eenheid, werd de eenheid bij inzet ter beveiliging versterkt door een infanteriepeloton, waardoor de sterkte kon oplopen tot compagniesgrootte, waarover C-111 PSO de leiding had. Hier heb ik ook gezien, dat onze dienstplichtigen nog niet zo slecht waren. Tijdens een oefening - wederom ontwijken, ontsnappen en overleven - samen met het Amerikaanse peloton, moesten de gemixte groepen zich melden bij een partizaan. Deze zou de mannen met een bootje een brede sloot overzetten. Helaas, geen partizaan en geen boot. Onze dpl genisten,

gehard als ze waren, kropen snel uit de kleren, maakten een drijfpakket en stonden weldra aan de andere zijde van de 20 meter brede sloot weer aangekleed te wachten op het US-personeel. Edoch, zij waren uiteengevallen in discussiegroepen om te kijken of ze 15 km naar links of 25 km naar rechts zouden omlopen om uiteindelijk over een brug de sloot te passeren. Na een uur inpraten door hun pc zijn ze uiteindelijk de sloot zwemmend of drijvend overgestoken. In 1986 werd het peloton opgeheven en met het vrijkomend personeel werd 43 Pagnie uit de mob gehaald en paraat gesteld."

PLEZIER IN HET WERK STAAT VOOROP

Na zijn categoriegeëigende functie als smi keert Bernard terug op het oude honk in Vught bij de SIOG, waar hij achtereenvolgens smo/csm bij de A-Cie en in 1988 HI (hoofdinstructeur) wordt. In deze periode groeit zijn fascinatie voor IT en automatisering. Al gauw draait hij op de tweede dag van de opkomst

van een dienstplichtige lichte de appèlijsten voor de hele cie uit op zijn ZX Spectrum. Als HI-SIOG schrijft hij, samen met een dienstplichtig wizz-kid, een eigen programma voor het maken van lesprogramma's en de daarbij behorende aanvragen. Op deze laatste functie wordt hij ook bevorderd tot adjudant, de rang die hij, als enige van klas 48, tot zijn FLO zal blijven behouden. Alle andere klasgenoten hebben òf de dienst voortijdig verlaten, òf zijn bevorderd in de officiersrangen. En dan te bedenken dat hij de enige van zijn klas was die een MULO-diploma had en niet had hoeven 'schakelen'. "Overigens heeft me dat nooit gestoord. Bij mij heeft het plezier in mijn werk, ongeacht de rang, altijd voorop gestaan", aldus Bernard.

In 1993 verhuist hij naar de Sectie Plannen GOC, Bureau Doctrine & Voorschriften, waar hij gedurende vier jaar sturing

"Oefening" met Sie plannen

geeft aan een viertal schrijvers, maar ook zelf bezig is met het samenstellen en drukgereed maken van voorschriften en meer creatief werk.

APPLE, DTP, MISOC, OPPTS

"Bij de Sectie Plannen kreeg ik voor het eerst te maken met de 'Apple' en de onbegrensde mogelijkheden van Desktop Publishing (DTP). Al snel werd het ontwerpen van lay-out een hobby en ben ik, op verzoek, gestart met het opnieuw uitbrengen van het GOC-magazine 'Genieuws', wat ik overigens ben blijven doen tot aan mijn FLO. Eind 1997 ben ik enkele maanden BDOS geplaatst geweest en heb ik mij toegelegd op het 'popi-jopiboek' 'De wereld van de genie', ter gelegenheid van het 250-jarig bestaan van het regiment. Ook ziet ter gelegenheid van dit jubileum de eerste website voor het regiment het licht. In februari 1998 werd ik definitief geplaatst bij de afdeling Planning & Coördinatie en heb me veel bezig gehouden met de automatisering, ontwikkeling en verbetering van bedrijfsvoeringprogramma's als MISOC en OPPTS. Langzaam maar zeker werd mijn werk mijn hobby....of was het omgekeerd? In ieder geval een geweldige uitdaging waaraan ik veel werkplezier en voldoening heb beleefd."

Communicatieprijs OTCO

COMMUNICATIEPRIJS OTCO

Als Bernard in 2000 stoo Algemeen Beleid & Communicatie bij staf GOC wordt, voelt hij zich helemaal als een vis in het water en kan hij zich uitleven in alles wat met communicatie te maken heeft, zoals het Genieuws, flyers, uitnodigingen, posters, programmaboekjes etc. Zo heb ik o.m. een jubileumnummer voor de 50-ste internationale genie-oefening 'Constant Makefast 2002' samengesteld, alsook het jubileumboekje '50 jaar 11 Pagnbat'. Voor al zijn inspanningen op het gebied van communicatie ontvangt Bernard op 16 december 2002 de Communicatiejaarprijs COKL. En tot aan het einde van deze functieperiode in 2007, als hij met FLO gaat, volgen nog vele projecten waaraan hij vorm geeft, zowel op papier als op de digitale snelweg.

Veel mensen kennen je als fotograaf. Hoe ben je daarmee in aanraking gekomen?

"Fotograferen is eigenlijk altijd wel een hobby van me geweest. Ik was vroeger ook lid van de foto-hobbyclub, die je op elke kazerne kon vinden. Het was in die tijd overigens wel een redelijk dure hobby. Fotorolletjes kopen, ontwikkelen en afdrucken etc. Toen de digitale camera zijn intrede deed en alles een stuk goedkoper en ook gemakkelijker werd, heb ik die hobby weer opgepakt.

ONGEKENDE MOGELIJKHEDEN

Je wordt ook wel gezien als de "regimentsfotograaf". Hoe komt dat zo?

"Nou eigenlijk was het tot eind jaren negentig zo, dat bij alle evenementen binnen het regiment en de VGGO foto's gemaakt werden door Nico de Jong. Toen deze op uitzending moest heeft hij me gevraagd dat tijdelijk van hem over te nemen. Toen hij terug kwam werd hij echter op een functie geplaatst, waarbij het een stuk moeilijker werd om tijd voor het fotograferen vrij te maken. Vanaf dat moment is het dus zo gebleven dat ik telkens gevraagd werd bij evenementen en happenings.

Maar vooral het DTP-werk heeft me altijd veel voldoening

gebracht. Dat begon eigenlijk zo omstreeks 1989 met het maken van de programmaboekjes voor de Genie-Instructiedag, menukaarten voor het korpsdiner etc. Dat groeide al snel uit tot allerlei ontwerpen van logo's, flyers, posters en noem maar op voor het regiment, de VGOO, VOG, VRG, VOPET, FKG, het Geniemuseum etc. Ja, met DTP heb je ongekende mogelijkheden. Wat denk je van de fraaie oorkondes die door o.a. het regiment worden uitgegeven? Vroeger was onze oud-RA, Joop van den Tillaart, daar wekenlang mee bezig om deze te kaligraferen, echt monnikenwerk was dat."

Je hebt ook een aantal websites op jouw naam staan?

"Op mijn naam staan is een groot woord. Ik ben ook zo omstreeks 1998 begonnen met de website van het regiment. In eerste instantie draaide deze op de server van defensie, maar later heb ik de domeinnaam 'regimentgenietroepen' geclaimd om te voorkomen dat deze in handen van derden zou vallen. Ik ben overigens nog steeds de webmaster, evenals van de sites van de VOPET, het Geniemuseum en de VGOO, hoewel ik de laatste, nadat ik het webmasterschap had overgenomen van Jean Baptiste Petit Dit de la Roche, alleen maar verder heb aangepast, uitgebouwd en ontwikkeld.

CREATIVITEIT ZIT IN ZIJN GENEN

Je bent ook nog een tijd redacteur van de Promotor geweest.

"Ja dat klopt. Dat was in de tijd van letterlijk knippen en plakken, wie kent het niet! De platte tekst kregen wij van de drukker, samen met een aantal voorbereekte 'plak'vellen. Wij knipten de tekst en plakten deze samen met de door ons geselecteerde foto's op de vellen. Deze vellen gingen vervolgens terug naar de drukker, die de vellen weer digitaliseerde en na goedkeuring afdruckte. Later zijn we zelf begonnen met de Promotor direct digitaal op te maken en vervolgens drukgereed aan te bieden bij de drukker. Overigens doet Nico Stip dat nu nog steeds, zij het met wat meer geavanceerde programma's dan wij indertijd."

VERSLAVING

Heb je nog andere hobby's waarmee je je bezig houdt?

"Ja natuurlijk! Behalve tijd voor mijn gezin en vooral de vier kleinkinderen waaronder een tweeling, heb ik in 2003 de liefde voor het wandelen ontdekt. Ik maakte in dat jaar een fotoreportage tijdens de Vierdaagse van Nijmegen op de pontonbrug over de Maas bij Cuijk. Het was schitterend weer, één groot feest en de sfeer was geweldig. Op dat moment vroeg ik mij af waarom ik zelf die vierdaagse nooit gelopen had, waarna ik het plan opvatte om dat beslist een keer als deelnemer te willen meemaken. Daar ik in januari 2005 de dienst zou verlaten, moest het wel 2004 worden om de vierdaagse nog in het groene pak te lopen. Samen met Martin van Bree ben ik

begin 2004 gaan oefenen om uiteindelijk onze eerste vierdaagse af te sluiten met het zo felbegeerde kruisje. En ja, zoals bij velen is het na die ene keer nóóit meer,of je raakt er aan verslaafd. Voor mij gold dat laatste. Doordat ik van de minister nog twee jaar vrijwillig mocht nadienen, heb ik uiteindelijk driemaal in het groen dit wandelfeest gelopen. Overigens is het niet alleen bij de vierdaagse gebeven. Ik loop nu geregeld door het hele jaar heen diverse wandeltochten van 40 tot max. 110 km, waaronder diverse Kennedymarsen."

Het wandelen is dus een echte hobby geworden. Als je de wandelprestaties van Bernard wilt volgen (en misschien wel bij hem wilt aansluiten) check dan zijn website www.whateverthewalk.nl

Adjutant b.d. Bernard Oude Nijhuis (voor velen bekend als 'Ben'), een duizendpoot, maar vooral een bezige bij, altijd bereid om anderen te helpen. Voor zijn vele verdiensten voor de VGOO heeft het bestuur hem enkele jaren geleden het erelidmaatschap toegekend. "

(.)

De Promotor, van stencil machine, naar formaat A5, A4 en een 35 jarig jubileum.

Vele jaren mocht ik als hoofdredacteur de kar trekken van ons verenigingsblad de Promotor. Graag wil ik met u de voor mij meest uitdagende hoogtoppen de revue laten passeren.

Als eerste de gedaanteverandering van de Promotor, die in de jaren 88/89 nog in A5-formaat werd uitgegeven. Het was in die periode dat ik het redacteurschap overnam van Aooi (bd) Bert Lamboo. Veel goed werk, met name lay-out technisch, werd door hem verricht en er werd afscheid genomen van de stencilmachine, waarmee de Promotor werd afgedrukt. Toen al werd getracht middels de Promotor de doelstellingen van de VG00 middels het contactorgaan maxi-

maal uit te dragen. Het bestuur, onder voorzitterschap van toenmalig smi Beerkens, kreeg een nieuw contract van drukkerij Verschoor aangeboden. De drukkosten werden verhoogd van Fl. 1750,00 naar Fl. 4000,00 per uitgave. Dit was voor het bestuur een onacceptabel bedrag. Het heeft dan ook de nodige discussies binnen het bestuur gekost alvorens ik mijn ideeën, onder meer het betrekken van het bedrijfsleven als participant, kon uitwerken in een Promotor zoals die nu bij u op de deurmat valt. Een Promotor met bijdragen van onze eigen genieredactie, een gastredactie, te weten (genie) technische beschrijvingen vanuit het bedrijfsleven, en de productinformatie. En de kostprijs zult u zich afvragen? Zeker de eerste jaren nihil. En dan is het mooi dat je het vertrouwen krijgt van je collega-bestuursleden.

“PROMOTOR- PUBLICITEITS-PRIJS”

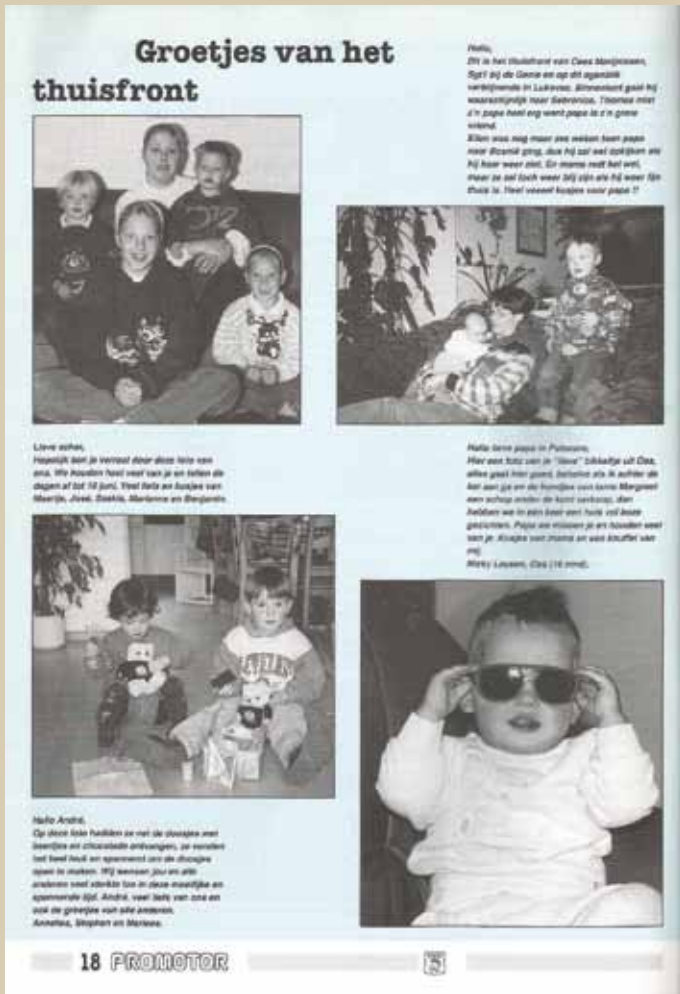
Een tweede hoogtepunt was voor mij de "Promotor - publiciteitsprijs".

Ik weet het nog goed, het was een op-/samenkomst van zo'n 120 personen vanuit de genie, het bedrijfsleven en overheidsinstellingen. Vooraf werd de lezer van de Promotor gevraagd, om middels een enquête aan te geven, welk artikel uit de voorgaande edities hen het meest aansprak. De Promotor-publiciteitsprijs werd uitgebracht voor twee categorieën, de genieredactie van onze eigen achterban, en de auteursbijdrage vanuit het bedrijfsleven. Uiteindelijk werden vanuit de genomineerden de winnaars van de Promotor- publiciteitsprijs bekend gesteld door onze toenmalige regimentscommandant kolonel Peter Reinhoudt.

“DE GROETJES VAN HET THUISFRONT “

Een derde hoogtepunt was de rubriek, “Groetjes van het Thuisfront “.

adjudanten bd Freek Jacobs en Piet Timmers, die mede verantwoordelijk waren voor de lay-out. Arnold Wever en Jo Hugens, die met hun taalkundige knobbel nog eens de teksten doornamen. En wat denk je van mijn echtgenote Ellen, die de eerste jaren van mijn redacteurswerk, zo'n beetje deel uit maakte van de redactie. De hele huiskamer werd dan omgetoverd tot redactiekamer waar Ellen de artikelen nog eens doorlas en er door het gezin werd geholpen met plak en knipwerk. Hoe creatief kun je zijn!

"GENIE PROMOTOR"

Ook ken ik voor mezelf, puur persoonlijk, ook nog wel een redactionele tegenvaller. Indertijd was het een van mijn doelen om te komen tot één personeelsblad voor de gehele genie en voor het regiment in het bijzonder. Het is me niet gelukt een genieblad uit te brengen van en voor zowel officieren als onderofficieren. Een blad genaamd "Genie-Promotor", een genieproduct vanuit beide categorieën, officieren en onderofficieren. Ik wilde alle geniebladen, zoals o.a. Genieuws(GOC), Griffioen etc., waar veel effort in gestoken werd, bundelen tot één personeelsblad, de "Genie-Promotor". Het was niet slechts een illusie, het brengt collega's nog dichterbij elkaar, met een nog bredere en actuelere informatie. Ook toen werkte de redactie vanuit de VGGO-doelstelling n.l. betrokkenheid, het bevorderen van de belangstelling voor elkaars taken binnen het wapen, het levendig houden van tradities en vooral het versterken van de onderlinge band. De onderlinge band geldt voor ons allen, alle genisten van hoog tot laag. Want samen staan we, ook nu nog, te werken voor een product dat 'genie' heet. En dat wilde ik laten zien in één personeelsblad. Dit realiseren, met het behoud van de eigen identiteit voor officieren en onderofficieren, zag ik echt wel zitten.

TROTS OP HET PRODUCT DAT GENIE HEET.

Felicitaties voor het 35-jarig jubileum van de "Promotor", een verder doorontwikkeld professioneel blad. Graag wil ik dan ook een welgemeende felicitatie uitbrengen naar de huidige redactie, die er al geruime tijd in slaagt de trots van het product 'genie' professioneel te illustreren.

Anton Touw

Er werd contact gelegd met de achterban van uitgezonden collega's om middels foto's, tekeningen en teksten de relaties in de uitzendgebieden een warm hart toe te dragen. Naar mijn weten was de VGGO met de Promotor de eerste die hiermee begon. Het was enorm veel, maar heel dankbaar werk dat ontzettend leuke reacties opleverde.

"DE VGGO AGENDA"

Een vierde en laatste hoogtepunt de "VGGO-agenda". Bij het lustrum van de vijfde jaargang werd de VGGO-agenda als regimentsagenda uitgegeven. De VGGO/redactie Promotor, als initiatiefnemer, heeft deze agenda nog vele jaren uit kunnen geven.

REDACTIEWERKZAAMHEDEN

De eerste jaren van het redactiewerk was ik veelal op mezelf aangewezen, maar de laatste drie jaren van mijn redacteurschap kijk ik met genoegen terug op de steun die ik kreeg van mijn redactieteam. Altijd kon ik terugvallen op Bernard Oude Nijhuis, die vele redactie-uren versleet op zijn computer. Nico de Jong die trachtte fotosessies van tal van activiteiten te maken. Onze collega

(.)

Genie-informatiedag 26 oktober: (Te?) veel is actueel

De vorige regimentscommandant mag dan uit Vught opgestegen zijn naar het Apeldoornse hoofdkwartier van het Operationeel Ondersteuningscommando Land; zijn motto is nog steeds prominent zichtbaar op de genie-informatiedag: 'Make it happen!' Zo'n vierhonderd officieren en onderofficieren nemen op vrijdag 26 oktober plaats in de instructiehal van het GWW-peloton in het nieuwe gebouw van de Pioniers- en Pontonnierschool op de Lunettenkazerne. Ze zullen deze dag overspoeld worden met een tsunami aan actuele zaken. En tussendoor - bij ontvangst, lunch en VOG-borrel - wordt ieders aandacht getrokken door de uitgebreide bedrijvenmarkt. Dat er zoveel bedrijven graag acte de présence geven op geniedagen, is iets waarover ik mij altijd weer verwonder.

'HET WORDT ER NIET BETER OP'

De aftrap is voor kolonel Van Cooten, die de gevolgen schetst van de 'herinrichting van O&T', zoals de grote impact van de bezuinigingen op opleiden en trainen zo mooi heet. Hoe zat het ook alweer? Het OTCo moet 100 miljoen euro bezuinigen op O&T, het krimpt in met duizend functies en er zijn tweeduizend opleidingsplaatsen (NBOF: niet beschikbaar op functie) minder. Ook deze kolonel draait er niet omheen: "Dit maakt het er echt niet beter op." Om betaalbaar te blijven zal de organisatie vooraf keuzes moeten maken: wat leren we deze militair wel, en wat doen we misschien later? De opleidingen zullen zich beperken tot een basisopleiding en de rest moet gedaan worden bij en door de operationele eenheden. De nieuwe

militair komt daar in een groep met een mix van 'verse' en ervaren collega's. Om hem helemaal operationeel gereed te hebben, denkt men zo'n zes maanden nodig te hebben. En dan nog is hij niet in de volle breedte van de genie opgeleid, maar alleen op de aspecten die bij een verwachte inzet aan bod zullen komen. Er is nog een vrij nieuw facet: competentiegericht opleiden. Zonder er een wetenschap van te maken, betekent dit dat onze opleidingen zoveel mogelijk moeten aansluiten op die uit de civiele wereld.

Nog enkele wetenswaardigheden uit de lezing van kolonel Van Cooten:

- de helft van onze kaderleden moeten we halen uit de opleiding VeVa (Veiligheid en Vakmanschap) op regionale opleidingscentra; bij de manschappen moet dit zelfs 75% zijn. Deze mensen kunnen volstaan met een kortere militaire opleiding, wat bijdraagt aan de bezuinigingsdoelstelling;
- om kennis vast te houden wordt de functieduur drie tot vijf jaar, waarbij er in de eerste functie tijd moet zijn om kennis op te doen;
- we zullen het good old gildesysteem nieuw leven inblazen: leerling – gezelschap – meester;
- slim omgaan met kennis en kunde door functionalisatie en loopbaansporen.

Om dit alles vanaf 2015 helemaal op de rails te hebben moet er binnen de hele

genie goed samengewerkt worden langs korte lijnen. Maar dat is geen nieuws; dat deden we al.

A HELL OF A JOB!

Adjutant Nico Stip is opleidingsontwikkelaar. Hij schetst het publiek weidse horizons over de grote veranderingen in O&T. Op zijn eerste slide staan 27 kreten – de meeste in het Engels – over allerlei veranderingen: Steelbeast Pro, TROST, E-portfolio, Competentiegericht, Loopbaanlint, E-learning, Just in time; just enough (zal wel een bezuiniging voorstellen), leerbehoefte en blended learning. Zo!

Er volgt een indrukwekkende reis langs alle beleidsconcepten over opleiden en trainen met interessante, maar verstrekkende gevolgen voor de diverse opleidingsfunctionarissen.

Voor de instructeur staat de leerling en zijn leerbehoefte centraal: minder sturen en meer begeleiden. De elektronische leeromgeving, inclusief serious gaming, is niet vreemd voor hem. Hij werkt met een e-portfolio van elke leerling en hij werkt met Learning Support Packages (LSP) en Training Support Packages (TSP).

Dit alles betekent voor de begeleider van de instructeur - de hogere onderofficier - dat hij alle nieuwigheden zelf ook beheerst om zijn jongere collega's te kunnen coachen: "U bent natuurlijk ervaren, maar ook u moet er aan geloven!"

Voor de observer/trainer is de TSP zijn

leidraad. Bovendien wordt van hem verwacht dat hij de TSP actueel houdt. Ten slotte de leidinggevende bij de operationele eenheden. Ook hij moet kunnen werken met een (e-)portfolio, omdat de nieuwe collega's hun portfolio zullen blijven aanvullen met nieuw verworven competenties. De sergeant en de luitenant moeten functieopleidingen gaan verzorgen en deze integreren in de groeps- en pelotonstraining. Werken met TSP's, met takenboeken en met e-learning wordt ook voor hen dagelijkse kost.

De uitsmijter bewaart adjudant Stip voor zijn toekomstige collega-ontwikkelaars. Dat moeten mensen zijn die intensief willen samenwerken met het Kenniscentrum, met instructeurs en met de eenheden. Ze ontwikkelen TSP's op niveau-II en -III. Ze mixen de didactische werkvormen optimaal door elkaar (dat is blended learning) en wat ze ontwikkelen moet natuurlijk in de pas lopen met de O&T-visie. "A hell of a job! Maar wie deze uitdaging aan wil gaan, weet mij te vinden", aldus de oproep van senior O&T-ontwikkelaar Nico Stip.

SERIOUS GAMING: ER GAAT EEN WERELD OPEN

"Het is niet Packman, hoewel daar zeker serious gegamed zal zijn!" Dat was de openingszin van kapitein Wouter Bolderman, die zich bij het Simulatiecentrum Landoptreden bezig houdt met serious gaming. Serious gaming bij Defensie betekent: tactische situaties

worden voorgelegd en de uitwerking van diverse beslissingen wordt zichtbaar gemaakt. Er zijn realistische graphics met herkenbare landschappen en eigen uniformen en voertuigen. Het mooie is dat dit spul gewoon op de markt te krijgen is, dat het aangepast kan worden voor militair gebruik, en dat je het in een netwerk op normale pc's kunt spelen. Of dit altijd en voor alle situaties efficiënter is, is niet gezegd, maar Bolderman schudt de voordelen uit zijn mouw: je kunt individueel en in teamverband gamen en het is overal en altijd mogelijk. Je kunt scenario's maken en beïnvloeden en wereldwijd kun je aan mission planning of evaluatie doen. En: je kunt oefenen op plekken waar dat in het echt niet kan: het Binnenhof, Schiphol, de Rotterdamse haven. Serious gaming kan dus een grote bijdrage leveren aan zowel geoefendheid als aan operationele gereedheid.

Defensie maakt er echt werk van. Serious gaming is al uitgerold in Havelte, Oirschot en Schaarsbergen (bij de brigades), in 't Harde (waarnemersopleiding) en Amersfoort (instructeurscursussen). Het komt ook op de KMA en de KMS, in Rotterdam (mariniers), in Apeldoorn (KMar), op Curaçoa en in Kunduz. En voor het game VBS-2 (Virtual battle space) heeft Defensie zelfs een enterprise licentie gekocht, waarmee dat spel op een onbeperkt aantal computers geïnstalleerd mag worden. De laatste rotatie naar Uruzgan heeft zich met serious gaming voorbereid op de

situatie daar. Het blijkt trouwens ook een bruikbare tool te zijn voor diverse aspecten bij C-IED training, bijvoorbeeld voor de 5/20-check. Op bijna alle militaire locaties gaan computerlokalen ontstaan, waar VBS-2 gespeeld kan worden. Deze lokalen dienen tegelijk ook voor e-learning.

‘Gaaf de genie dit ook gebruiken?’ is volgens kapitein Bolderman niet helemaal de juiste vraag. Ja, natuurlijk! ‘Wanneer beginnen we ermee?’ is al een betere vraag. Want onze nieuwe collega’s zijn er na hun ROC-tijd al helemaal los op. Ook al omdat de gaming-schietopleiding een aardige voorbereiding vormt op het echte schieten, zolang je dat laatste als 17-jarige wettelijk nog niet mag.

Dagvoorzitter luitenant-kolonel Edwin Leidelmeijer bedankte Wouter Bolderman voor zijn verhaal: “Er gaat een wereld voor ons open!”

PANTSERGENIE BIJ POLICE TRAINING GROUP (PTG)

Eerste luitenant Boy Koman was ingedeeld bij de eerste rotatie van de PTG in Kunduz, van juli tot november 2011. Gebaseerd op de ervaringen in Uruzgan werden zijn twee geniegroepen officieel ‘searchteams’ genoemd. De derde groep bleef thuis, evenals de OPC. Pelotonscommandant Boy werd als Junior Search Advisor aangeduid, terwijl er geen genieadviseur in de compagniesstaf was voorzien. Ziehier de minder geslaagde startpositie van de genie in Kunduz. Want: search bleek niet het belangrijkste werk en een geniegroep kan

warempel ook wel meer. De grootste dreiging was ook niet tegen de buitenlandse militairen gericht, maar tegen de Afghaanse veiligheidstroepen. Vooral in het begin, toen de training van de Afghan National Police op een laag pitje stond, hebben de genisten zich nuttig kunnen maken voor de missie dankzij hun constructieopleiding. Dus kwamen er schuine daken op de shelters en werden de police substations in Kunduzstad opgepimpt met nuttige voorzieningen. Best handig dat daar ingeleverde explosieven niet ergens rondslingeren op zo’n politiepост, maar dat ze veilig opgeborgen zijn in een ammobox. Al doende leert men. Bij rotatie twee zit er gelukkig weer een OPC bij en omdat rotatie drie een groter gebied in Kunduz bestrijkt, is er vanaf dat moment wederom een organiek geniepeloton met drie groepen aan de slag.

NIUWBOW BIJ POLICE TRAINING GROUP

Kapitein ing. Mario Geisink van Geniewerken was projectleider voor de nieuwbouw op Camp Windmill. Hij brengt verslag uit over het uitbesteden van operationele infrastructuur. De eerste groep werd gelegerd in tenten en containers, maar omdat de Tweede Kamer als voorwaarde had gesteld, dat de Nederlanders de zelfde bescherming

Nieuwbouw Kunduz

- 4 betonnen legeringsgebouwen (300 pax)
- 1 betonnen kantoorgebouw (80-100 werkplekken)
- Nutsvoorzieningen
- 5.000 m² parking
- 3.800 m² opslag
- Voertuigoverkappingen
- 5.000 m² betonverharding
- 20.000 m² wegen en terreinafwerking

Realisatie:

- Vorbereiding: maart – september 2011
- Uitvoering: oktober 2011 – september 2012
- Kosten: ca. € 25.000.000,-

De toiletruimtes in het kantoorgebouw

moesten hebben als de Duitsers, moesten er gebouwen neergezet worden in betonbouw. Naast de vijf grote legerings- en kantoorgebouwen kwam er nog een scala aan infravoorzieningen bij (zie kader). Kan de genie zo'n klus aan? Hebben wij de kennis om zo'n project uit te besteden? Volgens Geisink niet. Er zit veel technische kennis bij Geniewerken, maar te weinig op HTS-niveau. De aanwezige HTS'ers zijn vooral generalist. En de constructiecompagnieën zijn niet opgeleid in civiele betonconstructies. Daarom heeft men het NATO-bureau NSPA, dat in Luxemburg zetelt, ingeschakeld als bouwmanagement. Deze mensen kennen de lokale cultuur en kunnen flexibel ingezet worden. Er is gekozen voor een turn key aanbesteding, inclusief meubilair en één jaar onderhoud.

De eerste schop ging de grond in nog vóór het tekenen van het contract met de professionele Turkse aannemer. Mede daardoor is het project binnen 18 maanden afgerond. Kom daar in Nederland eens om!

TAAKTEAMS

Toch speelden genisten nog een belangrijke rol en wel in taakteams van 101 Gnbat. Ing. Chiel Jonkers, in het dagelijks leven docent aan het OTCGenie, was commandant van zo'n team. Hij vertelt over zijn rol. Het taakteam probeert via dagelijkse afstemming met alle partijen (NSPA, PTG, ISD, GNW en het Duitse Bauburo) alles gecoördineerd te laten verlopen. Enkele zaken: de power plant en de drukverhogingsinstallatie moeten worden opgebouwd en aangesloten op de gebouwen; toezicht op het naleven van de voorschriften op ET- en IT-gebied, specialistisch werk betreffende de blast proof; controle op de bouwkundige uitvoering, de GWW en de groenvoorzieningen. Voor al deze taken zijn er ervaren en up-to-date opzichters nodig op MBO+-niveau. Maar ook die zijn er niet binnen de genie. Jonkers pleit ervoor dat het kader van Geniewerken ervaring gaat opdoen bij de Dienst Vastgoed Defensie. Dat de genie ook andere bronnen kan aanboren, blijkt uit de reactie van luitenant-kolonel (R) Maarten Rol:

“Bij Cimic hebben we de sector Civil Infrastructure; allemaal reserve genie-officieren met diverse specialismen. Waarom daar geen beroep op gedaan?” In het dagelijks leven werken deze Functioneel Specialisten bij ingenieursbureaus, gemeenten, Rijkswaterstaat, waterschappen en aannemers. Ze zijn dagelijks betrokken bij outsourcing en risicomanagement, geïntegreerde contracten, integraal projectmanagement, (energie-)innovatie en duurzame ontwikkeling. Ze kunnen in het leslokaal of bij oefeningen instructie of advies geven. En ze gaan graag mee op missie. Deze actief reservisten zijn flexibel, maar hebben wel een grotere reactietijd dan fulltime militairen; vroegtijdige planning is dus essentieel. Overste Leidelmeijer kopte deze hint direct in: “We gaan snel contact opnemen met 1 Cimicbataljon!”

NOORDPOOLBEER KODIAK

De laatste spreker in de ochtend was de heer Jacques Roosenboom, project-leider bij de Defensie Materieelorganisatie. Hij had de vorige dag de eerste twee Genietanks Kodiak van fabrikant Rheinmetall in ontvangst genomen en ter beschikking gesteld aan het OTC-Genie voor de opleiding. In mei 2013 komen de andere acht zogenaamde AEVB's (Armoured Engineer Breaching Vehicle) voor 11 en 41 Pagnbat. Roosenboom vroeg de instructeurs en gebruikers kritisch te zijn bij het gebruik; dat zijn voor DMO belangrijke signalen. Beide Kodiaks, de ene als genietank en de andere met het doorbraaksysteem, stonden tentoongesteld. Meer info over de Kodiak wordt gepubliceerd in het nummer 63.1 van de GENIE. De fraaie

poster in de GENIST van november 2012 geeft een goede eerste indruk.

Na de lunchpauze, met aandacht voor de aanwezige bedrijven, de rij dixi's en de collega's, stroomde het publiek de zaal weer in voor een tweede lange en overvolle sessie. Hierbij viel op dat er tientallen stoelen minder bezet waren dan 's ochtends. Het valt ook niet mee, the day after...

WE VINDEN WEL EENS WAT...

Kapitein Koen van Dinter van Staf-41Pagnbat heeft een ontzettend actueel verhaal over search in nationale operaties. Want drie dagen tevoren was het EARS-peloton nog betrokken bij een grote internationale zoekactie naar een drugslaboratorium in Valkenswaard, sa-

men met de Belgische, Duitse en Deense politie. En dat was ongeveer de dertigste keer, dat deze club uit Oirschot in actie was gekomen bij zoekacties onder de Politiewet. Een van die eerste keren was gelijk een klapper: 4,5 miljoen euro, gevonden achter een blinde muur. Hoe gaat search te werk? Een IST of AST gaat pas zoeken als de zgn. tactische zoekers van politie, FIOD of speurhonden klaar zijn met hun werk en er nog steeds een vermoeden is van onontdekte buit. Dit wil overigens niet zeggen dat de civiele zoekers hun werk niet goed zouden hebben gedaan, maar de genisten kunnen met hun apparatuur en hun bouwkundige referentiekader een verdiepings-slag maken. Wanneer een searchteam een plaats heeft onderzocht, kan men gevoeglijk aannemen dat er ook niets

verstopt is geweest. Een korte anekdote over een zoekactie in Tilburg: de genisten hadden in een tuin rondom de aanwezige bomen gegraven – de meest waarschijnlijke plaatsen om iets in de grond te verstoppert – en bovendien de tuin afgezocht met hun grondradar. De politie was echter zo overtuigd van de binnengekomen tips, dat er in die tuin echt iets moest liggen, dat ze met een graafmachine de hele tuin hebben laten afgraven. Resultaat: niets! Van Dinter eindigt met enkele lessons identified. Voorbesprekingen met alle diensten zijn de basis voor succes. Opsec (operational security) is essentieel. Je moet goed beseffen dat je lid bent van een justitieel onderzoek. Je krijgt te maken met de media, die begrijpelijkerwijs willen publiceren over zo'n actie. En onvermijdelijk is er op foto's in de krant van alles te zien. Men vraagt de media dat er geen gezichten van medewerkers zichtbaar zijn op foto's of op tv. En onze militairen moeten beseffen dat ze letterlijk in the picture staan en dat kleine slordigheden gemakkelijk uitgegroot worden. Dus: tenue in orde, niet roken, niet tegen de boom plassen en de voertuigen goed parkeren.

MENTALE COMPONENT

Succes bij operaties is niet alleen afhankelijk van goede spullen, maar vooral van de mens en diens geestesgesteldheid: de mentale component. Bij 103 Constructie schenkt de leiding doorlopend aandacht aan dit wat onderbelichte aspect. Sergeant-1 Peter IJsselmuiden presenteerde een analyse van de factoren van invloed, met als uitkomst enkele conclusies. Voor de gehele genie geldt, dat cohesie essentieel is, dat genisten (dus) teamplayers moeten zijn. Bij combat support (pagn en lmb gn) moet leiderschap vertrouwen scheppen en zijn mentale hardheid, ijzeren (zelf) discipline en eergevoel zaken van groot belang. Bij de constructiegenie, die vaak in een apart geformeerde taskforce op pad gaat, geldt dat een genist zonder initiatief een (be)dreiging is. En een dreiging van geheel andere aard wordt gevormd door de te korte recuperatietijd tussen de uitzendingen door, waar de afgelopen jaren bij schaarse specialisten sprake van was.

'DIMMEN'

CBRN-steun bij nationale operaties is ook een groeimarkt. Daarover spreekt majoor Wytse Borst, die tot voor kort brandweercommandant was, maar dat pak verruild heeft voor een KL-uniform. Majoor der Genie Borst leidt bij de Joint CBRN School het nieuwe responsepeloton, dat op 28 november j.l. operationeel is gesteld. Sindsdien zit er op 24/7 basis een A&A-team gereed dat binnen 2 uur op een plaats kan zijn waar (vermoedelijk) een chemische of radiologische besmetting is. Dit twee-

mansteam adviseert ter plekke de hulpverleningsautoriteiten. In hun kielzog verplaatst zich ook een vier man sterke zogenaamde DIM-groep (Detectie, Identificatie en Monitoring), die allerlei radiologische of chemische meetapparatuur meebrengt en ter plaatse metingen verricht. Dat kan gaan om gerichte metingen naar een vermoede stof, of juist om – bij onbekende stoffen – bepaalde stoffen uit te sluiten. De DIM'ers werken uiteraard onder leiding van het A&A-team. Ten slotte staat nu ook een ontsmettingspeloton op een notice van 6 uur om besmette infra en materieel te ontsmetten. Besmette personen niet; dat was en blijft een taak van de ontsmettingspelotons van de brandweer. De militaire CBRN'ers en de liaisons van de civiele hulpdiensten bij de JCBRN-School hebben bij een recente grootschalige rampoefening met alle andere hulpdiensten hun 'vuurdoop' gehad en gebleken is dat zij een nuttige taak hebben en een gat in de bestrijding van CBRN-incidenten vullen. Sterker nog: ze waren duidelijk de aanjagers van deze multidisciplinaire samenwerking. Er komt nog meer CBRN-capaciteit ter beschikking van de BV Nederland. Beide CBRN compagnieën gaan capaciteit beschikbaar stellen en in Vught is men op De Kamp begonnen aan de bouw van de multidisciplinaire CBRN trainingsfaciliteit.

Toch nog een pijnpuntje. Er was niet genoeg animo bij militairen voor een CBRN-functie, maar op de valreep is het responsepeloton toch nog op zijn organieke sterkte van 53 personen gekomen.

MONITOR

Traditiegetrouw is het laatste woord aan de Monitor Genie, majoor Sjoerd de Waard. Hij kan in ieder geval enkele trends aangeven. Nu het stof van de reorganisaties begint neer te dwarrelen, is het aantal functies bij alle genie-eenheden duidelijk. Maar nog niet bij geniefuncties elders, zoals de DVD en internationale staven. En wat betreft algemeen-functies: daarop zal grotere concurrentie ontstaan.

Een andere 'showstopper' is de bevorderingsruimte: maximale aantallen bevorderingen per rang en bij majoors en sergeanten-majoor ook nog uitgesplitst per wapen/dienstvak. Voor de genie, waar in 2012 slechts ruimte was voor drie bevorderingen tot majoor en vijf

tot sergeant-majoor, is het van belang de essentiële functies binnen het wapen te vullen, eventueel met een bevordering, waardoor de bevorderingsruimte voor genisten op algemeen-functies erg beperkt kan worden. Majoor De Waard sloot af met een advies. Maak je eigen plan bij sollicitaties. Leg een dossier aan van je competenties, zorg voor je carrièrecurriculum en laat je belangstelling tijdig blijken. En een stapje verder: verkoop jezelf en maak het de loopbaanbegeleider gemakkelijk met een goed CV en een e-portfolio. Voor jongere collega's natuurlijk allemaal gesneden koek, maar het advies gold nadrukkelijk ook de senioren in het gehoor.

DE BIERBROUWER EN DE PAUS

Het was een lange en dorstige zit. Na het dankwoord van C-OTCGenie aan de inleiders, de standhouders en vooral de logistieke ondersteuning, vond de voorzitter van de VOG het tijd voor een grap: "Een bierbrouwer stelt de paus voor om voor een miljoen euro het gebed 'Geef ons heden ons dagelijks brood' te wijzigen in 'Geef ons heden onze dagelijkse borrel.' Daar kan natuurlijk geen sprake van zijn. Maar vijf jaar later herhaalt de brouwer zijn aanbod. Nu roept de paus zijn vicaris-generaal er bij en vraagt 'Hoelang loopt dat contract met die bakker nog?' De door de VOG aangeboden borrel ging er goed in, zonder echter te willen beweren dat hij voor de officieren diende als het 'indrinken' voor het regimentsdiner.

BEDRIJVENMARKT

Op de stand van Toshiba springt een mooie laptop direct in het oog; het had een Apple kunnen zijn! Maar het is een ultrabook; de Toshiba Portégé Z930: supersnel, superplat, superstijf, maar niet supergoedkoop: vanaf zo'n duizend euro. Paul Ranft vertelt dat Toshiba hiermee vooral op de zakelijke markt mikt. Toshiba is zo zeker van zijn kwaliteit dat men zelfs 200% garantie geeft; maankert de Z930 iets binnen één jaar, dan wordt-ie niet alleen gerepareerd, maar krijg je ook je aankoopbedrag terug. Maar voor alle duidelijkheid: als je 'm daarom zelf kapot maakt, telt het niet.

De altijd goedlachse Michael Jordan van Pearson Engineering komt helemaal uit Newcastle. Hij was ook aanwezig bij

de overdracht van de Kodiaks, omdat Pearson daarvoor het doorbraaksysteem heeft geleverd. Michael geniet van de gesprekjes met belangstellende militairen: "I always have positive thoughts of this days with the engineers."

Panasonic kennen we van de toughbooks: laptops voor gebruik buiten het veilige kantoor. De Toughbook is eigenlijk een stuk gereedschap voor de gebruiker. Het gaat er om dat deze gebruiker altijd bij zijn data kan komen, onder alle omstandigheden. En bij Defensie kunnen de omstandigheden nogal extreem zijn. Bij de genie zijn ze nu al zo'n zeven jaar in gebruik en nu pas – eindelijk! – zijn ze aan vervanging toe. Pierre van Zon licht toe dat Panasonic de toughbooks nu in een zware, middel en

lichte bescherming kan leveren. Nieuw is de ruggedized androïdmachine, met groot aanraakscherm, waar veel schematische info op kan, bijvoorbeeld voor storingsmonteurs. Vette vingers zijn geen punt. Volgend jaar komen er ruggedized tablets op de markt met Windows 8.

Heijmans is een wegenbouwer en dochter Heijmans Techniek produceert daarom allerlei elektronica voor verkeersleiding. Maar in de loop der jaren is deze dochter zich ook gaan toeleggen op het bredere toepassen voor videogebruik. Anthony Elbers demonstreert de gunshot detectie met 3600 video. Simpel weergegeven komt het hier op neer: een microfoon detecteert een schutter met een mortiergranaat of een hand-

De bedrijven die op deze genie-informatiedag aanwezig waren en hun expertise lieten zien en ervaren:

1. AB	12. SSBV
2. GDLS	13. Toshiba
3. Heijmans	14. WBA/SAAB
4. Holmatro	15. HyRef
5. Hörmann	16. VONK
6. Janson Bridging	17. IX-Blue
7. JCB	18. DIZ
8. KENBRI/Weber	19. Kuiken
9. Liftal	20. Nissan
10. Panasonic	
11. Pearson	

vuurwapen. De camera zoomt direct in op de richting van het schot en dit alles is te volgen op een laptop. Elbers noemt dit 'Vaudiotechniek', video en audio die samen een schutter detecteren.

Liftal Hijstechniek is tegenwoordig een vaste gast op de bedrijvenstand. Hun defensiecoördinator Karen Bakker, een vrouw die haar mannetje staat in de hijswereld, laat graag zien wat Liftal kan betekenen, niet alleen met het leveren van hijsgereedschap, maar vooral ook op het gebied van keuringen. Buiten de tent staat een joekel van een trekbank opgesteld, waarmee de treksterkte van redelijke dikke staalkabels gemeten kan worden.

De militaire tak van SAAB uit Zweden produceert veel groen materieel, maar ook spullen om dit weer aan het oog te onttrekken. Hun camouflage Barracuda oogt op het eerste gezicht best modern ... en dat is het ook, op meerdere gebieden zelfs. Het is licht, ook na een regenbui, het is handig want-blijft-nergens-achterhaken en het beschermt multi-spectraal, dus tegen waarneming door

allerlei geavanceerde sensoren.

Ernst Vonk hoort bijna bij het meubilair. Hij is met zijn assortiment beschermende koffers en mobiele led-lampen altijd van de partij: "Iedereen die bij of voor Defensie werkt, heeft spullen die veilig verpakt en getransporteerd moeten worden." Nu moet hij er nog achter komen of zijn accu's bestand zijn tegen cesium, want dat wilde een CBRN-man graag weten. En of de verlichting ook in groen en rood te krijgen is als bootsignalering.

Hyref Power: genomineerd voor de Defensie Innovatieprijs.

Hoe produceer je elektriciteit? De bekende manier is met een generator op brandstof, bijvoorbeeld diesel. De toekomstige manier is wellicht de brandstofcel op watergas, zoals een vorige keer door Bredenoord werd gedemonstreerd. Maar de generator maakt lawaai, heeft onderhoud nodig en stoot CO2 uit en de brandstofcel is voorlopig nog veuls te duur voor grootschalig gebruik. Wicher Kist van HyRef Power komt nu met de gulden middenweg: een compacte energy converter: stop diesel

(of gas, of methanol) + lucht in de reformer, gebruik het vrijkomende waterstof in de brandstofcel en vul hiermee de accu. De voordelen: geen bewegende delen, bijna geen geluid of trillingen, 30% zuiniger en 50% minder uitstoot. Bij een verdere ontwikkeling kan de vrijkomende warme lucht via een klimaatsysteem gebruikt worden voor verwarming, koeling of warm water.

Wim Wegereef van Satellite Services BV laat het Aerial Cargo Rider System (ACRIDS) zien. Hiermee kan

uitrusting uit een vliegtuig gedropt worden, waarbij het systeem de last naar een vooraf bepaald punt stuurt. Lasten tot 1.000 kilo kunnen van grote hoogte en over grote afstanden met grote precisie worden gedropt. Een volgende stap is het ontwikkelen van een ACRIDS-versie, die nog veel zwaardere lasten aan kan; daar zou de genie iets aan kunnen hebben. Wat ze ook nog graag eens zouden willen uittesten, is het droppen van uit een helikopter.

(.)

NISSAN MET DE VOLLEDIG ELEKTRISCH AANGEDREVEN LEAF (YES!)

Vragen voor de rijtest:

- Ik sta natuurlijk open voor milieuvriendelijke vernieuwingen, zeker als ze goedkoper zijn of iets gaan opleveren. Wat dat betreft zijn wind en zonnemijnen vrienden.
- Word je zenuwachtig van het geringe (restant van het) bereik?
- Stil: comfortabel of gevaarlijk?
- Wanneer kunnen die elektrische auto's eens een caravan gaan trekken?
- Financiële vgl. met een zuinige benzine- of dieselauto.
- Wat vindt mijn vrouw er van (behalve of het make-upspiegeltje al dan niet verlicht is)?
- Ik woon op het platteland. Zou mijn kameraad Martin, die in de grote stad woont, zo'n elektrische auto kopen?

Nissan Leaf: Car of the Year 2011

Elektrisch rijden heeft de toekomst

Velen hebben de witte elektrische Nissan Leaf zien staan op de genie-infodag, maar slechts weinigen hebben er in gereden. Of ik de uitdaging aandurfde, vroeg Arjan van Eijk, fleetmanager van de Nissan importeur. Want de 110 kilometer afstand naar mijn woonplaats overbruggen zou wel eens spannend kunnen worden.

In Hoofddorp bij de dealer krijg ik een uitgebreide instructie over de hagelnieuwe auto. Bij elektrisch rijden is 'het nieuwe rijden' van nog meer belang dan bij een brandstofauto. Alleen wist ik niet dat je bij het nieuwe rijden de acceleratietijd toch zo kort mogelijk moet houden, dus snel optrekken; dat is het zuinigste. En accelereren, dat kan-ie! Niet dat hij er voor gemaakt is, maar als je het gaspedaal flink intrapt, spuit de auto weg. Logisch, want een elektromotor pak direct het hele koppel. Verder rijd je in de stad veel zuiniger dan op de snelweg, want elke keer dat je vaart mindert of afremt, win je stroom terug. Je kunt op het dashboard goed aflezen hoeveel vermogen je aanspreekt, of hoeveel vermogen er teruggewonnen wordt. Een elektrische auto is per definitie een automaat en als je daar nog nooit in hebt gereden, is ook dat even wennen.

COMFORTABEL

En route! De klok geeft weliswaar een bereik aan van 175 km, maar net als bij auto's op brandstof zijn dat gestandaardiseerde prestaties, die niet noodzakelijkerwijs enige gelijkenis met de harde realiteit hoeven te vertonen. Volgens Arjan is 100 km echter onder de meeste omstandigheden een haalbare afstand. We zullen zien. Het is een zonnige winterdag. Halverwege de reis naar huis ga ik even bijladen. In Utrecht rijd ik het terrein van de ANWB op, zet de Leaf aan de snellader en neem een kopje koffie in de niet eens ongezellige wachtruimte. Na een

kwartier is de accu opgeladen van 53 naar 85%. De ANWB blijkt ook hier een sympathieke club: niet alleen de koffie is gratis, maar de stroom ook. Na 60 km kom ik thuis aan met nog 35 km bereik op de teller. Hoezo uitdaging? Eitje! De auto is ruim en comfortabel. Lekkere zacht aanvoelende stoelen, die mijn niet al te ranke gestalte goed ondersteunen. Ook de passagiers op de achterbank hebben voldoende hoofd- en beenruimte. Alleen zit de bodemplaat wat hoger dan bij een gewone auto, omdat daar een deel van de accu's onder zit. Dus iets minder verticale beenruimte voor de bankzitters. De Leaf is rijk uitgerust: variërende cruise control, stoel-, bank- en stuurverwarming (kost minder stroom dan cabineverwarming) en een eco-stand, waardoor de auto een zuiniger rijstijl kiest met een groter bereik. Van de laadruimte is een deel afge-

snoept door een verhoogde koker direct achter de achterbank, waarin weer omvormers voor de accu's zijn weggestopt, die nodig zijn bij het laden.

APPS

Wie telematica leuk vindt, zal bij de Leaf zeker aan zijn trekken komen. De Leaf staat in verbinding met een wereldwijd datacentrum, dat alle locaties van oplaadpunten en snelladers weergeeft. Tijdens de rit wordt het resterende bereik bijgehouden. Zeer belangrijk, al kun je daar in het begin knap nerveus van worden. Wanneer de auto aan een oplader zit, kun je dit programmeren, bijvoorbeeld om te profiteren van daluren. En ook kun je de opwarmtijd instellen, zodat je geen accustroom hoeft te verspillen aan de verwarming. Want dat kost veel stroom en dus bereik. En het aller-leukste: met een *app* kun je deze commando's ook via je *smartphone* of computer verzenden en je krijgt ook een seintje als er wat mis zou zijn.

PILOT RIJKSWATERSTAAT

Rijkswaterstaat (RWS) heeft in 2011 een proef gedaan met 24 elektrische auto's, gebruikt voor zowel woon-werkverkeer als voor dienstritten. Het bleek dat de chauffeurs steeds enthousiaster werden over hun elektrische auto.

In 2015 wil (RWS) een kwart van zijn 1.600 auto's elektrisch laten rijden en dit lijkt haalbaar indien er geïnvesteerd wordt in een adequate laadinfrastructuur. Overal - op parkeerplaatsen, bij kantoren en tankstations - zullen de blauwe en groene lichten van de laadpalen moeten verschijnen.

IMAGO

In 2011 wilden twee jonge ondernemers in Amsterdam een taxicentrale starten, alleen met elektrische auto's: Taxi-E. Dat is natuurlijk een leuke case voor de Leaf die toen net op de markt kwam. Maar ... Nissan Europe, die bovenal het imago van het merk bewaakt, had daar forse bedenkingen tegen: die taxicowboys...

Desondanks is er een businessplan gemaakt en geaccepteerd. Nu rijdt Taxi-E met 15 Leafs rond, vooral op contractbasis voor bedrijven op de Zuidas (www.taxi-e.nl).

MOOI?

Is de Leaf een mooie auto? Tja, over smaak valt niet te twisten, luidt het gezegde. De windtunnel heeft een vrij dwingende invloed gehad op het moderne design, maar ik denk dat slechts weinig mensen hun hoofd zouden omdraaien om in verrukking een passerende Leaf na te kijken, vooropgesteld dat ze hem hebben horen aankomen natuurlijk. Want tot 30 km/u en ook bij het achteruit rijden geeft de volledig stille auto een waarschuwingssignaal af voor voetgangers en fietsers. Het is dus geen opvallend model. De achterzijde daarentegen wel, maar dit bedoel ik eigenlijk niet als compliment.

DUUR?

Hoe duur is een elektrische auto? De Leaf kost ongeveer 35.000 euro. Zeker niet goedkoop in aanschaf, maar wel in het rijden. Ga maar na: met 17 kWh stroom is de Leaf helemaal opgeladen. Dat kost ongeveer 4 euro (minder nog bij nachtstroom), en daar kun je zeker 100 km mee rijden, ook in de winter. De 'brandstof'kosten beperken zich dus tot 3 a 4 cent/km. Een benzineauto kost bij een gemiddeld verbruik van 1 op 12 zo'n 15 cent/km. De Leaf wordt bovendien voor zijn milieuvriendelijkheid beloond

met vrijstelling van de motorrijtuigenbelasting. De auto heeft namelijk een vrij geringe CO₂-uitstoot. Om precies te zijn: 0 gram! Tussen haakjes: wie voor de Belastingdienst als ondernemer aangemerkt wordt, moet zich voor nog meer voordeel zeker eens informeren over de fiscale stimuleringsmogelijkheden van schone auto's.

Hoe zien de overige kosten van een elektrische auto er uit? Daar zijn een aantal positieve dingen over te melden en ook een (nog) prijzig element. Om met dit laatste te beginnen: een nieuwe accu, die de oude naar verwachting na 10 jaar moet vervangen, is niet goedkoop. Eigenlijk is hij momenteel nog bijkans onbetaalbaar, maar door massaproductie zal de prijs de komende jaren wel dalen. Maar dan nog. Nissan beperkt het risico op dit punt enigszins, doordat de accu uit 48 elementen bestaat, die afzonderlijk kunnen worden doorgemeten en zo nodig vervangen. Nu het goede nieuws: de overige onderhoudskosten zullen goedkoper zijn dan bij een brandstofauto: minder slijtage-

punten en geen filters die vervangen moeten worden. De verzekeringspremie is niet anders dan bij een brandstofauto, namelijk gebaseerd op de kostprijs.

TOEKOMST

Duurzame energie is een *trending topic*. Overal verschijnen zonnepanelen op daken en worden lokale initiatieven ontplooid voor *renewable energy*. De elektrische auto staat op het punt van doorbreken. Twee 'vertragende hindernissen' zijn het bereik en de laadmogelijkheden onderweg. Maar daar komt beweging in. De ANWB gaat de snellaad infrastructuur in Nederland versneld uitbreiden. En wat de Leaf betreft: daarvan is door gewichtsbesparing en een iets andere accutechniek het theoretische bereik recent verhoogd van 160 naar 230 km. De balk met de accu's is daarbij ook nog eens uit de kofferruimte verdwenen. Een voorzichtige prognose is dat in 2020 het marktaandeel van elektrische auto's in Europa gestegen zal zijn tot 10%. (.)

FACTS AND FIGURES

Garantie

Nissan heeft kennelijk veel vertrouwen in de elektrische techniek, want op de accu's en EV-componenten geeft men vijf jaar garantie. De standaard fabrieksgarantie, ook op de lak, is drie jaar en op het plaatwerk twaalf jaar.

Opladen

Standaard kan men via een *wall box* (16A) thuis de auto in acht uur opladen. Bij de auto zit ook een EVSE-kabel, waarbij de Leaf overal aan een stopcontact in twaalf uur volgeladen kan worden (10A). Voor onderweg zijn vooral de snellaadpalen geschikt:

hier wordt bij 400V gelijkstroom 125A in de accu gepompt, zodat hij na 30 minuten voor 80% geladen is.

Afmetingen

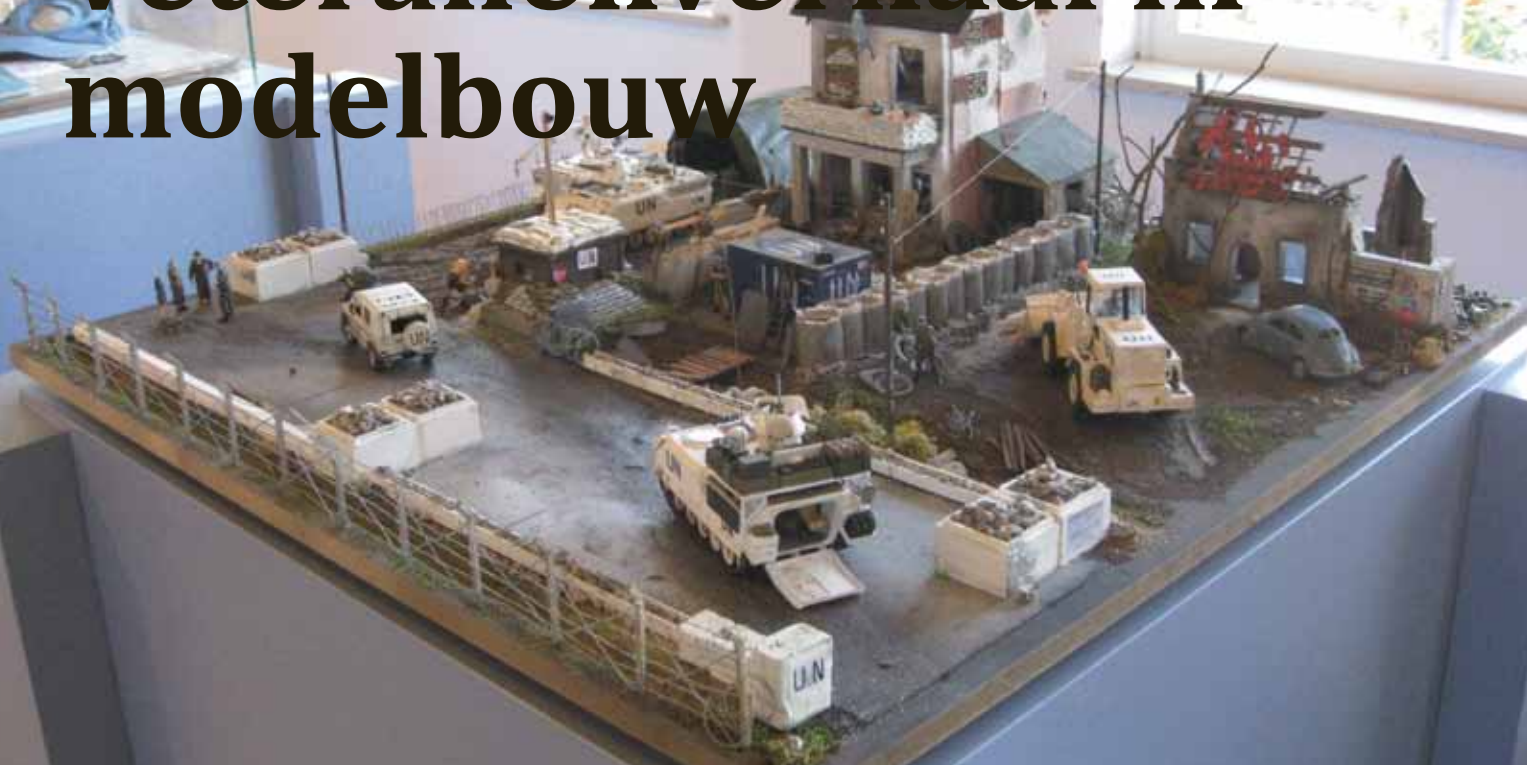
445 cm lang, 177 cm breed en 155 cm hoog.

Gewicht

Leeg 1500 kg; maximaal 1965 kg.

Veteranenverhaal in modelbouw

MAQUETTE VAN 'OP PAPA' VOOR IN PRESENTATIE: "HUIS VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN"

Is het museum ook geïnteresseerd in modelbouw?" vroeg smi Bart Groeneveld toen hij begin 2011 binnenstapte. Eerlijk gezegd was ik niet meteen enthousiast. Ik geloof zeker in modelbouw als ondersteuning om een verhaal te vertellen in een historische expositie, maar een directe toepassing zag ik nog niet. Bart praatte echter door: "In 1994 was ik in Bosnië met 11 Gncie, 1e pel, A-groep. Ik heb daar met mijn groep de 'OP Papa' gebouwd: de entree van de Pocket Srebrenica. Ik zou graag de hele OP als maquette nabouwen, compleet met al onze voertuigen." Toen was mijn interesse gewekt!

BOSNISCHE ENCLAVES

Terug naar het begin van de jaren negentig van de vorige eeuw: burgeroorlog in het voormalig Joegoslavië. UNPROFOR is actief in het gebied, met een Nederlands-Belgisch transportbataljon en een geniepeloton. Een vredesover-

eenkomst of een grote internationale militaire interventie bleef ook in 1993 nog uit. Sterker nog, de internationale gemeenschap nam steeds meer afstand van zo'n interventie. Daarvoor in de plaats kwam een beperkte optie, namelijk de bescherming van zes direct bedreigde moslimenclaves, de zogenaamde "safe areas". Aan het eind van dat jaar werd besloten om een luchtmobiel infanteriebataljon (Dutchbat) met een eigen logistieke eenheid (Support Command) voor het afgelegen Oost-Bosnische Srebrenica beschikbaar te stellen.

Dutchbat-1 had een eigen genieconstructiecompagnie (Wezep), naast het organieke luchtmobiele geniepeloton. De genisten deden hun werk op de drie locaties van het infanteriebataljon (Potocari en Srebrenica-stad in de enclave en Simin Han (noordelijker gelegen) en op de basis van het Support Command in Lukavac. De geniedetachementen

richtten de vier compounds in, de luchtmobiele genisten zorgden voor het bouwen van observatieposten (OP's). Tevens zorgden ze in de enclave voor het wegherstel.

Het was niet gemakkelijk. Het was de bedoeling dat de genisten aan de hoofdmacht van Dutchbat vooraf zouden gaan. De Bosnisch-Servische strijdkrachten die de enclave omsingeld hielden, verhinderden dit. Tal van blokkades, hardnekkige VN-bureaucratie en de invloed van weer en terrein, maakten het geniewerk complex. Er waren te weinig graafmachines en daardoor bleken veel observatieposten bij slecht weer alleen te voet of per ezel bereikbaar. Op 12 april 1994 begon de A-groep van het 1e pel van 11 Gncie, aan de bouw van OP P(apa), de entree van de Pocket Srebrenica.

MAQUETTE OP P(APA)

Een van die genisten van die groep, met blauwe baret, was sergeant Bart Groeneveld. Al pratend met hem, bijna 20 jaar later, blijkt hij te beschikken over een geweldige fotoreportage van zijn uitzending met Dutchbat-1. Bart heeft een fotografisch oog, ziet details en interessante gebeurtenissen en weet ze vast te leggen. Niet voor niets is modelbouw zijn hobby.

Het project was snel geboren: Bart ging een maquette maken van de bouw van OP Papa in april 1994. De materialen die hij hiervoor nodig had, werden gefinancierd door het Geniemuseum. Sokkels en vitrines zouden worden betaald door de Stichting Vrienden van het Regiment Genietroepen. Bart kreeg bij zijn werk steun van zijn jongere collega Sgt1 Robert Gouweleeuw. Begin mei 2012 was het karwei af: na ruim een jaar werk.

VERMOEIDE OGEN

Bart Groeneveld: "Tja, hoe lang hebben we er over gedaan... We hebben het niet precies bijgehouden maar reken maar per poppetje 1 uur. 2 x YPR bouwen een week. WLS (wiellaadschop = graafmachine Werklust) ombouw 2 dagen en de gehele maquette misschien wel een maand!"

Veel materialen blijken in de modelbouwwereld gewoon niet te bestaan! Bijvoorbeeld de WLS maar ook de boogtent en GN-YPR. Dat betekent dus zelf maken. Veel van de spulletjes komen van afval en restanten van andere modellen. Heel veel is ook te koop bij de bekende winkels of via internet.

"We hebben uren besteed met dia's uit die tijd, uitgeprint tegen de wand geplakt te bestuderen om zo een reëel beeld te krijgen. Er is erg veel vrije tijd in gegaan maar dat heb je met zo'n hobby, zeker als je detaillistisch te werk gaat. Het kost dan erg veel tijd en vermoeide ogen," lacht Bart Groeneveld.

GETUIGENIS

Smi Groeneveld en sgt-1 Gouweleeuw installeerden hun maquette begin mei, net voor de laatste gehouden wapendag. Boven de maquette een monitor met de foto's van Bart uit die periode. Naast de maquette een vitrine met persoonlijke spullen uit die tijd: persoonlijke papieren, een roadmap, souvenirs, plaatjes van een Hesco en zijn agenda, met aantekeningen van die week in april in 1994: de bouw van OP Papa. De maquette van OP Papa is een bijzonder modelbouwproject: een getuigenis van een veteraan van een stuk recente historie!

(.)

101 Geniebataljon op BFT in Ieper, België

Op 14 en 15 november zijn de onderofficieren van 101 Geniebataljon op BFT in Ieper geweest. In aanloop naar de BFT hebben de onderofficieren zich verdiept in de krijgshistorie van de vier slagen om Ieper in WO I. Gedurende de BFT is naast een kranslegging bij de Menenpoort en het bezoek aan het In Flanders Field Museum veel aandacht besteed aan de lessons learned uit 1914-1918. Daarnaast werden tijdens de BFT parallellen getrokken naar onze huidige operationele omgeving. Vooral de tweede dag bestond uit het doorkruisen van het Vlaamse landschap rondom Ieper met bezoeken aan historische plaatsen en Memorial Sites waar diverse presentatie gegeven werden door onderofficieren van alle compagnieën.

A. Leenderts, BA

(.)

Goud voor de VGOO!

Tijdens de ledenvergadering op de Contactdag stelde ons erelid Sjef Hamers al de vraag: "Wie reikt er op 8 december 2012 de gouden medaille voor 36 jaar langdurige, eerlijke en trouwe militaire dienst aan de VGOO uit?" Niemand wist toen het antwoord. Behalve hijzelf natuurlijk! En dat bleek op zaterdagochtend 8 december. Erik Slingerland, Jan-Willem Timmermans en Joep Beljaars waren aanwezig bij de repetitie van het Fanfarekorps der Genie (FKG). Om hen, als dank voor wat het FKG voor ons Regiment doen ook eens vanuit de VGOO te waarderen. Door dat een keer hardop uit te spreken en een rondje aan te bieden. Dat Sjef daar ook rustig op zijn stoeltje naar de fraaie muziek zat te luisteren wekte

geen enkele argwaan. We hadden beter moeten weten. Want om 11.30 uur wordt de repetitie onderbroken en stapte hij met een geheimzinnige map onder zijn arm het podium op en nam hij het woord.... De voorzitter van het FKG, kolonel (BD) Tjeerd de Vries maakte van wat er toen volgde dit (ingekorte) verslag:

LUDIEKE AANDACHT VOOR 36 JAAR VGOO!

'Tijdens de repetitie afgelopen zaterdag assisteerden we onze goede vriend Sjef Hamers bij zijn initiatief om stil te staan bij het 36-jarig bestaan van de Vereniging Genie Onderofficieren. De VGOO is een belangrijke club binnen het Regiment. En 36 jaar is een belangrijk getal in de loopbaan van iedere onderofficier, dus ook voor een vereniging die de onderofficieren van de Genie verbindt. Daarom had hij, d.z.v. Sjors Maas, de voorzitter van de VGOO Joep Beljaars en enkele VGOO bestuursle-

den, naar de repetitie gelokt. De verbazing en verrassing op hun gezichten was groot toen zij Sjef de beschikking hoorden voorlezen. Daarna overhandigde ik, als oud Regimentscommandant en voorzitter van het FKG, aan Joep de gouden medaille. Uit handen van oud Regimentsadjutant Sjors Maas ontving hij de bijbehorende draagmedaille.

Joep vond het allemaal prachtig. Er werden veel foto's gemaakt en Joep mocht zelfs nog even dirigeren. Natuurlijk eindigden we met het Mineurslied en op kosten van Sjef was er ook nog een goede neut na afloop. De VGOO bleef niet achter en gaf eveneens een rondje weg. Kortom: in alle opzichten een geslaagde ludieke actie van Sjef!

Sjef heeft zichzelf overtroffen. Kijk maar eens op de oorkonde wie toen de 'beoogde Staatssecretaris van Defensie' was. Pas toen het duidelijk werd dat de nieuwe Minister van Defensie er een van de vrouwelijke kunne zou zijn, heeft men zich snel bedacht! Sjef heeft zijn bronzen medailles spontaan in goud

veranderd (wat een gave!) en hij had een equivalent bedacht voor de bij de medaille behorende gratificatie (1 bruto maandsalaris) nl. het 1/12e deel van de VGOO-contributie. Die €1,76 gaat bij de VGOO de boekhouding in onder de vermelding 'gratificatie 36 jaar van Erelid Sjef Hamers'.

Uniek! Zeker wanneer je beseft dat de allereerste VGOO-voorzitter, 36 jaar naar dato een gouden medaille weggeeft aan de vereniging waarvan hij zelf aan de wieg heeft gestaan! Sjef, namens alle VGOO-leden enorm bedankt voor dit fantastisch gebaar!

(.)

1976-2013
37 jaar